

زانکۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر
Salahaddin University-Erbil

هونه‌ری ڤوونبێژی له شیعره‌کانی بیخود دا

نامه‌یه‌که

پیشکەش به ئه‌نجوومه‌نی کۆلیژی زمان له زانکۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر کراوه
وه‌ک به‌شیک له پێویستییه‌کانی به‌ده‌سته‌یتانی بڤوانامه‌ی ماسته‌ر له ئه‌ده‌بی کوردیدا

له‌لایه‌ن

دنیا شهاب علی

به‌کالۆریۆس له زمان و ئه‌ده‌بی کوردی - ۲۰۱۰

به‌سه‌رپه‌رشته‌ی

پ. ی. د. ئیدریس عه‌بدوڵلا مسته‌فا

ره‌زبه‌ر ۲۷۱۵

بەلیننامە

من بەلین دەدەم ئەم ماستەرنامە یە کە ناو نیشانە کە ی بریتی یە لە (هونەری پرونیبیژی لە شیعەرەکانی بیخود دا) هەمووی کاری ڕەسەنی تاکە کەسی خۆمە. جگە لەو جیگایانە ی کە بە ئاشکرا ئاماژەم پیکردووە، هەموو نووسینەکان و ئەنجامەکان توژینەوہی سەر بەخۆی خۆمە و پیشتر لەهیچ شوینیک بلایوم نەکردۆتەوہ و پیشکەشی هیچ شوینیکم نەکردووە بۆ ئەوہی پروانامە یەکی پی وەر بگرم. بەلین دەدەم لە هەر جیگایە ک شتیکم وەرگرتبیت ئاماژەم بەسەرچاوەکە ی کردووە.

واژوو:

ناوی قوتابی: دنیا شهاب علی

بەروار:

پشتگیری و رەزامەندی سەرپەرشتیار

ئەم نامە یە لەژێر سەرپەرشتیاری من ئامادەکراوە و نووسراوە و نێردراوە بۆ
وەرگرتنی برۆنامە ی ماستەر لە پەنسیۆری ئەدەبی کوردیدا. من پشتگیری دەکەم و پازیم
کە بەمشێوەیە ی ئیستا پیشکەشی لیژنە ی تاقیکردنەو بەکریت.

ناو: پ.ی. د. ئیدریس عەبدوللا مستەفا

واژوو:

بەروار:

پشتگیری دەکەم کە هەموو پێداویستیهکان جێبەجێ کراوە و هەرۆهە ئاماژە
بەپشتگیری و رەزامەندی سەرپەرشتیار، من ئەم نامە یە دەنێرم بۆ گفتوگو.

واژوو:

ناو: پ.ی. د. ئیدریس عەبدوللا مستەفا

سەرۆکی بەشی زمانی کوردی

بەروار:

پشتگیری دەکەم کە هەموو پێداویستیهکان جێبەجێ کراوە، بۆیە پازیم کە ئەو نامە یە
بنێردرێت بۆ گفتوگو.

بەرپرسی خۆیندنی بالا لە کۆلیژ

واژوو:

ناو: د. عاطف عبدالله فرهادی

بەروار:

پیشکشه به

- دایک و باوکی خوشه ویستم.
- هاوسه ری ئازیم (هۆزان).
- جگه ر گوشه کانم (نوره و مصطفی).

سوپاس و پیزانین

- سوپاس و پیزانین بۆ سه رۆکایه تی زانکوی سه لاهه ددین و کۆلیژی زمان / به شی کوردی.
- سوپاس و پیزانین بۆ سه ریه رشتیاری به ریزم (پ.ی.د. ئیدریس عه بدوللا مسته فا) که ئهرکی سه ریه رشتی کردنی نامه که می گرته ئه ستۆ، به و په ری پشو و درێژه وه، به سه رنج و تییینیه زانستییه کانی نامه که می ده وله مه ند کرد.
- سوپاس و پیزانینم بۆ هه موو مامۆستایانی به شی کوردی ئه وانیه ی رۆژیک له رۆژان وانه یان پیتووم به تایبه تی قونای ماسته ر.
- سوپاس و پیزانین بۆ هه موو ئه وانیه ی به جۆریک له جۆره کان هاوکاریمان کردووم.
- سوپاس و پیزانینیکی تایبه تم بۆ هاوسه ری خۆشه ویستم (هۆزان شمس الدین مولود) ئهرک و ماندوو بوونیکی زۆرم خسته سه ر شانی و هاوکار و یارمه تی ده رم بوو، له تایپی نامه که م و هۆکاریکی سه ره کی سه رکه وتنی نامه که م بوو.

((پوخته‌ی لیکۆلینه‌وه‌که))

(هونه‌ری ڕوونبێژی له شیعره‌کانی بیخود دا) ناو‌نیشانی ئەم نامه‌ زانستییه‌یه، که وه‌کو به‌شیک له پێویستییه‌کانی به‌ده‌سته‌ینانی پله‌ی ماستەر له ئەده‌بی کوردیدا نووسراوه‌.

له‌م نامه‌یه‌دا ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ناساندنی هه‌ندی ناو و زاراوه‌ی گ‌رنگ ته‌رخانه‌کراوه، که له ناو‌نیشانه‌که هاتوون، وه‌کو ناوو زاراوه‌کانی: هونه‌ر.. بیخود.. ڕوونبێژی.. که به‌ شیوه‌یه‌کی پوخت و په‌وان، یه‌که یه‌که‌ی ئەم ناو و زاراوانه‌ زانیاری پێویستییان له باره‌وه خراوته‌ ڕوو.

دوای ئەوه نامه‌که هاتۆته‌ سه‌ر به‌شه سه‌ره‌کییه‌کانی کاره‌که‌ی، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش خۆی دابه‌شکردۆته‌ سه‌ر پینج به‌شی سه‌ره‌کی، به‌شی یه‌که‌م تاییه‌تکراوه به‌ هونه‌ری لیکچوواندن (تشبیه).. به‌شی دووهم تاییه‌تکراوه به‌ هونه‌ری خوازه (مجاز).. به‌شی سێیه‌م تاییه‌تکراوه به‌ هونه‌ری خواستن (استعارة).. به‌شی چواره‌م تاییه‌تکراوه بۆ هونه‌ری درکه (کنایه).. به‌شی پینجه‌میش، که دوابه‌شه‌و له دوای هه‌مووان دیت، ته‌رخانه‌کراوه بۆ جوانی هونه‌ره‌کانی ڕوونبێژی.. که دیاره: به‌هۆی هونه‌ره‌کانی ڕوونبێژییه‌وه چه‌ندین شیوازی جوان دروست ده‌ییت و قسه‌که‌ر به‌م هۆیانه‌وه مه‌به‌سته‌کانی خۆی پیشکه‌شی گوێگر ده‌کات، ئەوانیش بریتینه‌ له: ڕوونکردنه‌وه.. کورتب‌ری، یان ئابوریکردن له قسه.. قسه‌کردن به‌ وینه.

سه‌ره‌نجام لیکۆلینه‌وه‌که دوای هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی پێویست له به‌یته شیعره‌کانی (بیخود) دا، گه‌یشتۆته‌ چه‌ندین ئەنجامی گ‌رنگ، له‌م (شه‌ش)انه‌ی خواره‌وه‌ی کورتکردۆته‌وه:

١. ڕوونبێژی زانستیکی دیارو چ‌رو پ‌رو فره هونه‌ری نیو زانستی په‌وانبێژییه، که به‌هۆیه‌وه‌ی تاکه واتا به‌ ڕیگه و شیوازی ئەده‌بی له یه‌کجیا پیشکه‌ش ده‌کریت. به‌ پای زانایان له چوار هونه‌ردا کورته‌کرینه‌وه، که ئەوانیش: لیکچوواندن و خوازه و خواستن و درکه‌ن.

۲. لیکچوواندن هونهریکی کون و گرنگی دهربرینی ئەدهبیبیه، بئخودیش توانایهکی باشی له بهکارهینانی لیکچوواندندا ههبووه و زۆرتترین جۆری لیکچوواندنی بهکارهیناوه، ههموویان دهگه نه (۳۳) جۆر و شیوازی لیکچوواندن.
۳. خوازه هونهریکی فراوانی هونراوهکانی ئەم شاعیرهیه، دروستکردنی خوازه بهرهه می ئەقلی تیژ و خه لکی به توانایه، (سیزده) شیوازی خوازه سوودی وهرگرتووه.
۴. خواستن له کون و نویدا، به هونهریکی بهرز و کاریگه ری شیعری دادهنریت، بئخود وینه ی خواستنی بههیز و پهنگینی به شیوازی جۆراوجۆری خواستن بهرهه مهیناوه، که ههموو ئەو شیوازانه دهگه نه (۱۶) جۆرو شیواز.
۵. دوا هونهری زانستی روونبیزی درکهیه، که: درکه خوازهیه له ئاستی پسته دا، لای ئەم شاعیره گرنگی زۆری پیدراوه، (۷) جۆر و شیوازی درکه مان لای بهدی کردووه.
۶. لیکدانه وه و شیکردنه وهی شیعرهکانی بئخود له ریگه ی ئەم هونهرانه وه تیگه یشتن ئاسان دهکات و چبیزی شیعری ده به خشییت.

پیرست

لاپه ره	بابه ت
ii	به لئینامه
iii	برپاری سه ره پهرشتیار
iv	برپاری لیژنه
v	پیشکه شنامه
vi	سوپاس و پیزانین
viii-vii	پوخته ی لیکولینه وه که
xiv-ix	پیرست
۵-۱	پیشه کی
۱۷-۶	ده روزه که بو هندی ناو و زاراهوی گرنگ
۶	۱- هونه ر
۹	۲- بیخودی شاعیر
۱۳	۳- روونبیژی
۱۳	- روونبیژی له رووی وشه بیه وه
۱۳	- روونبیژی له رووی زاراهویه وه
۵۷-۱۸	به شی یه که م: لیکچوواندن (التشبيه)
۱۹	باسی یه که م: پیناسه ی لیکچوواندن و بنه رته کانی
۱۹	لیکچوواندن له رووی وشه بیه وه
۲۰	لیکچوواندن له رووی زاراهویه وه
۲۳	بنه رته کانی لیکچوواندن
۲۳	پیناسه ی بنه رته کانی لیکچوواندن
۲۳	۱. بنه رته ی سه ره کی لیکچوواندن
۲۳	أ. لیچوو (المشبه)
۲۳	ب. له وچوو (المشبه به)
۲۴	۲. بنه رته ی ناسه ره کی لیکچوواندن
۲۴	أ. ئه وزار (أداة التشبيه)
۲۴	ب. رووی لیکچوون (وجه الشبه)
۲۴	باسی دووهم: جو ره کانی لیکچوواندن
۲۴	یه که م: به پیی هه بوون و نه بوونی بنه رته کان
۲۴	أ. به گویره ی ئه وزار

۲۵	۱. لیکچوواندنی بهرهللا (التشبيه المرسل)
۲۵	۲. لیکچوواندنی جهختاو (التشبيه المؤكد)
۲۷	ب. بهگویرهی رووی لیکچوون
۲۷	۱. لیکچوواندنی دریژه (التشبيه المفصل)
۲۸	۲. لیکچوواندنی پوختهکراو (التشبيه المجمل)
۲۸	ج. بهگویرهی ئهوزار و رووی لیکچوون
۲۸	۱. لیکچوواندنی دریژهی بهرهللا (التشبيه المرسل المفصل)
۳۰	۲. لیکچوواندنی رهوان (التشبيه البليغ)
۳۱	دوهم: بهپی ئهقلی و ههستی دوو لایهنهکانی لیکچوواندن
۳۱	۱. لیکچوواندنی ههستی ههستی (التشبيه حسی حسی)
۳۲	۲. لیکچوواندنی ئهقلی ئهقلی (التشبيه عقلي عقلي)
۳۳	۳. لیکچوواندنی ههستی ئهقلی (التشبيه حسی عقلي)
۳۳	۴. لیکچوواندنی ئهقلی ههستی (التشبيه عقلي حسی)
۳۴	سینهم: لیکچوواندنی لیکدراو
۳۶	چارهم: لیکچوواندنی پینچراو (التشبيه الملفوف)
۳۸	پینجهم: لیکچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق)
۴۰	شهشهم: لیکچوواندنی ئاوهژوو (التشبيه المقلوب)
۴۱	ههفتهم: لیکچوواندنی نائاشکرا (التشبيه الضمني)
۴۲	ههشتهم: بهگویرهی ژمارهی لیچوو و لهوچوو
۴۲	۱. لیکچوواندنی تهخت (التشبيه التسوية)
۴۲	۲. لیکچوواندنی کو (التشبيه الجمع)
۴۳	نۆیهم: بهگویرهی تاک و کووی لیچوو و لهوچوو
۴۳	۱. لیکچوواندنی کو به کو
۴۳	أ. کو به کووی ریک
۴۳	. لیکچوواندنی دوو به دوو
۴۴	. لیکچوواندنی سی به سی
۴۴	ب. لیکچوواندنی کو به کووی ناریک
۴۵	. لیکچوواندنی سی به پینچ
۴۵	۲. لیکچوواندنی تاک به تاک

٤٥	. لیکچوواندنی یهک به یهک
٤٦	٣. لیکچوواندنی تاک به کو
٤٦	أ. لیکچوواندنی یهک به دوو
٤٦	ب. لیکچوواندنی یهک به سی
٤٦	ج. لیکچوواندنی یهک به چوار
٤٧	د. لیکچوواندنی یهک به پینج
٤٧	٤. لیکچوواندنی کو به تاک
٤٧	. لیکچوواندنی سی به یهک
٤٨	دهیهم: لیکچوواندنی مه رجدار
٥٠	باسی سئیهم: ئه وزاره کانی لیکچوواندن
٥٠	یهک: ئه وزاره عه ره بییه کان
٥١	دوو: ئه وزاره فارسییه کان
٥١	سی: ئه وزاره کوردییه کان
٥٤	باسی چوارهم: مه به ست و گرنگییه کانی لیکچوواندن
٥٤	یه کهم: مه به سته کانی لیکچوواندن
٥٦	دووهم: جوانی و گرنگی لیکچوواندن
٥٨-٨١	به شی دووهم: خوازه (المجاز)
٥٨	باسی یه کهم: درووست و جو ره کانی
٥٨	درووست (الحقیقه)
٥٨	درووست له رووی وشه بییه وه
٥٩	درووست له رووی زاراوه بییه وه
٦٠	جو ره کانی درووست
٦١	١. درووستی وشه بی
٦١	٢. درووستی واتایی
٦٢	باسی دووهم: پیناسه ی خوازه
٦٢	خوازه له رووی وشه بییه وه
٦٢	خوازه له رووی زاراوه بییه وه
٦٥	حاله تی خوازه (مجاز) له زماندا

٦٥	هۆى دروستبوونى خوازە
٦٦	حەقىقەتى خوازە
٦٦	باسى سىيەم: جۆرەكانى خوازە
٦٦	يەكەم: خوازەى زمانى (المجاز الغوى)
٦٨	دووهم: خوازەى ژىرى (المجاز العقلى)
٧٠	باسى چوارەم: پەيوەندىيەكانى خوازەى رەها
٧١	پەيوەندىيەكانى خوازە لە شىعرى بىخود دا
٧١	١. پەيوەندى كەرتى (العلاقة الجزئية)
٧٣	٢. پەيوەندى گشتى (العلاقة الكلية)
٧٤	٣. پەيوەندى رابردووى (العلاقة اعتبار ماكان)
٧٤	٤. پەيوەندى هاوسىيەتى (العلاقة المجاورة)
٧٥	٥. پەيوەندى كاتى (العلاقة الزمانية)
٧٦	٦. پەيوەندى شوينى (العلاقة المكانية)
٧٦	٧. پەيوەندى بەركارى (العلاقة المفعولية)
٧٧	٨. پەيوەندى ئاوهلناوى (العلاقة الوصفية)
٧٧	٩. پەيوەندى ژمارەى (العلاقة الأرقام)
٧٨	١٠. پەيوەندى تايبەتكردن (العلاقة الخصوص)
٧٩	١١. پەيوەندى هۆى (العلاقة السببية)
٧٩	١٢. پەيوەندى سەرچاوهى (العلاقة المصدرية)
٨٠	١٣. پەيوەندى خاوهندارىيەتى (مولكايەتى)
٨٠	جوانى و گرنگى خوازە
١٠٤-٨٢	بەشى سىيەم: خواستن (الاستعاره)
٨٢	باسى يەكەم: پىناسەى خواستن و بنەرەتەكانى
٨٢	خواستن لە رووى وشەييەوه
٨٣	خواستن لە رووى زاراوهييەوه
٨٥	پەيوەندى و جياوازى خواستن بە ليكچوواندن
٨٧	پىناسەى خواستن لە رووى پەيوەندى بە خوازە
٨٧	پىناسەى خواستن لە رووى پەيوەندى بە ليكچوواندنەوه
٨٧	بنەرەتەكانى خواستن (أركان الاستعاره)

۸۸	باسی دووهم: جوړه‌کانی خواستن
۸۸	یه‌که‌م: خواستنی تاکه وشه (الاستعاره مفرد)
۸۹	دووهم: خواستنی دهرېږینی لیکدراو (الاستعاره التمثيلية)
۹۰	جوړه‌کانی خواستنی تاکه وشه
۹۰	یه‌که‌م: به بهرچاوگرتنی جوړی وشه خواستراوه‌کان
۹۰	۱. خواستنی بنجی (الاستعاره الاصلية)
۹۲	۲. خواستنی شوینکه‌وته‌یی (الاستعاره التبعية)
۹۲	دووهم: به بهرچاوگرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن
۹۳	۱. خواستنی ئاشکرا (الاستعاره التصريحية)
۹۴	۲. خواستنی درکاو (الاستعاره المكنية)
۹۵	سینیه‌م: به بهرچاوگرتنی بو گونجاوه‌کان (الملائمات)
۹۵	۱. خواستنی رها (الاستعاره المطلقة)
۹۶	۲. خواستنی پالیوراو (الاستعاره المرشحة)
۹۷	۳. خواستنی په‌تی (الاستعاره المجردة)
۹۷	چوارهم: به بهرچاوگرتنی (هه‌ستی و ئه‌قلی)
۹۸	۱. خواستنی ئه‌قلی هه‌ستی (الاستعاره المعقول لمحسوس)
۹۹	۲. خواستنی هه‌ستی هه‌ستی (الاستعاره المحسوس لمحسوس)
۹۹	۳. خواستنی ئه‌قلی ئه‌قلی (الاستعاره المعقول لمعقول)
۱۰۰	پینجه‌م: به بهرچاوگرتنی (گونجاوی و نه‌گونجاوی) دوو لایه‌نه‌کانی خواستن
۱۰۰	۱. خواستنی گونجاوی (الاستعاره الوفاقية)
۱۰۱	۲. خواستنی نه‌گونجاوی (الاستعاره العنادية)
۱۰۲	شه‌شه‌م: خواستنی گشتی (الاستعاره العامية)
۱۰۳	حه‌فته‌م: خواستنی راسته‌قینه (الاستعاره التحقیقة)
۱۰۳	باسی سینیه‌م: جوانی و گرنگی خواستن
۱۰۵-۱۱۶	به‌شی چوارهم: درکه (الکنایة)
۱۰۵	باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی درکه و بنه‌ره‌ته‌کانی
۱۰۵	درکه له ږووی وشه‌ییوه

۱۰۵	درکه له پووی زاراوہیبیہوہ
۱۰۸	جیاوازی نیوان درکه و خوازہ
۱۰۹	بنہرہتہکانی درکه
۱۰۹	باسی دووہم: جوڑہکانی درکه
۱۱۰	۱. درکہلہ سیفہت (الکینایۃ عن الصفہ)
۱۱۱	۲. درکہ له مہوسوف (الکینایۃ عن الموصوف)
۱۱۲	۳. درکہ له ہاوگری (الکینایۃ عن النسبۃ)
۱۱۳	چہند جوڑیکی دیکہی درکہ
۱۱۳	۱. درکہی گشتی
۱۱۳	۲. درکہی خہبہری
۱۱۴	۳. درکہی مہرجی
۱۱۴	۴. درکہی فرمانی
۱۱۵	باسی سیئہم: جوانی و گرنگی درکہ
۱۱۷-۱۱۸	بہشی پیئجہم: جوانی ہونہرہکانی پوونییژی
۱۱۷	۱. روونکردنہوہ
۱۱۷	۲. کورنبری
۱۱۸	۳. قسہکردن بہ وینہ
۱۱۹-۱۲۱	ئہنجام
R۱۳۶- R۱۲۲	لیستی سہرچاوہکان
II-I	پوختہی ئینگلیزی

پیشہ کی

پیشہ کی

- گرینگی لیکولینہ وہ

(ہونہری پوونبیژی له شیعرهکانی بیخود دا) ناویشانی ئەم نامہ زانستیہیہ، کہ کار لەسەر گرینگترین و دیارترین زانستی پەوانبیژی دەکات، کہ هونہری پوونبیژیہ، ئەم زانستەش هەر چوار هونہری لیکچووواندن و خوازە و خواستن و درکە دەگریتەوہ، هەر یەک لەو هونہرانە بەکۆلەکە ی دروستکردنی وینە ی هونہری و پیدانی شیعریہت لە دەقی ئەدەبیدا و بە تاییہتی شیعەر دادەنریت، بایەخ و گرینگی و بەکارهینانی هونہرەکانی پەوانبیژی بەگشتی و هونہرەکانی پوونبیژی بە تاییہتی، تاییہت نین بە شیعری کۆن و کلاسیک، بەلکو لە رابردوو و ئیستاشدا و لە سەرجم ئەدەبیات و رەخنە و لیکولینەوہ ئەدەبیەکانی جیہانیشدا کۆمەلێک وینە ی دیارن و جی بایەخی نوسەران و لیکولەرەوانن.

بیخودیش یەکیکە لەو شاعیرە گەورە و دیارە ی نەتەوہی کورد، کہ لە بنیاتنانی هونہری پوونبیژی دەستیکی بالای هەیہ، کہ بە شیوہیەکی ورد و چر و هونہرییانە بەکارهیناوە، بە پاشخانیکی پەوانبیژییانەوہ دیوانەکە ی پی بەهیزتر و کاریگەرتر کردووە، بە بەلگە ی ئەوہی شاعیر گەلێک وینە ی دروستکردووە لە ریگە ی ئەو هونہرانەوہ. بەلام لەم پووەوہ هیچ کاریک لەسەر ئەم شاعیرە نەکراوە، گرنگی ناویشانەکە شمان لیرەوہ سەرچاوە دەگرن

- ئامانجی لیکولینەوہ

ئامانجی ئەم لیکولینەوہیہ بۆ چەند هۆکاریک دەگەریتەوہ، ئەوانیش:

۱. بەرجەستە کردنی هونہرەکانی پوونبیژی لە ئەدەبیاتی کوردی و شیعەرەکانی بیخود بە تاییہتی.

۲. دەرخستنی رادە ی دەولەمەندی زمانی کوردی لە بەرہەمەینانی شیوازی نوێ و لادان لە باری ئاسایی ئاخاوتن بۆ باریکی تازە ی پر لە داھینان و کاریگەری.

۳. زۆربەى ئەو نووسىنانەى لە پېشووڧا لە سەر بېخودى شاعىر كراون لە ئاستى ناوەرۆكدا بوون و لە سەر ھزر و تىروانىن و بىر و بۆچوونى ئاىنى شاعىر نوسراون، ئەم لىكۆلىنەوھىيە ھەوللىكە بۆ ناساندنى بېخود وھكو شاعىرىكى بە توانا و لىھاتوو، دەرخستنى توانا ئەدەبىيەكانى لە رادەى فراوانى رېگەكانى بەدېھىنانى زمان، ھەرودھا شارەزا لە زۆربەى تەكنىك و ھونەرەكانى رۋونىيىژى بەرجەستە كردنىان لە شىعرەكانىدا.

- سنوورى لىكۆلىنەوھ

ئەم لىكۆلىنەوھىيە لە سنوورى زانستەكانى (رۋونىيىژى)دا دەخولتتەوھ و ھەر چوار ھونەرەكانى ئەم زانستە (لىكچوواندن - خوازە - خواستن - دركە) لە شىعرە كوردىيەكانى (بېخود)دا و لىكدانەوھ و شىكردنەوھى ئەو شىعرانە لە ژىر رۆشنائى ئەو ھونەرانەدا دەگرىتتەخۆ.

- مىتۋدى لىكۆلىنەوھ

مىتۋدى لىكۆلىنەوھ مىتۋدى رەخنەيى شىكارىيە و سەرچاوەكانى رەوانىيىژى دەكاتە پىۋەر بۆ بەرەو پىشبردنى شىكار و لىكدانەوھى شىعرەكانى بېخود.

- گىرورگفتى لىكۆلىنەوھ

لەكاتى ئەنجامدانى لىكۆلىنەوھكە وھكو ھەموو لىكۆلىنەوھىيەك گىرگفتى خۆى ھەبوو، بە تايبەتئىش لە ھەلبژاردنى زاراوھ ھاتۆتە پىشەم، چونكە لىكۆلىنەوھكە بە دەيان زاراوھ لە خۆ دەگرىت، ھەرودھا رەوانىيىژىش لە ھەناوى شىعر و ئەدەبىياتى عەرەبىيەوھ ھەلھىنجراوھ، بۆ ئەم زاراوانەش لە كوردىدا بۆ ھەموويان يەك زاراوھى تايبەت دانەنراوھ، بۆيە ھەندى جار ئەو زاراوانەم ھەلبژاردووھ كە كوردەكانى پىشى خۆم بەكارىان ھىتاوھ، ھاتووم بەرانبەر ھەر زاراوھىيەكى كوردى زاراوھ عەرەبىيەكەم بەكارھىتاوھ، بۆيە دەبى ئەوھ ئاشكرا بى كە زاراوھ كوردىيەكانى ئەوانەى كە لە كوردىدا بۆ ئەو ھونەرانە دانراون، ئەگەر زاراوھ عەرەبىيەكانىشيان لە تەك بەكارھاتى، تاوھكو بۆ خوينەر رۋون بىت، كە بەرانبەر زاراوھ عەرەبىيەكە ئەم زاراوھ كوردىيە بەكارھاتووھ.

- پیکهاتەى لیکۆلینه‌وه

ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه له پیشه‌کی و دەروازەیه‌ک بۆ هەندێ ناو و زاراوه‌ی گرنج و پینج بەش و ئەنجام و لیستی سەرچاوه‌کان و پوخته‌ی باسه‌که به زمانی عەرەبی و ئینگلیزی پیکهاتووہ.. له دەروازەدا تیشکمان خستۆتە سەر هەندێ ناو زاراوه‌ی گرنج که پیکدیت له (هونەر، بیخودی شاعیر، روونیژی).

بەشی یه‌که‌م: بریتیه له (لیکچوواندن) و دابه‌شکراوته سەر چوار باسی سەرەکی، که بریتینه له: پیناسەى لیکچوواندن و بنه‌رته‌کانی و جۆره‌کانی لیکچوواندن و ئەوزاره‌کانی لیکچوواندن و مەبه‌ست و گرنگیه‌کانی لیکچوواندن. له باسی یه‌که‌مدا پیناسەى لیکچوواندن له رووی وشه‌یی و زاراوه‌وه کراوه له‌گەڵ خستنه رووی بنه‌رته سەرەکی و ناسەرەکیه‌کانی لیکچوواندن، له باسی دووه‌مدا که مەبه‌ستی سەرەکیه له نامه‌که‌دا باس له جۆره‌کانی هونەری لیکچوواندن کراوه به‌پێی چەندین لایەن، هەموویان ده‌گه‌نه زیاتر له (۲۲) جۆر و شیوازی لیکچوواندن، له باسی سێیه‌میشدا باسی ئەوزاره‌کانی لیکچوواندن کراوه ئەوزاره کوردی و عەرەبی و فارسیه‌کان له یه‌ک جیاکراونه‌ته‌وه، له باسی چواره‌میشدا مەبه‌ست و گرنگیه‌کانی لیکچوواندن به نمونه‌ی شیعریه‌وه لای بیخود روونکراوته‌وه.

بەشی دووه‌م: تاییه‌تکراوه بۆ هونەری خوازه و دابه‌شکراوته سەر چوار باسی سەرەکی (درووست و جۆره‌کانی و پیناسەى خوازه و جۆره‌کانی خوازه و په‌یوه‌ندیه‌کانی خوازه و جوانی و گرنگی خوازه)، له باسی یه‌که‌مدا که (درووست و جۆره‌کانی)یه، تیشک خراوته سەر پیناسەى درووست له رووی وشه‌یی و زاراوه‌یه‌وه له‌گەڵ جۆره‌کانی درووست ئەوانیش (درووستی وشه‌یی و درووستی واتایی)نه، له‌باسی دووه‌میشدا که تاییه‌ته به پیناسەى خوازه، تیشک خراوته سەر پیناسەى خوازه له رووی وشه‌یی و زاراوه‌یه‌وه، له باسی سێیه‌میشدا که تاییه‌ته به جۆره‌کانی خوازه، تیشک خراوته سەر هەردوو جۆری خوازه‌ی زمانی و خوازه‌ی ژیری، له باسی چواره‌میشدا که تاییه‌ته به

په یوه نډیبه کانی خوازه و تیشک خراو ته سهر (۱۳) په یوه نډی، ئه وانیش: په یوه نډی کهرتی، په یوه نډی گشتی، په یوه نډی رابردووی، په یوه نډی هاوسنیته تی، په یوه نډی کاتی، په یوه نډی شوینی، په یوه نډی بهرکاری، په یوه نډی ئاوه لئاوی، په یوه نډی ژماره یی، په یوه نډی تایبه تکریدن، په یوه نډی هوئی، په یوه نډی سهرچاوه یی، په یوه نډی خاوه نډاریبه تی. له کو تایشدا باسی جوانی و گرنگی خوازه کراوه.

به شی سنیهم: بریتیه له خواستن (الاستعارة) و دابه شکر او ته سهر سی باسی سهره کی. باسی یه که م: تایبه ته به پیناسه ی خواستن و بنه رته کانی، باسی دووه م: تایبه ته به جوړه کانی خواستن، تیشک خراو ته سهر (۱۶) جوړی خواستن، ئه وانیش بریتیه له: خواستنی تاکه وشه، خواستنی دهر برینی لیکدراو، خواستنی بنجی، خواستنی شوینکه و ته یی، خواستنی ئاشکرا، خواستنی درکاو، خواستنی ره ها، خواستنی پالیوراو، خواستنی په تی، خواستنی ئه قلی هستی، خواستنی هستی هستی، خواستنی ئه قلی ئه قلی، خواستنی گونجاوی، خواستنی نه گونجاوی، خواستنی راسته قینه. باسی سنیهمیش تایبه ته به جوانی و گرنگی خواستن.

به شی چواره میس: تایبه تکراره بو هونه ری درکه (الکنایه) و دابه شکر او ته سهر سی باسی سهره کی، له باسی یه که مدا پیناسه ی درکه و بنه رته کانی کراوه، باسی دووه میس تایبه ته به جوړه کانی درکه و تیشک خراو ته سهر (۷) جوړ و شیوازی درکه ئه وانیش بریتیه له: (درکه له سیفه ت، درکه له مه وسوف، درکه له هاوگری، درکه ی گشتی، درکه ی خه به ری، درکه ی مهرجی، درکه ی فرمانی). باسی سنیهمیش تایبه ته به جوانی و گرنگی درکه.

به شی پینجه میس: که دوا به شه و له دوا ی هه مووان دیت، ته رخا نکراوه بو فه لسه فه و جوانی هونه ره کانی روونیژی. ئه وانیش بریتیه له: روونکردنه وه و کور تبری و قسه کردن به وینه.

له كوتایدا گرنگترین ئەنجامی لیکۆلینهوه له (٦) خال کورتکراوهتهوه، ئینجا لیستی سه‌رچاوه‌کانیش دوای ئەوانه به پێی ریز بوونی ناو نووسه‌ره‌کان له دوای ئەنجامه‌کانه‌وه دانراوه که ژماره‌ی ئەو سه‌رچاوانه (١٥٢) سه‌رچاوه‌ن و له سه‌رچاوه ناسراوه‌کانی زانستی ره‌وانی‌ژینه، له كوتایشدا پوخته‌ی لیکۆلینه‌وه‌که به هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی خراوته روو. هیوادارم توانییتم به‌ردیک ب‌خه‌مه سه‌ر کۆشکی ئەده‌بیاتی کوردی و که‌لینیکم پر کردبێته‌وه له زانستی ره‌وانی‌ژنی کوردیدا به تایبه‌تی پرونی‌ژنی.

- تێبینیه‌کی گرنگ:

هه‌موو ئەوانه‌ی له سه‌ر (ره‌وانی‌ژنی کوردی) یان نووسیوه، ئەوه‌یان لا پوونه، که:

١- زاراوه و ناوی هونه‌ره‌کان وه‌کو زاراوه و ناوه عه‌ره‌بییه‌کان جیگیر نینه.

٢- مه‌رج نییه ناو و زاراوه کوردییه‌کان ته‌رجه‌مه‌کراوی ناو و زاراوه عه‌ره‌بییه‌کان بن،

چونکه عه‌ره‌ب به جووری بیره‌کاته‌وه و کوردیش تایبه‌تمه‌ندی خو‌ی هه‌یه و وه‌کو خو‌ی

بیره‌کاته‌وه.

دهروازه

بۆ هندی ناو و زاراوهی گرنگ

۱. هونهر

۲. بیخودی شاعیر

۳. پروونیژی

دهروازهیهک بۆ هه‌ندی ناو و زاراو

۱- هونه‌ر (الفن)

وشه‌ی هونه‌ر به‌و چالاکی و به‌ره‌مانه‌ ده‌گوتریت، که له‌لایه‌ن ده‌سته‌ی مرۆقه‌وه داده‌هینرین له‌ بواری وینه‌کیشان و داتاشین و نواندن و سه‌ما و وتار و شیعر، یان هه‌ر شتیکی تر.

هونه‌ر له‌ پرووی وشه‌یه‌وه: عه‌ره‌ب (الفن)ی پیده‌لین.. لای ئه‌وان مه‌به‌ست له‌ هونه‌ر ئه‌و وشه‌یه‌یه‌ بۆ ده‌ست نیشانکردنی هونه‌ره‌ جوانه‌کان، یان جو‌ره‌ پیشه‌کانی تر وه‌کو په‌یکه‌رتاشی و موسیقا و بیجگه‌ی ئه‌مانه. ئه‌وه‌تا له‌ فه‌ره‌نگه‌کانیادا هاتووه: ((هونه‌ر به‌ گشتی به‌ جوانی به‌ستراوه‌ته‌وه، جا له‌ ره‌سم، یان نه‌حت، یان موسیقا، یان غه‌یری ئه‌وانه - وه‌کو ئه‌ده‌ب به‌گشتی - یان هه‌ر شتیکی تر له‌و پرواله‌تانه‌ی، چاو و ده‌روون پیی ئاسووده (ده‌بن))^(۱)، واته: هه‌موو لایه‌نه‌کانی ئه‌ده‌ب و شیعر و وتار و بابه‌ته‌کانی تر ده‌گریته‌وه، که لایه‌نی جوانی به‌ مرۆقه‌ ده‌به‌خشن.

له‌ کوردیشدا مه‌به‌ست له‌ هونه‌ر: به‌کاریکی جوان و سه‌رسوره‌ینه‌ر دیت، له‌ (فه‌ره‌نگی خال)دا هونه‌ر به‌ واتای ((کرده‌وه‌یه‌کی جوانی په‌سه‌نده، که له‌ ده‌ست هه‌موو که‌سه نه‌یه‌ت))^(۲)، واته: که‌سیک کرده‌وه‌یه‌کی سه‌رسوره‌ینه‌ر ئه‌نجام بدات، ئه‌وا به‌و چالاکی و کرده‌وه‌یه‌ ده‌گوتری: به‌راستی هونه‌ره. له‌ (فه‌ره‌نگی کوردستان)یشدا هونه‌ر به‌ واتای ((کارزانی، زانست، زانیاری، جه‌وه‌ردار، به‌جه‌وه‌هه‌ر))^(۳) دیت.

هونه‌ر له‌ پرووی زاراو‌یه‌یه‌وه: هونه‌ر ((ئه‌و کاره‌ ناوازه‌یه، که به‌سیفه‌ت و لی‌زانی بنیات ده‌نری))^(۴).

یه‌که‌مین فه‌یله‌سوفیک، که له‌ کۆماره‌که‌یدا هێرش‌ی کرده‌ سه‌ر شاعیران (ئه‌فلاتون) بوو،

که‌ تیروانین و ده‌ربیرینی فه‌لسه‌فییانه‌ی خۆی به‌ سه‌ر هونه‌ر و شیعردا سه‌پاند. تیروانینی

(۱) عبدالحق الکتانی، المغنی (معجم اللغة العربية)، دار الکتب العلمیة، بیروت - لبنان، ۲۰۱۲ - ۲۰۱۳، ص ۳۸۶.

(۲) شیخ محمدی خال، فه‌ره‌نگی خال، جزمی سیه‌هم، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی، ۱۳۹۶هـ - ۱۹۷۶م، ل ۴۰۳.

(۳) گیوی موکریانی، فه‌ره‌نگی کوردستان، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، ۱۹۹۹، ل ۹۳۲.

(۴) الموسوعة الفلسفية العربية، رئیس التحریر: د. معن زیاده، المجلد الاول (الاصطلاحات و المفاهیم)، الطبعة الأولى، معهد الإنماء العربي، ۱۹۸۶، ص ۶۶۱.

ئەفلاتون سەبارەت بەلاساىکردنەو ئەو دەيە: ((هونەرى ھۆنراوہ کارىكى داھىنراو و خولقینراو نىيە بەلکو سەر ئەنجامى لاساىکردنەوہى سروشت و جىھانى ھەست پىکراوہ))^(۱)، واتە: بەرئى ئەفلاتون ھونەرمەند لاساىى واقع دەکاتەوہ، کە دەلئى: ((ھونەر رىگەيەکە بۆ گوزارشتکردن، بە ھۆى ھەندئى شتى ھەستى لە جىھانى نمونەبيدا))^(۲)، لە کۆماردا ئەفلاتون بۆ روونکردنەوہى ئەم بىرو رايە، دەلئى: ((ئەوہيە کە ئاويئەيەک بە دەستەوہ بگريت و بە ھەموو لايەکدا بىسورپىنى، لەو رپيەوہ دەتوانيت ھەم خۆر دروست بکەيت و ھەم ئەستىرەکانىش، بەلام بەم شىوہ ويئەيەکى ئەوان دروست دەکەى نەک بونياتىكى راستەقىنەى ئەوان))^(۳).

ھەرچى (ئەرسىتۆ)يە بە پىچەوانەى ئەفلاتونى مامۆستايەوہ تىروانىنى خۆى بەرامبەر تىورى لاساىکردنەوہ دەردەبرئى و دەلئى: ((ھونەرى ھۆنراوہ لاساىى کردنەوہى سروشتە، مەبەستى دووبارە کردنەوہى سروشت نىيە، بەلکو مەبەستى خولقاندن و داھىتانى بەرھەمىكى تازەيە، کە ئاکامى دەنگدانەوہى بوونە لە قەوارەى ھەست و نەست و سۆز و ئارەزوو ئەندىشەى ھەستياراندا))^(۴)، واتە: لەلای (ئەرسىتۆ) ھونەر ئەو لايەنە تەواو دەکات، کە سروشت نەيتوانىوہ تەواوى بکات، لە ھەموو ھونەرەکانىشدا لاساىکردنەوہ رەگەزى ھەرە بنچىنەبيە، ھەرۋەھا بايەخى زۆرى بە کەرەستەى ھونەرى داوہ، ((چونکە کەرەستەکە، جۆرى ھونەرەکە دەست نیشان دەکات))^(۵)، کەواتە بە شىوہيەکى بەردەست سەرەتاي باسکردنى ھونەر بۆ سەردەمى ئەفلاتون و ئەرسىتۆ دەگەرپتەوہ.

ھونەر ھەر لە سەرەتاي پەيدا بوونىوہ ئامرازىک بووہ بۆ گەيشتن بە ئامانجىک، ((بەرھەمى ھونەرى ھەميشە ئاکامى چالاكى ئادەمىزادە، ئاکامى ھوشيارى ئادەمىزادە دەربارەى روالەتەکانى واقىعەکەى))^(۶)، واتە: ئامانجى ھونەر لىرەدا ئەوہيە، کە کار لە ھەلوئىست و خواست و بىرى ئادەمىزاد بکا و روالەتەکانى واقىع ھەلبسەنگىت. ھەرۋەھا دەتوانىن بلىين: ھونەر ((شىوہيەکى جۆرەکى ئەوتۆيە، کە ئاگايى و چالاكى رەنگ بە واقىعەدەرەوہى مروقەو يەکئ لە رىگا ھەرە گرنگەکانە، کە جىھان بە تەرزىكى جوانکارى ويئە

(۱) سەردار ئەحمد ھەسەن گەردى، بنىاتى ويئەى ھونەرى لە شىعەرى کوردیدا (۱۹۷۰ - ۱۹۹۱)، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلیمانى، ۲۰۰۴، ل ۳۳.

(۲) الموسوعة الفلسفية العربية، ص ۶۶۱.

(۳) ئەفلاتون، سەرجم بەرھەمەکانى ئەفلاتون، وەرگىرانى: عىمران ھاوارى، بەرگى سىيەم، چاپى يەکەم، خانەى چاپ و پەخشى رىئما، سلیمانى، ۲۰۱۱، ل ۱۵۵۲.

(۴) کامل حسن عزيز البصير، رەخنەسازى مېژوو و پەيرەو کردنى، چاپخانەى کۆرى زانىارى عىراق، بەغداد، ۱۴۰۳ - ۱۹۸۳، ل ۲۲.

(۵) ئەرسىتۆ، ھونەرى شىعەر، وەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەوہ: عەزىز گەردى، چاپى دووہم، خانەى چاپ و پەخشى رىئما، سلیمانى، ۲۰۱۱، ل ۱۱۸.

(۶) کەمال مەمەند مىراودەلى، فەلسەفەى جوانى و ھونەر (ئىستاتىکا)، مطبعة مديريةية دار الكتب للطباعة والنشر، بەغداد، ۱۹۷۹، ل ۲۰۶.

دەكىشى و دەنوينى^(۱)، بە واتايەكى تر: ھونەر ((يەككە لە ئامرازەكانى پيوەندى نيوان مروڤەكان لەگەل يەكتر و ھەروەھا يەككە لە ھويەكانى پيشكەوتن))^(۲)، واتە: ھونەر ئيمكانى ئەو بە تاكەكانى ھەر سەردەمىك دەرخسىنى، تا ئەو ھەستانەى، مروڤەكانى پيشوو ئەزمونيان كردوون و ھەروەھا ئەو ھەستانەش، كە ئىستا باشتەر كەسەكان ئەزمون دەكن، وەربگرن. ھەروەھا گوتراو ھونەر ((كۆمەلىك رېگەيە، بۆ گەيشتن بە ئەنجامىكى ديارىكراو، بەپى ھەندى بنەماى ديارىكراو دەگىرىنەبەر))^(۳).

ھەردەم ھونەر و ژيان ھاوكيشەيەك پىكدەھىنن و ھەر يەكەيان لە ئاستى خويەو ھەر كار لەوى تريان دەكات، بۆيە ((ژيان قەوارەى ھونەر لە قوناغ و سەردەمىكى تايبەتيدا دەست نیشان دەكات. لەھەمان كاتيشدا ھونەر تارايەكى جوانكارى رەوتى ژيان و خواست و ئارەزوو ھەست و نەستى مروڤ بەرجەستە دەكات))^(۴). ھونەر و ئەدەب دەنگدانەو ھى جۆرە ھاوكيشەيەكە، كە لە پىكھاتنى ھەستى مروڤ و نەپىيەكانى جىھاندا سەر ھەلدىنى، شىعەرىش بەشىكە لە ئەدەب، ھونەرىش لايەنى دروستكەر و داھىتانه لە جموجولى مروڤايەتيدا، كەواتە ھونەر و شىعەرىش يەك دەگرەنەو، چونكە بەرھەمى ناخ و وىژدانن، ((ھونەر زمانىكى مروڤايەتییە و دروستكەرى ئەو پيوەندىيە تازانەيە، كەوا پروالەتى ژيان و سروشت لە ناو يەك بۆنەدا كۆدەكەنەو))^(۵).

بە كورتى دەتوانىن بلىن: ھونەر كارى جوان و ناوازەيە، بۆ گەيشتن بە ئامانجىكى ديارىكراو، ناوەرپوكى كۆمەلايەتيمان بۆ دەردەبەرى و ھەلوئىستى مروڤمان بۆ پروون دەكاتەو، دەربارەى: ژيان، ھونەرەكانىش: نىگار كىشان و مۇسىقا و پەيكەرتاش و شانۆ و سەما و سىنەما و ئەدەب بەگشتى، دەگرىتەو.

(۱) شوکور مستەفا، ئەندىشە و ھونەر لە پيشكەوتنى كۆمەلايەتيدا، چاپى دووھم، دەزگای تووژىنەو ھو بلاوكردەو ھى موكرىانى، ھەولير، ۲۰۱۱، ل ۳۶۵.

(۲) ليو تولستوى، ھونەر چىيە؟، وەرگىرانى: ھەزار رەھىمى، چاپى يەكەم، دەزگای تووژىنەو ھو بلاوكردەو ھى موكرىانى، ھەولير، ۲۰۰۹، ل ۱۶۹.

(۳) الموسوعة الفلسفية العربية، ص ۶۶۱.

(۴) موعتەصەم سالىي، ئەدەب و ھونەر، چاپى يەكەم، چاپخانەى پروون، سلېمانى، ۲۰۰۷، ل ۱۳۶.

(۵) عەبدوللا سەراج، با لە ھونەر بگەين، چاپى يەكەم، چاپخانەى خانى - دھوك، ھەولير، ۲۰۰۸، ل ۹.

۲- بێخودی شاعیر

بێخود یه کیکه له شاعیره دیار و زمان پاراو و ناسراوهکانی کلاسیکی نوێ له میژووی شیعری کوردیدا، یه کیکه لهو چهند شاعیره گه‌ورانه‌ی ناوه‌راستی سه‌ده‌ی بیسته‌م، شاعیریکه له دوا‌ی شاعیرانی ئه‌و قوتابخانه‌یه، وه‌کو: نالی و سالم و کوردی و مه‌حوی جیگای ده‌ستی دیاره و ناویکی دره‌وشاوه‌ی ناو ئه‌ده‌بیاتی سه‌ده‌ی بیسته‌مه. هه‌ر چه‌نده بێخود ((به له‌ش له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م ژیاوه، به‌لام به‌می‌شک و خه‌یال له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م ژیاوه، بۆیه شیعره‌کانی شه‌قلی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی پێوه‌یه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌یتوانیوه له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م رزگاری ببێ))^(۱)، دره‌وشاوه‌یی و ناوداری ئه‌م شاعیره بۆ چ‌ری و ورده‌کارییه زمانیه‌ی ده‌گه‌ریته‌وه، که بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆی، له به‌کاره‌ینانی زمان و هه‌ندئ وشه‌و زاراوه‌و ده‌رب‌پینی تازه له شیعره‌کانیدا کردوویه‌تی، ئه‌مه‌ش بووه‌ته هۆی دروستبوونی شیعرییه‌ت. دیاره بێخود ((شاره‌زایی ته‌واوی له ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا بووه و به زه‌ه‌وکیکی بی‌پایان و سنووره‌وه بیدل و مه‌سنه‌وی ده‌خوینیته‌وه))^(۲)، ئه‌وه‌ش بۆ زمان و داهه‌ینانی شیعری خۆی سو‌دی پێگه‌یان‌دووه.

سه‌باره‌ت به ناو و نازناوی شاعیر، ناوی (مه‌حموده و کورپی مه‌لا ئه‌مینی موفتی کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌دی چاومه‌اره، که ئه‌مه‌ی دوا‌یی: ناوبانگی به پیر هه‌سه‌ن ده‌رکردووه. ئه‌مه‌ش کورپی مه‌لا مه‌حمودی دیلیژهبییه و له‌قه‌بی بنه‌ماله‌که‌ی موفتییه)، (بێخودی وه‌ک نازناو بۆ تو‌ماری شیعری خۆی هه‌لیبژاردووه وه‌کو شاعیرانی تری کلاسیک نازناوی له‌ غه‌زل و قه‌سیده‌کانی به‌کاره‌یناوه.

له سالی (۱۸۷۸) له سلیمانی له دایکبووه، که ده‌کاته (۱۲۹۶هـ)، ((ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه، به‌ حیسابی ئه‌بجد ده‌بیته سالی له دایکبوونی: (عسی أن یبعثک ربک مَقَاماً مَحْمُوداً))^(۳).

بێخودی شاعیر له سه‌ره‌تای ژیا‌نیدا، وه‌کو زۆربه‌ی شاعیرانی ئه‌و سه‌رده‌مه و دواتریش له حوجره‌ی مزگه‌وتدا خویندوویه‌تی، ده‌لین: ((کاتیک ته‌مه‌نی گه‌یشتۆته (۶ - ۷)

(۱) مارف خه‌زنه‌دار، وشه‌و ته‌عبیری تازه له شیعری بێخود، گو‌فاری کۆلیجی ئه‌ده‌بیات، زانستگای به‌غدا، ژماره: (۲۲)، چاپخانه‌ی دار الجاحظ، به‌غدا، ۱۹۷۸، ل ۱۱.

(۲) ره‌فیع حلمی، شعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، المکتبه‌ الوطنیه، به‌غدا، ۱۹۸۸، ل ۵۲.

(۳) بابه شیخی مه‌ردۆخ رۆحانی، میژووی ناودارانی کورد، وه‌رگه‌یرانی: ماجد مه‌ردۆخ رۆحانی، به‌رگی دووهم، چاپی یه‌که‌م، له کتێبه‌کانی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر، ۲۰۱۱، ل ۷۸۱.

شيعرهكانى بىخود له پووى روخسارهوه، ههمووى لهسه ر كيشى عهرووز رىكخراوه و زمانىكى پاراوى بهكارهيتاوه، له فرههنگى زمانى كلاسىكى سهدهى نوزدهم لاينهداوه، لهگهله وئوشدا وشه و زاراوهى نووى بهكارهيتاوه، ئهوهتا (د. مارف خهزنهدار) دهليت: ((ئهم وشه و تهعبيره تازانهى بىخود بهكارى هيتاون لهدواى دروستبوونى دهولهتى عىراق هاتوونه ته ناو زمانى كوردىيهوه))^(۱)، لهوانه: رهئيسى سيححه، نهخوشخانه، رومانتيزم، ... هتد.

نمونهى وینه رهوانبىژيهكانى شيعرى كلاسىكى كوردى بهگشتى و پوونبىژى به تايبهتى، له شيعرهكانيدا بهدى دهكرين، شاعيرىكى زمانناس و خاوهنى پاشخانىكى ئهدهبى گوره بووه وئاگادارى بهكارهيتانى هونهرهكانى پوونبىژى بووه، به ههموو جوورهكانيهوه بهئاستىكى بهرز له نوسينى شيعره جوانهكانيدا پهپرهوى كردووه، ههموو ئهوه له كوى ئهم بهرهههه شيعرىيه كههه، كه (۱۶۸) لاپهريهه، بهدى دهكرىت.

له پووى ناوهپووكهوه شيعرهكانى بىخود لاساى شاعيرانى كلاسىكى كوردستانى باشوور بووه له ناوهراستى سهدهى بيستم، زوربهى هونراوهكانى بو پياوانى ئاينى و دوست و ناسياوانى خوى يان پيا ههگوتن بووه بو پينغهمبهر (د.خ)، ئهگه شاعيرانى ئهوه سهردهم بايهخيان به شيعرى دلدارى داوه، بهلام بىخود زور گرنگى به بابتهتى دلدارىيهوه نهداوه، چونكه به ((هيچ جورىك وينهى ژن بهگشتى و ژنى كورد به تايبهتى نانويئى، ههروهكو چون ژيانى له ژن بهدهر بوو، شيعرهكانيشى له ژن بهدهرن))^(۲)، وهك دهلين: ((له سالى (۱۹۰۰) دا كه له (ههلهبجه) حاكم بوو كچىكى مارهكردووه، ئهوه كچه به پووداويك مردووه له و كاتهوه، له هونراوه ووتن سارد بووهتهوه، مهگه تاكوتهرا، ئهگينا، له هونراوهى ئاينى بهولاوه، هونراوهى ترى نهنوسيوه))^(۳)، شاعيرىك بووه، كه ژنى نههيتاوه، لهوانهيه، لهئهنجامى ئهوه كارهساتهدا (بىخود) تووشى رهشبينى بووبى. بووه شيعرى رومانسى و نيشتمانى زور كهه نوسيووه.

(۱) مارف خهزنهدار، ميژووى ئهدهبى كوردى، بهرگى شهشههه، ل ۸۰.

(۲) عهبدولرهزاق بيمار، خويندنهوهيهكى تازهى ههلبهستى كوردى، چاپى يهكهه، دهزگاي ئاراس، ههولير، ۲۰۰۶، ل ۱۶۷.

(۳) حوسين محمهدههزى، ياقووت و زمرووتى كوردى (ئاين و فهلسهفه)، بهرگى دووههه، چاپخانهى شقان، ۲۰۰۴، ل ۱۴۰.

دیوانی بیخود شیعیری موناجات و نهعت و غهزهل و وهسف و ستایش و شیوهن و
پیدا هه‌لدان ده‌گریته‌وه، گه‌لی هۆنراوه‌ی به‌رزی له ستایشی خودا و وهسفی پیغه‌مبه‌ری
خودا (د.خ)، مه‌دحی یاران‌ی و پیاو چاکان داناوه.

٣- پروونيٽي (البيان)

پيناسه

- پروونيٽي له پروي وشه ييه وه: (پروونيٽي) وشه ييكي ليكراوه، پيکھاتووه، ((له (پروون) که سيفه تيکه تاييه ته به (ئاو)، دهگوتريٽ (ئاويکي پروونه)، واته: بيگه رده و چ خول و پيسيه يکي تيدانييه.. له گهل (بيٽي) ئه مهش پيکھاتووه له (بيٽي) ي رهي چاوي (بيٽن) و (ي) دروستکھري ناوي واتاي))^(١). بهم شيويه به سه ريه که وه وشه ي (پروونيٽي) دروستبووه، واته: ئه و گوته و ئاخواتنه ي له پروي واتاوه پروون و ئاشکرانه.

پروونيٽي له زماني عه ره بيدا به رامبه ر به چاوي (بين)، له فرههنگي (محيط المحيط) دا (بين) واته: ((ئه وه يه که شت به هويه وه ي له پروي واتا و پروه کاني تره وه پروون ده بيته وه))^(٢)، واته: به هوي پروونيٽييه وه واتاي شته کان پروون و بي گرفت و ئالوز ده بيٽ. له فرههنگي (معجم مقاييس اللغة) شدا، بهم واتايه ديٽ ((ئه گهر هات و شته که پروونبو، ئاشکرا بو، قسه کاني فلان پروونتره له قسه ي فلان))^(٣).

- پروونيٽي له پروي زاروايه وه: (پروونيٽي) ناوي يه کيکه له زانسته کاني (پروونيٽي) عه ره ب (البيان) يان بو به کاره ي ناوه، (له کتبي پروونيٽي کوني عه ره ب به هه موو (به لاغه) دهگوترا البيان)^(٤)، به لام دواتر عه بدولقاهر جورجاني له کتبي کاني خويدا (اسرار البلاغه) و (دلائل الاعجاز) زانسته پروونيٽي له زانسته کاني تر (جوانکاري و واتاناسي)، جيا کردوته وه.

زانايان گه ليک پيناسه و ليکدانه وه يان بو زاروايه پروونيٽي کردوه، هه يه گوتويه تي:

((زانسته يه ليه وه ي فيري پروه کاني گوزار شت کردن له واتاي مه به ست ده بين، به وشه و ده رپيني بابه تي و عه قلي))^(٥)، واته: زانسته يه به هويه وه ي خه لک ده توانيت تاکه واتاييک به چه ند واتاييکي جوړاو جوړ ده رپري، واته: پروونيٽي ((ديارکه وتن و ئاشکرا بوون))^(٦).

-
- (١) ئيدريس عه بدوللا، کووانه کاني پروونيٽي، چاپي يه که م، چاپخانه ي روژ ه لالت، هه ولير، ٢٠١٣، ل ١٤٥.
 - (٢) المعلم بطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس مطول للغة العربية)، مکتبه لبنان، بيروت، ١٩٨٧، ص ٦٥.
 - (٣) أبي الحسين أحمد بن فارس بن زكريا، معجم مقاييس اللغة، إعتني به: د. محمد عوض مرعب، الانيسة فاطمه محمد أصلان، الطبعة الأولى، دار إحياء التراث العربي، بيروت - لبنان، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م، ص ١٤٧.
 - (٤) بدوي طبانه، علم البيان، دار الثقافة، بيروت - لبنان، ١٤٠١هـ - ١٩٨١م، ص ١٢.
 - (٥) ركن الدين محمد بن علي بن محمد الجرجاني، الإشارات و التنبهات في علم البلاغة، علق عليه: إبراهيم شمس الدين، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م، ص ١٣.
 - (٦) إنعام فوال عكاوي، المعجم المفصل في علوم البلاغة (البدیع و البيان و المعاني)، مراجعة: أحمد شمس الدين، الطبعة الرابعة (طبعة جديدة منقحة)، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م، ص ٢٦٩.

له پیناسه‌یه‌کی تریشدا پرونیژی ((ئو قسه‌یه‌یه، که تیایدا ره‌چاوی ئوه کراوه، ریک بی له‌گه‌ل ئو باره‌ی تیایدا ده‌خریته رو))^(۱)، واته: له‌م پیناسه‌یه‌دا مه‌به‌ست ئوه‌یه، که ئو وشه‌یه‌ی دهرده‌بری له‌گه‌ل ئو ژینگه‌یه‌ی، که مه‌به‌سته، واتاکه‌ی روون بیت. هه‌روه‌ها هه‌ندیکی تر وتوویانه: پرونیژی ((له زانسته زمانیه‌کانه، چونکه په‌یوه‌نداره به وشه و سووده‌کانی))^(۲)، زانستیکه به‌چهند شیوازیکی دهربرینی جیاوان، تاکه واتا ده‌گه‌ینیت، واته: ده‌توانین له یه‌ک وینه‌دا، به هوی به‌شه‌کانی پرونیژی‌یه‌وه چهند وینه‌یه‌کی تر بنیات بنیین، واته: ((زانینی گه‌یشتنی تاکه واتایه، به ریگه‌ی جوراو جور، ئوه‌ش به زیاد کردن، یان به‌که‌مکردن، بو ئوه‌ی دهربرین به‌م شیوه‌یه له هه‌ر هه‌له‌یه‌ک به دوور بی، تا بکات ئاخواتن به ته‌واوی واتای مه‌به‌ست بگه‌ینی))^(۳).

ئو ریگایانه‌ی لیره‌دا مه‌به‌ستن بو گه‌یاندنی واتا، یان (لیکچوواندن) و (خوازه)، یان (خواستن) و (درکه‌ن)، هه‌ندیکیان واتای خوازه‌ین و هه‌ندیکیان واتایان ئاشکرایه و هه‌ریه‌که‌یان نواندنیکی جوانیان هه‌یه. به شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بلیین: پرونیژی دیارترین و به‌هیزترین زانستی ره‌وانیژی‌یه، بریتییه له کومه‌لیک یاساو بنه‌مای دیاریکراو، که شاره‌زایانی ره‌وانیژی له‌سه‌ری ریککه‌وتوون، به‌هویانه‌وه تاکه واتایک به ریگای جیاواز و له یه‌ک رووتتر و جوانتر، پیشک‌ه‌ش ده‌کریت، پرونیژی‌یش زیاتر له هونه‌ریکی هه‌یه، ئه‌وانیش بریتینه له لیکچوواندن و خوازه و خواستن و درکه.

مادام هونه‌ر به شیوه‌یه‌کی گشتی به ستراوته به جوانی، که‌واپی هونه‌ری پرونیژی‌یش بریتییه له ره‌چاو کردنی جوانی، به‌شیوه‌یه‌ک می‌شک و ده‌روون ئاسووده بکات، گوی حه‌ز به بیستنی ئو دهربرینه‌ بکات، که به‌هوی هونه‌ره‌کانی پرونیژی‌یه‌وه به‌ره‌م هاتوون.

هونه‌ره‌کانی پرونیژی له کوندا واته: له پۆلینکردنی زانایانی کونی پرونیژی‌یدا بریتینه له سی هونه‌ری سه‌ره‌کی، ئه‌وانیش: (لیکچوواندن، خوازه، درکه‌نه، له لایه‌ن ره‌وانیژی‌ه عه‌ره‌به‌کاندا: (عه‌له‌وی) له کتیبی (الطراز) دا، له باسی زانستی پرونیژی‌یدا باسی له سی جوری

(۱) السيد الشريف الجرجاني أبي الحسن علي بن محمد بن علي، الحاشية على المطول (شرح تلخيص مفتاح العلوم في علوم البلاغة)، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، ص ٣١٩.

(٢) شيخ الإسلام أبو يحيى زكريا الانصاري، ملخص تلخيص المفتاح في علوم البلاغة، تحقيق: إلياس قبلان التركي، الطبعة الأولى، دار صادر، بيروت - لبنان، ١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م، ص ٢٧.

(٣) الإمام أبي عبدالله بدرالدين بن مالك الدمشقي، المصباح في المعاني و البيان و البديع، حقق الكتاب و قدم: د. عبدالحميد هندواي، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م، ص ١٥٩.

به‌شه‌كاني پوونبيژي كر دووه^(۱). (سه‌كاكي)يش له كتيبي (مفتاح العلوم)دا له باسي پوونبيژيدا، به هه‌مان شيوه له بابته‌تي پوونبيژيدا ته‌نيا باسي سي جورى پوونبيژي كر دووه^(۲). (ته‌فتازاني)ش له كتيبي (المطول)دا، له باسي پوونبيژيدا، به هه‌مان شيوه باسي له سي جورى پوونبيژي كر دووه^(۳). (ئه‌بو هيلال عه‌سكه‌ري)يش، له بابته‌تي پوونبيژيدا، باسه‌كاني پوونبيژي كر دوته سي باسي سه‌ره‌كي و خواستن و خوازه‌ي له يه‌ك باسدا باس كر دووه^(۴). (قه‌زويني)ش له بابته‌تي زانستي پوونبيژيدا باسي له سي جورى سه‌ره‌كي پوونبيژي كر دووه^(۵).

سه‌بارته به نوسه‌ره كورده‌كان، ئه‌وانه‌ي پوونبيژييان دابه‌شي سي جورى سه‌ره‌كي كر دووه. (عه‌زيز گه‌ردى) له كتيبي په‌وانبيژي له ئه‌ده‌بي كورديدا، پوونبيژي دابه‌شي سه‌ر سي هونه‌ر كر دووه، كه هه‌ريه‌كه‌يان پله و ئه‌ندازه‌ي خو‌ي هه‌يه، بريتينه له: ليكچوواندن، خوازه، دركه^(۶). (عه‌بدول سه‌لام سالار)يش له نامه ماسته‌ره‌كه‌يدا، هونه‌ره‌كاني پوونبيژي كر دوته سي هونه‌ري سه‌ره‌كي، هه‌ر ئه‌و سيبانه‌ن، كه عه‌زيز گه‌ردى و عه‌ره‌به‌كان له سه‌ري ريكه‌وتوون^(۷).

به‌لام له پوليته نوويه‌كاني په‌وانبيژاندا ئه‌و هونه‌رانه كراونه‌ته چوار پولي سه‌ره‌كي، كه بريتينه له (سي هونه‌ري پيشوو) له‌گه‌ل (خواستن)، ئه‌مه به‌و پييه‌ي خواستن كه له پوليته كوني په‌وانبيژاندا به‌شيك بوو له خوازه‌ي زمانى، به‌لاى په‌وانبيژاني نوئ له‌به‌ر ئه‌وه‌ي ئه‌م

(۱) السيد الامام أمام الأئمة الكرام امير المؤمنين يحيى بن حمزة بن علي بن ابراهيم العلوي اليمنى، كتاب الطراز المتضمن لأسرار البلاغة و علوم حقائق الأعجاز، الجزء الاول، مطبعة المقطف، مصر، ١٣٣٢هـ - ١٩١٤م، ص ٩ - ١١.

(٢) أبى يعقوب يوسف بن محمد بن على السكاكى، مفتاح العلوم، حققة و قدم: د. عبدالحميد هندواوى، الطبعة الثالثة، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م، ص ٤٣٧ - ٤٣٩.

(٣) للعلامة سعدالدين مسعود بن عمر التفتازانى، المطول (شرح تلخيص المفتاح)، وعلق عليه: احمد عزوعناية، الطبعة الاولى، دار الكوخ للطباعة والنشر، ١٣٨٧ش.ق، ص ٥٦.

(٤) أبى هلال الحسن بن عبدالله بن سهل العسكري، كتاب الصناعتين، (الكتابة و الشعر)، تحقيق: على محمد البجاوى، محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبعة الأولى، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م، ص ٢٤٠ - ٢٥٨.

(٥) الخطيب القزويني، الايضاح في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، المحقق: إبراهيم شمس الدين، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ٢٠١٠، ص ١٦٣ - ١٦٤.

(٦) عه‌زيز گه‌ردى، په‌وانبيژي له ئه‌ده‌بي كورديدا، به‌رگى يه‌كه‌م، پوونبيژي، چاپى يه‌كه‌م، چاپخانه‌ي دار الجاحظ، بغداد، ١٩٧٢، ل ٢١.

(٧) عه‌بدول سه‌لام سالار عه‌بدول‌په‌حمان، هونه‌ري په‌وانبيژي له شيعرى ناليدا، نامه‌ي ماسته‌ر، پيشكه‌شكراوه به كوليژي زمانى زانكوى سليمانى، كانوونى دووه‌مى ٢٠٠٠، ل ٣٩.

هونهری خواستنه گه لیک بهر فراوانه و روحی ئه دهب پیک دینی و گه لیک جوری لیده بیته وه، بویه وه کو به شیکی سه ره به خو له لای رهوانیژانی نوی هه ژمارکراوه.

بۆ نمونه له لای رهوانیژه عه ره به کان (ئه حمهد شوعه یب)، هونه ره کانی رهوانیژی کردۆته چوار هونهری سه ره کی^(۱)، (د. عاطف فضل محمه دیش له کتیبی (البلاغه العربیة) دا، له بابتهی رهوانیژیدا، چوار هونهری سه ره کی رهوانیژی دیاری کردوو^(۲)، وه کو ئه وهی گوتمان.

له لای رهوانیژه کورده کانی شدا، (عه لائه دین سه جادی) رهوانیژی دابهش کردۆته سه ره چوار هونهری سه ره کی^(۳)، ههروهها (د. ئیدریس عه بدوللا) ش، له بهشی رهوانیژییدا، له نامه دکتۆراکهی خویدا، خواستنی وهک به شیکی سه ره به خو خستۆته روو و باسه کانی رهوانیژی دابهشی سه ره چوار جوری سه ره کی کردوو که بریتینه له: لیکچوواندن، خوازه، خواستن، درکه^(۴).

له هه مان کاتدا هه ندی له نوسه ره کورده کان، که نوینه و له باره ی رهوانیژییه وه نووسیویانه، به لام هونه ره کانی رهوانیژیان دابهشی سه ره سی جوری سه ره کی کردوو، به هه مان شیوه ی رهوانیژه کونه کان، خواستنیان به به شیک له خوازه ی زمانی داناوه، له وانهش: (موحسین ئه حمهد مسته فا)، له کتیبی (به هاری رهوانیژی) دا، له باسی رهوانیژییدا سی جوری سه ره کی دیاری کردوو^(۵).

سه بارهت به م پۆلین کردنه ی رهوانیژی، که له لایه ن رهوانیژه کون و نوینه کاند کراوه و هه ندی سی و هه ندی چوار هونه ریان بۆ دیاری کردوو، هویه که ی ئه وه یه. له کوندا خواستن وه کو به شیکی خوازه ی زمانی خراوته روو، به لام رهوانیژانی نوی زۆریان (خواستن) یان وه کو باسیکی سه ره به خو خستۆته روو، راسته سه ره به خوازه ی زمانیه، به لام

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار ابن حزم للطباعة ونشر، بيروت - لبنان، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۴۶.

(۲) عاطف فضل محمد، البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار المسيرة للنشر و التوزيع، عمان، ۱۴۳۲هـ - ۲۰۱۱م، ص ۳۹ - ۴۰.

(۳) عه لائه دین سه جادی، خوشخوانی (گوزاره کاری، رهوانکاری، جوانکاری)، چاپخانه ی زانکوی سه لاهه دین، هه ولیر، ۱۹۸۶، ل ۴۴ - ۷۴.

(۴) ئیدریس عه بدوللا مسته فا، لایه نه رهوانیژییه کان له شیعره ی کلاسیکی کوریدا به نمونه ی هه مدی و حاجی قادری کوی، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولیر، ۲۰۱۱، ل ۱۱۴.

(۵) موحسین ئه حمهد مصطفی گه ردی، به هاری رهوانیژی (واتاناسی، رهوانیژی، جوانکاری)، چاپی یه که م، نارین بۆ چاپ و بلاو کردنه وه، هه ولیر، ۲۰۱۳، ل ۱۱۸ - ۲۴۰.

له بهر ئه وهی به شیکی گه وره و فراوانی خوازه ی زمانیه، بۆیه ئاساییه وه کو باسیکی تایبه ت
تیشکی بخریته سهر، له سهر ئه و بنه مایه، که ئه مه بر وای منیشه سه باره ت به و باسه، بۆیه
من به شه کانی ر وونییژی ئه م نامه یه م به م شیوه یه به سهر چوار به ش دابه شکرد، ئه وانیش:

به شی یه که م: لیکچواندن (التشبية)

به شی دووهم: خوازه (المجاز)

به شی سنییه م: خواستن (الإستعارة)

به شی چواره م: درکه (الکینایة)

بەشى يەكەم: لىكچوواندن (التشبيه)
باسى يەكەم: پىناسەي لىكچوواندن و بنەرەتەكانى
باسى دووہم: جۆرەكانى لىكچوواندن
باسى سىيەم: ئەوزارەكانى لىكچوواندن
باسى چوارەم: مەبەست و گرنگىيەكانى لىكچوواندن

به شی یه کهم: لیکچوواندن (التشبيه)

لیکچوواندن یه کیکه له هونه ره دیاره کانی پروونیژی و رهوانیژی، بهرله وهی ئه و زانسته ئاشکرا بیت و هونه ره کانی دهستنیشان کرابیت، یان بهرله وهی نووسین داهینرابیت، ئاده میزاده سهره تاییه کان له زمانی روژانهی خویندا له کاتی قسه کردنیاندا په نایان بو بردووه، ئه مهش بو ئه وهی وینهی دروستی مه بهسته کانیان یان ئه و شتهی له میشکیانه، له ریگهی لیکچوواندنه وه بیگه یینه به رامبه ره کانیان، ئیدی له و روژه وه تا وه کو ئیستاش ئه م هونه ره له ئه دهب و قسهی ئاسایی خه لکیشدا به رده وام سوودی لیوه رده گیریت، شاعیران بایه خیکی زوریان پیداوه، بویه گوتویانه: ((لیکچوواندن له کۆنترین وینه کانی پروونیژی و هوکاره کانی خه یاله، نزیکترینیانه له تیگه یشتن و زهینه وه، ئه م هونه ره وه کو هر هونه ریگی تر به چه ندین قوناغدا تیه ریوه و به ره و پیش چوه، تا بو وه ته گرنگترین هوکاره کانی پروونیژی))^(۱).

به پای من ئه م هونه ره دوورنییه، به بی بیرکردنه وه یه کی که م که وتیته نیو ئاخاوتنی ئاده میزاده سهره تاییه کانه وه، چونکه ویستویانه ئاخاوتنه کانیان پروونتر بکه ویته بهرگویی، بو نمونه: دایک هه میشه به کچه که ی گوتوو (کچی خوم جوانه)! به لام ئه م جوانیه شتیکی بهرجه سته نه بووه له کچه که ی. له ولشه وه ئاده میزاد وای زانیوه گول جوانترین پرووه کی سهرزه مینه، بویه روژیکیان له بری ئه وه ی گوتبی، کچه که م جوانه، ئه مجاره گوتوو یه تی: کچه که م گوله! له وه شدا چیژیکی خوشی وهرگرتوو، چونکه قسه که ی پروونتر بووه و مه به سته که ی باشتر هاتوته دی. به م جوړه ئه م لیکچوواندنه به ره مه پتراوه، دوی ئه وه ئاده میزاد به پیی مه به سته کانی خوین یه کتریان به دار و ئاسمان و مانگ و روژ و ئه ستیره و گیانه به ره کان و شته کانی دیکه ی ده و روبه ری خوین چوواندوه.

(۱) احمد مطلوب، البلاغة العربية (المعانی و البیان و البدیع)، الطبعة الأولى، الطبع والنشر محفوظة لدى وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، بغداد، ۱۴۰۰هـ - ۱۹۸۰م، ص ۱۷۳.

باسی یه کهم: پیتاسه‌ی لیکچوواندن و بنه‌په‌ته‌کانی

لیکچوواندن شیوازیکه له شیوازه‌کانی پوونییژی، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه وهک هر هونه‌ریکی تر به‌چه‌ندین قوناغدا تیپه‌ریوهو فراوان بووه و گه‌شه‌ی کردووه و بووه‌ته زانستیکی سه‌ربه‌خۆ، ئەمه وایکردووه شتی زۆری له‌سه‌ر بنوسریت، له خواره‌وه هه‌ندی له‌وشتانه ده‌خه‌ینه پوو:

لیکچوواندن له‌پرووی وشه‌یه‌وه: لیکچوواندن له‌زمانی کوردیدا، ماموستا (هه‌ژار) له فهره‌نگی (هه‌بنانه بۆرینه) بو واتای وشه‌یی لیکچوواندن ((وهک یه‌ک چون))^(۱) ی به‌کاره‌یناوه. هه‌روه‌ها (گیوی موکریان) له فهره‌نگی (کوردستان) دا، بو وشه‌ی لیکچوواندن ((به‌یه‌ک چون))^(۲) ی به‌کاره‌یناوه، واته: ئەمه‌م به‌وه چوواندووه. به‌هه‌مان شیوه له فهره‌نگی (خال) ی (محمدی خال) دا بو واتای وشه‌ی لیکچوواندن ((ته‌شبهه کردنی شتیکی به شتیکی تر))^(۳) ی به‌کاره‌یناوه. له زمانی عه‌ره‌بیشدا لیکچوواندن هه‌مان واتای لای کورد هه‌یه. ئەوه‌تا ده‌لین (پرومه‌تی ئەم منداله به‌و گوله ده‌چیت)، واته لیکچوواندن شتیکی به شتیکی تر به‌هۆی ئەو سیفه‌ته هاوبه‌شه‌ی له نیوان هه‌ردووکیاندا هه‌یه.

لیکچوون یان پیکچوون له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌رانبه‌ره به مه‌صدهری (شبهه)، ابن منظور له قاموسی (لسان اللسان) له ماده‌ی (شَبَه) دا گه‌لی واتای وشه‌یی بو لیدروستبووه‌کان (مشتقات) ی (شبهه) نویوووه، یه‌ک له‌وانه ده‌لی: ((فلان به فلانی ده‌چی، ئەوه واتا وه‌کو ئەوه، به‌ئوه ده‌چوینری، هاوشیوه‌یه‌تی))^(۴).

(شبهه) له قاموسی (محیط المحيط) دا، شَبَهَ ، (شَبَهَهُ اِیَاه) واتا: ((به ئەوچوو، نمونه‌ی ئەم وه‌کو ئەوه، له سیفه‌تیکی خودی هه‌ر دووکیان یه‌کسان... یان: خواستراویکه له (له‌وچوو) که له (لیچوو) شدا هه‌یه، جا به شیوه‌یه‌کی دروست بی، یان به‌شیوه‌ی زیدهرۆی (مبالغه))^(۵). ده‌گوتری ئەمه‌م به‌وه چوواندووه، ئیدی لیکچوواندن شتیکی به شتیکی تره، به هۆی ئەو سیفه‌ته هاوبه‌شه‌ی له نیوان هه‌ردووکیانه.

(۱) هه‌ژار، هه‌بنانه بۆرینه، فهره‌نگی (کوردی - فارسی)، چاپی هه‌شته‌م، سروش، تهران، ۱۳۹۱، ل ۷۷۹.

(۲) گیوی موکریان، فهره‌نگی کوردستان، ل ۸۴۲.

(۳) شیخ محمدی خال، فهره‌نگی خال، جزمی سیه‌م، ل ۲۶۴.

(۴) للإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور، لسان اللسان، تهذيب لسان العرب، الجزء الاول، الطبعة الاول، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۱۴۱۳هـ - ۱۹۹۳م، ص ۶۵۲.

(۵) المعلم بَطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الخامس، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۴۹.

لیکچوواندن له پرووی زاراوه‌بیه‌وه: لیکچوواندن له پرووی زاراوه‌بیه‌وه زور نژیکه و اتاکه‌ی له پرووی زمانیه‌وه، زانایانی ره‌وانبیژی کوردی زاراوه‌ی (لیکچوواندن) یان له‌جیاتی وشه‌کانی (لیکچوون) و (پیکچوون) به‌کاره‌یناوه، چونکه وشه‌کانی لیکچوون و پیکچوون واته بونیکي سروشتی و خواکړدی لیکچوون له نیوان شته‌کاندا، به‌لام له ره‌وانبیژیدا کار له‌سه‌ر ئەدهب ده‌کړی، ئەده‌بیش واتا پیشه‌سازی و داهینان، لیره‌دا شاعیر یان ئەدیب خوی شتیکی دیني و به شتیکی دیکه‌ی ده‌چوینی له‌به‌ر هر پروویه‌کی لیکچوون، که له نیوانیاندا هه‌یه، ئەمه‌ش به سروشتی حالا، پرۆسه‌ی (لیکچوواندن) ه‌نه‌وه‌کو لیکچوونی سروشتی.

بویه واتای زاراوه‌ی وشه‌ی لیکچوواندن و واتای وشه‌یی وشه‌ی لیکچوون زور له‌یه‌ک نژیکن جیاوازیه‌که‌یان ئەوه‌نده‌یه: لیکچوون خواکړده‌و سروشتیه، به‌لام لیکچوواندن پیشه‌سازیه و داهینانه و دروست‌کردنه. له‌به‌رئ‌مه‌ پیناسه‌ی لیکچوواندن له سه‌رچاوه ره‌وانبیژی‌ه‌کاندا وه‌کو هونه‌ریکی گوره و بنجی له زانستی (ره‌وانبیژی) دا، که سه‌رچاوه‌ی هونه‌ره‌کانی دیکه‌ی خواستنیسه، که خواستنیش رۆحی شیعریه‌ت پیکدیني، وه‌کو (چون کوهن) له‌باره‌ی خواستنه‌وه وه‌های نویسه، که ئەم هونه‌ره رۆحی داهینانی شیعری و شیعریه‌ته، بویه لیکچوواندن هونه‌ریکی زور ده‌وله‌مه‌ند و زور جوانی ره‌وانبیژیه له‌سه‌ر بڼه‌مای چه‌ندین پرووه‌وه جوړی جوړاو جوړی لی ده‌بیته‌وه، به‌ه‌موویان به‌ده‌یان وینه‌ی شیعری به‌ره‌م دینن، زورترین شیعریه‌تیش به بالای ده‌قی ئەده‌بیه‌وه ده‌لکینن، له‌پرووی زاراوه‌بیه‌وه پیناسه‌ی یه‌کجار زور بو لیکچوواندن کراوه له خواره‌وه تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر هه‌ندی له‌و سه‌رچاوانه، که له کتیبی زانا گوره‌کانی ره‌وانبیژی وهریان ده‌گرین، له دوایدا له په‌راویزی ئەم پیناسانه‌دا خو‌شمان پیناسه‌یه‌کی لیکچوواندن داده‌پژینه‌وه:

- (عه‌له‌وی) ده‌لایت: لیکچوواندن (بریتیه له کۆکردنه‌وه‌ی نیوان دووشت، یان زیاتر له ریگه‌ی ئامرازی جوړاو جوړه‌وه)^(۱). (ئین و ئه‌سیر) یش ده‌لایت: (لیکچوواندن بریتیه له‌وه‌ی

(۱) السيد الامام الكرام يحيى بن حمزة بن علي بن ابراهيم العلوي اليمني، الطراز لأسرار البلاغة و علوم حقائق الأعجاز، الجزء الاول، ص ۲۶۳.

سیفہ تیک له سیفہ تہکانی (له وچوو) به (لیچوو) بدریت^(۱)، واتہ هه بوونی سیفہ تی شتیک له شتیکی تردا .

- خاوه نی کتییی (حوسن ئەلتەوسیل) یش له باره ی لیچوو اندنه وه ده لیت: ((ئەمەش گوزارشته له کۆبوونه وهی دووشت له وه سفیکدا، ئەم وه سفه له بنجدا هی یه کئی له بنه رتهکانی (لیچوو) یان (له وچوو) ه^(۲). به واتایه کی نزیک له مه (قه زوینی) ده لیت: ((لیچوو اندن گوزارشته له سهر هاوبه شیکردنی شتیک له شتیکی دیکه دا له پرووی واتاوه^(۳))).

به لام لیچوو اندن جووری زوره، بویه پیناسه که ی لای هندی نووسهر زیاتر وردکراوه ته وه، ئەوه تا (رومانی) له باره ی لیچوو اندنه وه ده لیت: ((لیچوو اندن بریتییه له دانان به وهی یه کئی له دووشتەکان، شوینی ئەوهی دیکه ده گریته وه، جا شوینگرته وه که ههستی بی، یان ژیری، دیسانه وه لیچوو اندن له وه خالی نابی، که له (قسه) دا بی، یان له (دهروون) ^(۴)، ده بینین ئەم پیناسه یه دوو جووری لیچوو اندنی ئەقلی و ههستی دهستنیشانکردوه.

لیچوو اندن له زمانی ئینگلیزیدا به واتای (simile) دیت، که بۆ هه مان مه بهستی واتای (لیچوو اندن) له زمانی کوردی و (التشبییه) ی عه ره بی به کار دیت، ئەمەش ((به راوردکارییه که له نیوان دوو شت، یان ئەو شتانه ی که به شیوه یه کی ئاشکرا له یه کتر جیاوازن و له لایه ن وشهکانی "ههروهک"، یان "وهکو"، وه یان لیچوو ده رده خریت، نمونه یه کی ساده ی لیچوو اندنی "روبیتر بیرنس" ئۆ خو شه ویستم وه کو گوله باخیکی سووره^(۵))).

که واته: لیچوو اندن بریتییه له به ستانی په یوه ندییه ک له نیوان دوو شت یان زیاتر، یان چوو اندنی شتیک به شتیکی دیکه وه، به مه بهستی هاوبه شی کردنیان له سیفہ تیک، یان زیاتر له سیفہ تیک له نیوان هه ردوو شتدا، ئەمەش به زیاتر له شیوازیک پیشکەش ده کری، هه یانه

(۱) في أدب الكتاب والشاعير لضياء الدين بن الأثير، المثل السائر، قدمه وعلق عليه (د. أحمد الحوفي و د. بدوی طبانه)، القسم الثاني، الطبعة الثاني، دار نهضة مصر للطبع والنشر، القاهرة، ۱۹۷۳، ص ۱۵۱.

(۲) الامام الفاضل جامع الشتات الفضائل شهاب الدين ابي الثناء محمود بن سليمان الحلبي الحنفي، حسن التوسل، الطبعة الوهية، مصر، ۱۲۹۸هـ، ص ۱۳.

(۳) الخطيب القزويني، الايضاح في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، ص ۱۶۴.

(۴) لأبي الحسن علي بن عيسى الرماني، النكت في اعجاز القرآن (ثلاث رسائل في اعجاز القرآن)، حققها وعلق عليها (محمد خلف الله احمد - د. محمد زغلول سلام)، دار المعارف، مصر، ۱۹۷۶، ص ۸۰.

(5) Abrams, M.H 1999. Agossary of literary Terms, 7th edn. 1999. United king dom and The united states of America: cornell university public cation, P: 97.

راسته و خو به بی به کارهینانی ئەوزار و ڕووی لیکچوون، هەشیانە بەسوود وەرگرتن لە ئەوزار و ڕووی لیکچوون، لیکچوواندنە کە دروست دەکەن. بیگومان لە فەرموودە ی پیرۆزی پیغەمبەر (د.خ) گرنگی و جوانی لیکچوواندن بە کارهاتوو، کە دەفەر موی: ((الناس کلهم سواء كأسنان المشط))^(۱)، واتا مرقفه کان هەموویان وەک دانەکانی شانە یە کسانن، ئەمەش بە واتای ئەوە دیت، کە مرقفه بە دانەکانی شانە چوینراوه لە ڕووی یە کسانییەوه، بەمەش لیکچوواندن بەرەم هاتوو... بۆ نمونە:

. بەتاریکی دەروونم گەر بزانی

هەتا رۆژ وەک چرا پەروانە ئەگری... دیوانی بیخود، ل ۱۱۹.*

چرا وەک پەروانە ئەگری: لیکچوواندنە، چوار بنەرەتی لە خۆدا هەلگرتوو، بریتینە لە:

پەروانە: لیکچوو

وەک: ئەوزار

چرا: لە وچوو

گریان: ڕووی لیکچوونە

. لە ناو فرنی دەروونا وەک سەموون بۆچی نەبرژی دل

لە کورە ی سینەدا تاکە ی نەبی جەرگیش بە بوریانی... ل ۱۲۶.

دل وەک سەموون بۆچی نەبرژی لە ناو فرنی دەروونا: لیکچوواندنە، چوار بنەرەتی لە

خۆدا هەلگرتوو، بریتینە لە:

دل: لیکچوو

وەک: ئەوزار

سەموون: لە وچوو

* لێرە بەدواوه هەر نمونە یە کمان لە شیعری بیخود وەرگرتی، بە پیوستمان نەزانیوه ئاماژە بە دیوانی شاعیر بکەین، بە لکو تەنها لە تەنیشت دێرە شیعەرە کە وه ئاماژەمان بە لاپەرە ی دێرە شیعەرە کە کردوو .
(۱) القاضی ابی عبدالله محمد بن سلامة القضاعي، مسند الشهاب، حقه و خرج أحادیثه؛ حمدی عبدالمجید السلفی، المجلد الأول، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع، بیروت، ۱۴۰۵هـ - ۱۹۸۵م، ص ۱۴۵.

برژان: رووی لیکچوونه

بنه‌رته‌کانی لیکچوواندن

وهک له‌م دوو نمونه‌ی سهره‌وه بۆمان دهرکه‌وت، که چه‌ند پیکهاته‌یه‌ک به‌شداری ده‌کن له‌ دروستبوونی لیکچوواندن، به‌ بنه‌رته‌کانی لیکچوواندن ناو ده‌برین، ئەوانیش چوارن،* دابه‌ش ده‌بنه‌ سهر دوو به‌شی سهره‌کی و ناسهره‌کی، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

۱. بنه‌رته‌ سهره‌کییه‌کانی لیکچوواندن دووانن: (لیچوو) و (له‌وچوو).

۲. بنه‌رته‌ ناسهره‌کییه‌کانی لیکچوواندن دووانن: (ئه‌وزار) و (رووی لیکچوون).

پیتاسه‌ی بنه‌رته‌کانی لیکچوواندن

۱. بنه‌رته‌ی سهره‌کی لیکچوواندن

ئهو بنه‌رته‌یه، که (لیچوو) و (له‌وچوو) له‌ خۆده‌گریت، بۆیه‌ش پیی ده‌لین بنه‌رته‌ی سهره‌کی، چونکه به‌ نه‌مانی ههریه‌که له‌ (لیچوو)، یان (له‌وچوو)ه‌که، (لیکچوواندن)ه‌که تیکده‌چیت.

أ. لیچوو (المشبه)

شتیکه، سیفه‌تیکی تایبه‌تی هه‌یه، مه‌به‌ست لئی ((ئهو لایه‌ی لیکچوواندن، که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه به‌ شتیکی تر بچووینرئ))^(۱).

ب. له‌وچوو (المشبه به)

((ئهو لایه‌ی لیکچوواندن، که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه شتیکی تری پی بچووینرئ، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ههر مه‌به‌ستیکی به‌لاعی بی))^(۲). واتا ئهو لایه‌نه‌یه، که ده‌مانه‌ویت لیچووی پیبچوینن.

* پیویسته ئاماژه به‌وه‌ بده‌ین که ئهو چوار بنه‌رته‌ ههریه‌که‌یان ناوی تری هه‌یه، وه‌ک: (لیچوو: چوینراو، له‌وچوو: پیچوینراو، ئه‌وزار: ئامراز، رووی لیکچوون: کۆکه‌ره‌وه)، بۆ نمونه عه‌بدولسه‌لام سالار له‌ نامه‌ ماسته‌ره‌که‌یدا به‌کاریه‌یتاوه.

(۱) بن عیسی باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، الطبعة الأولى، دار الكتاب الجديد المتحدة، ليبيا، ۲۰۰۸، ص ۲۱۷.

(۲) سهرچاوه‌و لاپه‌ره‌ی پيشوو.

۲. بنه پره تی ناسه ره کی لیکچوواندن

ئو بنه پره ته یه، که (ئوزار) و (رووی لیکچوون) ده گریته وه، ئەمانه ئەگەر بیت و له نمونه ی لیکچوواندندا هاتین، یان نه هاتین، یان ته نیا یه کیکیان هاتبی، هیچ له (لیکچوواندن) ده که که م ناکه نه وه، به لکو به پیچه وانه وه لیکچوواندنه کان به هیتر ده که ن .

أ. ئەوزار (أداه التشبيه)

((ئو وشه یه یه، که (لیچوو) و (له وچوو) پیکه وه ده به ستیتته وه))^(۱). ده شی ئو وشه یه فرمان، یان بیت، یان ئامرازه ریزمانییه کان بی، هه ندیک جار په نایان بو ده بریت، ژماره یان زوره، له وانه: (وهک، وهکو، میسل، ههروهکو، ئەلیی،...هتد)، له دریزه ی ئەم بابته هه موو ئو ئەوزارانه ده خه یه نه روو، که ئەم شاعیره به کاری هیناون.

ب. رووی لیکچوون (وجه الشبه)

((ئو سیفه ته یه، که له خویدا (لیچوو) و (له وچوو) کو ده کاته وه))^(۲)، واته سیفه تیکی هاوبه شی نیوان هه ردوو لایه نه که یه، که وینه لیکچوواندنه که ی له سه ر بنیات دهنریت.

باسی دووهم: جۆرهکانی لیکچوواندن

لیکچوواندن جۆری زوره، به هوی هه بوون و نه بوونی بنه پره تهکانی و چۆنیه تی ریزبوونی بنه پره تهکان و به پیتی چه ند لایه نیکی تر جۆرهکانی لیکچوواندن له یه کتری جیا ده که یه نه وه، له خواره وه تیشک ده خه یه نه سه ر ئەم جۆرانه:

یه که م: به پیتی هه بوون و نه بوونی بنه پره تهکان

أ. به گویره ی ئەوزار: لیکچوواندن ده بیته دوو جۆر.

(۱) حمید آدم ثوینی، البلاغة العربية المفهوم والتطبيق، دار المناهج للنشر والتوزيع، عمان، ۲۰۰۶، ص ۲۵۲.
(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۵۳.

١. لیکچوواندنی به ره لالا (التشبيه المرسل)، یان (التشبيه التام)

((ئەو لیکچوواندنه‌یه، که ئەوزاری تیدا هاتوو))^(١)، واتە لیچوو و له‌وچوو و ئەوزاری تیدا هاتوو، ڕووی لیکچوون دەرئەکەوتوو، بۆ نمونە:
شوگری خودا که بۆ دلی پر چلکی مه‌عسیه‌ت
وه‌ک سه‌یقه‌لیکی ژه‌نگی که دوورەت زه‌دایه‌ غه‌وس... ل ٤٥.

غه‌وس: لیچوو

سه‌یقه‌لی ژه‌نگ: له‌وچوو

وه‌ک: ئەوزاره

(پاککردنه‌وه‌ی دلی پر چلکی مه‌عسیه‌ت) ڕووی لیکچوون‌ه‌که‌یه، به‌لام نه‌هینراوه، به‌م شیوه‌یه لیکچوواندنی به‌ره‌لالا دروستبووه.

عومریکه که رۆژم به مه‌سه‌ل وه‌ک شه‌وه زه‌نگه
حه‌سه‌رت زه‌ده‌یی شامی غه‌ریبانی کوه‌یتم... ل ٥٦.

رۆژم: لیچوو

شه‌وه زه‌نگه: له‌وچوو

به مه‌سه‌ل و وه‌ک: ئەوزارن، له بهر کیشی شیعره‌که به جووته هینراون

به‌م شیوه‌یه لیکچوواندنی به‌ره‌لالا دروست بووه، چونکه ڕووی لیکچوون دەرئەکەوتوو.

٢. لیکچوواندنی جه‌ختاو (التشبيه المؤكد)

((ئەو لیکچوواندنه‌یه، که ئەوزاری تیدا لابرابی))^(٢)، واتە پیچه‌وانه‌ی لیکچوواندنی به‌ره‌لالایه، ڕووی لیکچوونی تیدا هاتوو، به‌لام ئەوزاری تیدا لابراوه، واته: ((ئەم لیکچوواندنه له (لیچوو) و (له‌وچوو) و (لیکچوون) پیک دیت و ئەوزاری تیانابی))^(٣)... بۆ نمونە:

(١) احمد مطلوب، فنون بلاغیة (البيان - البديع)، الطبعة الاولى، دار البحوث العلمیة، الكويت، ١٣٩٥هـ -

١٩٧٥م، ص ٤٩.

(٢) حمید آدم ثوینی، البلاغة العربیة المفهوم والتطبیق، ص ٢٥٦.

(٣) عزیز گه‌ردی، ره‌وانیژی له ئەده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، ڕوونییژی، ل ٣٤.

ئەگەر چى ناوچەوانى پاكى قىبلەى رۇژ پەرستانە
ھىلالى عىدى ((فطر)) یش دەرئەخا، ئەمما بە ئەبرۆى كال... ل ۵۱.

ئەم دىرە شىعرە دوو لىكچوواندى تىدا ھاتوۋە، كە ھەردووكيان لىكچوواندى جەختاۋ

يان (المؤكد)ن، ئەوانىش برىتىنە لە:

يەكەم:

ناوچەوانى: لىچوۋە

قىبلە: لەوچوۋە

پاك: پووى لىكچوۋە

دوۋەم:

ئەبرۆ: لىچوۋە

ھىلال: لەوچوۋە

كال: پووى لىكچوۋە

دەبىنىن لە ھەردوۋە نمونەدا ئەوزار دەرئەكەوتوۋە، بەمەش دوچار لىكچوۋاندى

جەختاۋ (المؤكد) بەرھەم ھاتوۋە.

لەبەر باى پىچەوانەى غەم لەھىچلا ناگرم ۋەقرە

لە ەردى وشكى دوورى جاويدانا مەوجى دەريا خۆم... ل ۶۶.

خۆم (شاعىر): لىچوۋە

مەوجى دەريا: لەوچوۋە

ۋەقرە نەگرتن: پووى لىكچوۋە

شاعىر لە پووى ۋەقرە نەگرتنەۋە خۆى بە مەوجى دەريا چوۋاندوۋە، ئەوزار

دەرئەكەوتوۋە، بەمەش لىكچوۋاندى جەختاۋ (المؤكد) بەرھەم ھاتوۋە.

ب. بەگۆيرەى پرووى ليكچوون: ئەمەش دوو جۆرى ھەيە

۱. ليكچوواندىنى دريژە (التشبيه المفصل)

((ئەو ليكچوواندەيە، كە پرووى ليكچوونى تيدا ھاتووه))^(۱)، واتە ئەوزار ھەبى يان نەبى مەسەلەيەك نىيە، بەلام دەبى (ليچوو) و (لەوچوو) و (پرووى ليكچوون) ھەر ھەبن، بۇ نمونە: ئەى بازى سىدرە تۆبى خودا بۆچى ناگرى نيچيرەكەت كە پۆرى دلى ھەلفراومە... ل ۹۵.

دلى: ليچووھ

پۆر: لەوچووھ

ھەلفراو: پرووى ليكچوونە

شاعير دلى خۆى لە ھەلفراويدا بە پۆر چوواندووه، ئەوزار كە دەشيا (وھكو، ميسلى،

ئەلى،... ھتد) بەكاربھينرابووايە، نەھاتووه، ئەگەر ليكچوواندەكە بگەپينينەوھ بۇ دۆخى

بنچينەى ئەوا ديسان ئەوزار دەردەكەويتەوھ، چونكە ((ھەموو ليكچوواندنيك ئەوزارى تيايە، بەلام ھەندى جار بۇ كورت كردنەوھى ئاخاوتن دەرناكەوي))^(۲)، بەم شيوھيە ليكچوواندىنى دريژە بەرھەم ھاتووه، چونكە ئەوزار دەرنەكەوتووه.

كە ھەلگيرا جەنازەى، بوو بە مەحشەر دەشتى سەر قەبران
لە بەر گريان و قور پيوان و واوھيلاو عەشاماتى... ل ۱۱۵.

دەشتى سەر قەبران: ليچووھ

مەحشەر: لەوچووھ

گران و قور پيوانە و واوھيلاي عەشاماتەكە: پرووى ليكچوونە

بەم شيوھيە ليكچوواندىنى دريژە بەرھەم ھاتووه، چونكە ئەوزار دەرنەكەوتووه.

(۱) عمر عبدالهادي عتيق، علم البلاغة بين الأصالة والمعاصرة، الطبعة الاولى، دار أسامة للنشر والتوزيع، الاردن - عمان، ۲۰۱۲م، ص ۸۳.

(۲) سەردار ئەحمەد گەردى، ئەوزارى ليكچوواندن لە شيعرى كورديدا، گوڤارى كاروانى ئەكادىمى، ژمارە: (۲)، بەرگى يەكەم، ھەولتير، ۱۹۹۷، ل ۵۵.

۲. لیکچوواندنی پوخته کراو (التشبيه المجل)

پېچه وانەى لیکچوواندنی دريژدهیه ((ئەو لیکچوواندنهیه، که ږووی لیکچوونى تیدا نه هاتووه))^(۱)، ئەو جوړهیه، که ږووی لیکچوونى تیدا دهرنه که وتووه، به لام دەبى ئەوزار هەبى، کورد لیکچوواندنی قولەشى پیدەلیت واتە ((تەنها له لېچوو، له وچوو، ئەوزار پیک هاتبى))^(۲)، بۆ نمونه:

ئەوی دانایه جەرگی وهک په لاسه

ئەوی نادانه نازانى چ باسه... ل ۱۶۷.

جەرگی دانا: لېچوو

په لاسه: له وچوو

وهک: ئەوزاره

بەم شىوهیهش لیکچوواندنی پوخته کراو بهرهم هاتووه، ږووی لیکچوون دهرنه که وتووه.

ج. به گویرهى ئەوزار و ږووی لیکچوون: ئەمەش دوو جوړى هیه

۱. لیکچوواندنی دريژدهى بهرەللا (التشبيه تام)، یان (التشبيه المرسل المفصل)

((ئەو لیکچوواندنهیه، که هەر چوار بنه ږه تەکانى لیکچوواندنی تیدایه))^(۳)، واتە: لېچوو و له وچوو و ئەوزار و ږووی لیکچوون، هەر چواری تیدا هاتووه، بۆ نمونه:

چیه پیری دل ئیمشه و وهک عهرهق خۆر

له کونجی ته کیه بۆ مه یخانه ئەگرى... ل ۱۱۸.

دل: لېچوو

عهرهق خۆر: له وچوو

وهک: ئەوزاره

گریان له مه یخانه: ږووی لیکچوونه

(۱) عمر عبدالهادي عتيق، علم البلاغة بين الأصالة والمعاصرة، ص ۸۳.

(۲) عزیز گهردی، ږه وانبيژى له ئەدهبى کوردیدا، بهرگی یه کهم، ږوونبيژى، ل ۳۵.

(۳) عمر بن علوی بن ابى بكر الكاف، البلاغة (المعاني - البيان - البديع)، الطبعة الثالثة، دار المنهاج، المملكة العربية السعودية - جدة، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۳۰۹.

واته دل وهك عه رفق خور له مهخانه ئه گرى، بهم شيوه يهش ليكچواندنى دريژهى
به ره لالا به ره هم هاتووه، چونكه هه ر چوار بنه په كانى ليكچواندن به رجه سته بوونه و به
پروونى هاتوونه.

سووه يدای په رچه مى وهك فه جرى ((كازيب)) زولمهت ئه فشانه
به يازى گه ردهنى وهك سوبحى ((ساديق)) پورته و ئه ندازه... ل ۹۲.

ئهم ديژه شيعره دوو ليكچواندنى تيدايه، هه ردووكيان له جوړى: ليكچواندنى
دريژهى به ره لالان، ئه وانيش برتينه له:

يه كه م:

سووه يدای په رچه مى: ليكچووه

فه جرى ((كازيب)): له وچووه

وهك: ئه وزاره

زولمهت ئه فشانه: پرووى ليكچوونه

دووه م:

به يازى گه ردهنى: ليكچووه

سوبحى ((ساديق)): له وچووه

وهك: ئه وزاره

پورته و ئه ندازه: پرووى ليكچوونه

ده بينين له هه ر دوو نمونه دا هه ر چوار بنه په ته كانى ليكچواندن هاتوونه، به وهش

دووجار ليكچواندنى دريژهى به ره لالا، يان (التشبيه تام) به ره هم هاتووه.

۲. لیکچوواندنی رهوان (التشبيه البليغ)

((ئو لیکچوواندنه‌یه، که ته‌نیا دوو بنه‌رته سه‌ره‌کیه‌کانی تیدا هاتوو، ئه‌وزار و پرووی لیکچوونی تیدا لایراوه...))^(۱)، واته: ئه‌وزار و پرووی لیکچوون له‌و جوره‌یان بوونیان نامینیت. به واتیه‌کی نزیک له‌مه (د. بهرور) به‌م شیوه‌یه باسی ئه‌م لیکچوواندنه ده‌کات و ده‌لایت: ((له لیکچوواندنه‌کاندا هه‌ندیگ جار پرووی لیکچوون و ئه‌وزاری لیکچوواندن به دیار ناکه‌ون ئه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی پرووی و ره‌وانی قسه‌که...))^(۲).

لیکچوواندنی ره‌وان له زمانی تورکیدا به‌واتای (Güzel Benzetme) واته لیکچوواندنی جوان دیت، که به‌هه‌مان واتای لیکچوواندنی ره‌وانی کوردی دیت، ئه‌ویش: ((ئو لیکچوواندنه‌یه، که به‌ته‌نیا له لیچوو و له‌وچوو دروستکراوه))^(۳). بۆ نمونه:

به وه‌سلای ئه‌و نیگاره بی ره‌قیب زه‌حمه‌ت بگه‌ی ((بیخود))
له دونیادا که‌سی بی ئه‌ژده‌ها نه‌یدیوه گه‌نجینه... ل ۱۰۲.

له‌م نمونه‌یدا به ئاشکرا لیکچوواندن دروست نه‌بووه، به‌لام له سیاقه‌که‌یدا خوینه‌ری زیره‌ک هه‌ست به لیکچوواندنیکی نا‌اشکرا ده‌کات، چونکه دوو وینه‌ی پیکه‌وه به‌ستوته‌وه، بیگومان په‌یوه‌ندی لیکچوون هه‌یه له نیوان ره‌گه‌زه‌کانی نیوه دیری یه‌که‌م و ره‌گه‌زه‌کانی نیوه دیری دووه‌م، که له به‌رانبه‌ر یه‌کدا هاتوون، واته: سی نمونه‌ی لیکچوواندنی ره‌وانی نا‌اشکرای تیدا‌یه، ئه‌وانیش به‌م شیوه‌یه‌یه:

یه‌که‌م:

بیخود: لیچوو

که‌س: له‌وچوو

دووهم:

ره‌قیب: لیچوو

ئه‌ژده‌ها: له‌وچوو

(۱) احمد مصطفی المراغي، علوم البلاغة (البيان و المعانی و البدیع)، الطبعة الرابعة، دار الکتب العلمیة، بیروت - لبنان، ۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م، ص ۲۳۳.

(۲) بهرور ثروتیان، بیان در شعر فارسی، چاپی دوم، تهران، ۱۳۷۸، ص ۴۹.

(3) Komisyon, 9.SINIF TÜRK EDEBIYATI, TEK Yıldız Yayinlari, Arrinti BASIMEVI, ANKARA, 2010, S40.

سىيەم:

نىگار: لىچوۋە

گەنجىنە: لەۋچوۋە

ھەياتى من ويسالى تۆ، مەماتى من فيراقى تۆ
بەلى پەرى خەيالى تۆ عىلاجى شىت و ھار ئەكا...ل.۱۸.

لەم نمونەيەدا لە نيۋە دىرى يەكەمدا، دوو لىكچوۋاندنى رەۋانى تىدايە ئەۋانېش برىتېنە

لە:

يەكەم:

ھەياتى من: لىچوۋە

ويسالى تۆ: لەۋچوۋە

دوۋەم:

مەماتى من: لىچوۋە

فيراقى تۆ: لەۋچوۋە

دەبىنن لە ھەردوۋ نمونەدا نە ئەۋزار نە رۋى لىكچوۋون نەھاتوۋن، بەۋەش دوۋجار

لىكچوۋاندنى رەۋان بەرھەمھاتوۋە.

دوۋەم: بەپى ئەقلى و ھەستى دوو لايەنەكانى لىكچوۋاندن

بە بەرچاۋگرتنى ھەستى و ئەقلى لىچوۋ و لەۋچوۋ لىكچوۋاندن چۈرە جۆرى ھەيە،

برىتېنە لە:

۱. لىكچوۋاندنى ھەستى ھەستى (التشبيه حسى حسى)

((ۋاتە ھەريەكە لەبەنەرەتە سەرەككەكانى لىكچوۋاندن بەيەكى لە پىنچ ھەستەكان دركيان
پىدەكرى))^(۱)، ۋاتە لەم جۆرەدا لىچوۋ و لەۋچوۋ ھەستى بن، مەبەست لى ئۇ ھەيە، كە ((دوۋ

(۱) طالب محمد الزوبعي، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، الطبعة الاولى، دار النهضة العربية، بيروت، ۱۹۹۶، ص ۲۵.

لايه نه كه ههستييان پي بكري و بهر يه كيک له پينج ههسته دياره كه بکهون، ئه وانيش ههسته کانی بينين و بيستن و بونکردن و چه شتن و بهرکه و تنن))^(۱)، بۆ نمونه:

بي سوجه يي هيلالي بروي ئه و به راستي
زهردو زه عيف و زارو که چ و ناته وانه دل... ل ۵۴.

برۆ: ليچوو، ههستييه

هيلال: له وچوو، ههستييه

به مه ليکچوو اندني ههستي ههستي به رهه م هاتوو.

به خوږ ديسان رڙا فرميسکي باران
له هه وري چاوي سوري دوږ نيساران... ل ۷۳.

فرميسک: ليچوو، ههستييه

باران: له وچوو، ههستييه

به مه ليکچوو اندني ههستي ههستي به رهه م هاتوو.

۲. ليکچوو اندني ئه قلبي ئه قلبي (التشبيه عقلي عقلي)

((ئمه ليکچوو اندني و اتا به و اتايه... و اتا: (ليچوو) و (له وچوو) له و اتا زهينييه رووته که ياندا به ئه قل دهرکيان پي دهکري، نه وهک به پينج ههسته کان))^(۲)، که واشبي ليڤه دا ليچوو و له وچوو دهبي ئه قلبي بن و بهر هيچ يه که له پينج ههسته کان نه کهون، وهکو: (بهخت، هيو، په وشت، ئازايه تي، دږنده، زانست، توږه يي، نه رم و نيياني، مهحه بيهت، غه م، ...)، بۆ نمونه:

حه پسي نه جاتي مه حزه، غه مي عه يني شادييه
زام و بريني مه لحه مه، ده ردي ده وايه غه وس... ل ۴۶.

غه م: ليچوو، ئه قلبييه

شادي: له وچوو، ئه قلبييه

(۱) هه ژار فه قی سلیمان حسین، روونبیزی له شیعری مه حویدا، چاپی یه که م، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی، ۲۰۱۴، ل ۵۴.

(۲) طالب محمد الزوبعي، د. ناصر حلاوی، البلاغة العربية (البيان و البديع)، ص ۲۶.

غەم و شادى، ھەردووكيان ئەقلىن ناكەونە بەر ھىچ يەكى لە پىنج ھەستەكان، بەمە
لېكچوواندىنى ئەقلى بەرھەم ھاتوۋە.

۳. لېكچوواندىنى ھەستى ئەقلى (التشبيه الحسى العقلى)

((ئەو لېكچوواندىنە، كە تىيدا وىنە بەواتا دەچوئىرى))^(۱)، واتە: ھەستىيەك بەژىرىيەك
دەچوئىرى، بەواتايەكى تر ((ئەو لېكچوواندىنە، كە لېچوۋى ھەستى و لەوچوۋى ئەقلى
بىت))^(۲)، بۇ نمونە:

لەگەل سكرتير كە ((ئەو رەحمان)) ھ
ئەو ئەورەحمانەى كە نوورى جانە... ل ۱۴۰.

ئەورەحمان: لېچوۋە، ھەستىيە

نوورى جان: لەوچوۋە، ئەقلىيە

بەمەش لېكچوواندىنى ھەستى ئەقلى بەرھەم ھاتوۋە.

۴. لېكچوواندىنى ئەقلى ھەستى (التشبيه عقلى حسى)

((لېكچوواندىنى واتايە بە وىنە))^(۳)، واتە ژىرىيەك بە ھەستىيەك دەچوئىرى، بەواتايەكى
تر ((ئەو لېكچوواندىنە، كە: لېچوۋى ئەقلى و لەوچوۋە ھەستى بىت))^(۴)، ئەمەش لەبەرئەۋە
پەناى بۇ دەبرىت تا ئەو شتە ئەقلىيە ناديارە و بەگشتى خراۋەتە روو، بە شتىكى
ھەستىيەكراۋ بېستىتەۋە، بۇ ئەۋەى واتاكەى زياتر و جوانتر دەربكەۋىت، ۋەكو ئەۋەى
زانست بە رووناكى و ئازا بە شىر و بەم شىۋەيە ئەقلىيەكان بە ھەستىيەكان بچوئىرىن... بۇ
نمونە:

دىسان لافاۋى غەم ھات ھەروەكو بارانى نىسانى

بىناغەى قەسرى مەعمورى تەرەب روۋى كرده وىرانى... ل ۱۲۶.

لەم دىرەدا دوو لېكچوواندىنى ئەقلى ھەستى بەيەكدا چوۋ ھاتوۋە، ئەۋانىش:

يەكەم:

غەم: لېچوۋە، ئەقلىيە

(۱) طالب محمد الزوبعي، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، ل ۲۷.

(۲) ئىدرىس عەبدوللا، كۆۋانەكانى رەۋانىيىتى، ل ۱۵۴.

(۳) طالب محمد الزوبعي، د. ناصر حلاوى، البلاغة العربية (البيان و البديع)، ص ۲۶.

(۴) ئىدرىس عەبدوللا، كۆۋانەكانى رەۋانىيىتى، ل ۱۵۴.

لافاو (بهواتای زۆر): له وچوو، ههستییه

دووهم:

غهمی لافاو ئاسا: لئچوو، ئهقلییه

بارانی نیسان: له وچوو، ههستییه

به وهش له ههردوو نمونه دا، لئچوواندنی (ئهقلی ههستی) دروستبوونه.

مهحه ببهت ریگهییکی راسته قوربان

نه که ی لاده ی له سه ر هه دوو سنووری... ل ۱۲۳.

مهحه ببهت: لئچوو، ئهقلییه

ریگهییکی راسته: له وچوو، ههستییه

به مه لئچوواندنی ئهقلی ههستی به رهه م هاتوو.

سئیه م: لئچوواندنی لئکراو

عهرب (التشبيه المركب) و (التشبيه التمثيل) یشی پیده لئین، کوردیش (لئچوواندنی وینهیی) یان بۆ به کارهیناوه، ((ئهو لئچوواندنهیه، که پرووی لئچووونه که ی وینهیه که له دووشت یان زیاتر پیکهاتوو))^(۱)، واته: وینهیه که به وینهیه کی تر ده چوینری، که پرووی لئچووونه که ی وینهیه که له چه ند شتیکه وه وه رگیرابی یان ((پیکهاتهیه کی دروستکراوه له چه ند شتیکی و به زمانی ئه مرۆ، تابلۆ یان وینهیه کی زهینییه، که چه ند شتیکی له دروستکردنی پۆل ده بینن و به شدارن))^(۲). بۆ نمونه:

هه ر وه ک مناله کوردی که ون بی له باوکی

ئه گریم به ره و ((مه دینه)) وو هه ر باوه باومه... ل ۹۶.

شاعیر وینه ی دابرا نی خو ی له مه دینه و گریان و ناله ناله ی خو ی بۆ ئه م دابرا نه ی، به

وینه ی ئه و مندا له کورده چوو اندوو ه که وون بووبی له باوکی و هه ر بگریی و هاوار بۆ

باوکی بکات، به وهش لئچوو اندنی وینه یی دروست بووه.

(۱) عبدالعزیز عتیق، علم البیان، دار النهضة العربية، بیروت - لبنان، دون سنة الطبع، ص ۸۶.

(۲) سیروس شمیس، بیان، ویراست چهارم، نشر میترا، تهران، ۱۳۹۰، ص ۸۹.

ئەگرىم بەرەو (مەدینە) ۋە ھەر باۋە باومە: لىچوۋە

مىنالى كوردى كەون بى لە باۋكى: لەۋچوۋە

ۋىبۇن، ھاتن، گرىان، باۋە باۋ، پوۋى لىكچوۋن بەرجەستە دەكەن.

ۋەك كەسى لايدا لە رى چۆلى بىابان ۋا منىش

نەفسى بەد پىم تەى ئەكا ئەم ھەردو ئەو ھەردى گوناح... ل ۳۱.

نەفسى بەد پىم تەى ئەكا ئەم ھەردو ئەو ھەردى گوناح: لىچوۋە

ۋەك: ئەوزارە

كەسى لايدا لە رى چۆلى بىابان ۋەك منىش: لەۋچوۋە

شاعىر ۋىنەى ۋىل بوون ۋ سەر شىۋانى خۆى لە ناۋ ھەردى گوناح بە ھۆى نەفسى

سەرکەشى بە ۋىنەى ئەو كەسە چوۋاندوۋە، كە رى كەۋتېتە بىابانىك ۋ دىۋو درنجى

بىابان رى گرتېت ۋ ۋاى لىكردېت سەرى بشىۋىت ۋ لە رى راست لادات.

بەمە لىكچوۋاندنى لىكدرار، يان لىكچوۋاندنى ۋىنەى دروستىۋوۋە، چونكە دوو ۋىنە

كۆكراۋنەتەۋە، پوۋى لىكچوۋنىش لە رى گرتن ۋ سەرشىۋان ۋ لە رى راست لادان،

بەرجەستە بوۋە.

ۋەھا پەرچەم ئىحاتەى دەۋرى جەبەھى داۋە رۆژ ۋ شەۋ

ئەلى تەسخىرى مولكى رۆم ئەكا ئەم حاكمى چىنە... ل ۱۰۱.

ۋەھا پەرچەم ئىحاتەى دەۋرى جەبەھى داۋە رۆژ ۋ شەۋ: لىچوۋە، ۋىنەىيەكە

ئەلى: ئەوزارە

تەسخىرى مولكى رۆم ئەكا ئەم حاكمى چىنە: لەۋچوۋە، ۋىنەىيەكە

ۋىنەى ھاتنە خوارەۋەى پەرچەمى يار بەسەر پوۋىدا بەۋ ۋىنەىيە چوۋاندوۋە كە

حاكمى چىن شەۋ ۋ رۆژ دەۋرى مولكى رۆمى دابى ۋ بىھوئ تەسخىر بكات ۋ بىخاتە ژىر

پكىفى خۆىيەۋە.

بەمە لیکچوواندنی لیکدراو یان لیکچوواندنی وینەیی دروستبووه، ڤووی لیکچوونیش له دەورەدان و داگیرکردن و... هتد بەرجەستە بووه.

چوارەم: لیکچوواندنی پیچراو (التشبيه الملقوف)

((کۆکردنەوهی هەریەکە له بنەرتهکانی لیکچوواندنه له گەڵ هاوشیوهکەیی، وهکو کۆکردنەوهی لیچوو له گەڵ لیچوو، ئینجا کۆکردنەوهی له وچوو له گەڵ له وچوو، به شیوهیهک که له سەرەتادا لیچوو هکانی به ئامرازی خستنه سەر له تهک یه کدا بیت، ئینجا له دواي ئه واندنا (له وچوو) هکان به هه مان شیوه بیت))^(۱).. وهکو: ئه حمەد و ئازاد وهکو شیر و پلینگن، بۆ نمونه:

دلم بۆ زولف و رووی جانانه ئەگری
مناله و بۆ گول و ریحانه ئەگری... ل ۱۱۸.

له م دێرەدا له نیوه دێری یه که م سی شت پینکه وه پیچراون، دواتر له نیوه دێری دووهدما سی شتی تر به ریکی له به رامبه ر ئەم سییانه ی نیوه دێری یه که م هینراونه ته وه، به وهش لیکچوواندنیکی پیچراو به رهه م هاتوو ه. لیژدها وشه کانی (دل، زولف، رووی جانانه) لیکچوونه، وشه کانی (منال، گول، رهیحان) له وچوونه و به م شیوهیه ی خواره وه له به رامبه ر یه ک هینراون:

دل له به رامبه ر مندال

ڤووی جانانه له به رامبه ر گول (چونکه وهکو یه ک جوانن)

زولف له به رامبه ر رهیحان (چونکه وهکو یه ک ڤه شن)

به وهش لیکچوواندنیکی پیچراوی ناریک دروستبووه، چونکه دووه می یه که م له به رامبه ر سییه می دووه م و سییه می یه که م له به رامبه ر دووه می هینراون.

له و ساوه عاشقم به برۆو رووی دولبه ران
دايم له مانگی یه ک شه وه و ئافتاب ئە دووم... ل ۱۵۴.

(۱) السيد احمد الهاشمی، جواهر البلاغة، الطبعة الرابعة، دار المعرفة، بيروت - لبنان، ۱۴۳۴هـ - ۲۰۱۳م، ص ۲۳۰.

لەم دێرەدا لە نیوہ دێری یەکەم دووشت پیکەوہ پیچراون، دواتر لە نیوہ دێری دووہمدا دووشتی تر بە ریکی لە بەرامبەر ئەم دووانە ی نیوہ دێری یەکەم هینراوہ تەوہ، بەوہش لیکچوواندنی پیچراو بەرہەم ہاتوہ.

یەک: برۆ: لیچووہ

مانگی یەک شەوہ: لەوچووہ

دوو: رووی دولبەران: لیچووہ

ئافتاب: لەوچووہ

ئەمەش وینە ی لیکچوواندنی پیچراوی ریکە.

پەریشانم، لە رووی ئەو شوخە لاچۆ ساتی ئە ی پەرچەم
دلم بەینیکە زۆر تاریکە ئە ی شەو ماہی تابانی... ل ۱۲۹.

لەم دێرە لە سەرەتادا دووشت پیکەوہ پیچراون، (رووی ئەو شوخە و پەرچەم) لە پاشان ہەردووکیان بە دووشتی تر چوینراون، کە بەناریکی لە بەرامبەر ئەم دووہ ی پیشوو ہاتوون، کە ئەوانیش (شەو و ماہی تابان)نە، کەواتە لەم دێرەدا لیکچوواندنی پیچراوی ناریک بەرہەم ہاتوہ، چونکە لیچوو و لەوچوو لە بەرانبەر یە کدا نە ہاتوونە، واتە:

یەک: رووی ئەو شوخە: لیچووہ

ماہی تابان: لەوچووہ

دوو: پەرچەم: لیچووہ

شەو: لەوچووہ

پینجہم: لیکچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق)

لہم جوڑہدا زیاتر لہ وینہییکی لیکچوواندن لہ یهک دیرہ شیعردا دہینری، واتہ ((بریتیہ لہو لیکچوواندنہی، کہ زیاتر لہ وینہیہکی لیکچوواندنی تیدایہ، بہلام ہر یهکہیان بہجیا لہ دواى یهکتریدا دین، ئوہش واتہ: ہمیشہ (لیچوو، لہوچوو) دین، لہ پاشان لیچوو و لہوچووہکی تر بہم شیوہیہ))^(۱).. وەکو: پیاوہکہ شیرہ، پشیلہکہ پلینگہ.

لیرہشدا (لیکچوواندنہکان دہبی بہشیوہیہکی ریک دابریژرین، ژمارہی (لیچوو) و (لہوچوو)ہکان ہر چہندبن، بہلام ہر (لیچوو)یک لہگہل (لہوچوو)ی خوئی بہیت)^(۲).. بو نمونہ:

((علی)) کہیوانہ، ((تہوفیق)) زوہرہیہ، ((نوری)) شہباہہنگہ

((عہزیز خان)) ئافتابی حوسنہ، ((فائیق)) ماہی تابانہ... ل ۹۹.

لہم دیرہدا پینج لیکچوواندن بہ دواى یهکتریدا ہینراون، بریتینہ لہ:

یہک: علی: لیچووہ

کہیوانہ: لہوچووہ

دو: تہوفیق: لیچووہ

زوہرہ: لہوچووہ

سی: نوری: لیچووہ

شہباہہنگہ: لہوچووہ

چوار: عہزیز خان: لیچووہ

ئافتابی حوسنہ: لہوچووہ

پینج: فائیق: لیچووہ

ماہی تابانہ: لہوچووہ

(۱) راضی نواصرہ، البلاغۃ و البیان و فصاحة الکلام عند سیدنا الإمام، مؤسسہ حمادۃ للدراسات الجامعیۃ والنشر والتوزیع، ارید - الاردن، ۲۰۰۷، ص ۶۱.

(۲) نہوزہت ئہحمہد عوسمان، پرونیژی لہ شیعری کلاسیکی کوردیدا بہ نمونہی مہلای جزیری و نالی، نامہی ماستہری پینشکہشکراوہ بہ ہشی کوردی کولیژی ئادابی زانکوی سہلاحدین، جہمادی ئاخیری ۱۴۱۲ھ - کانونی یهکہمی ۱۹۹۱م، ل ۷۷.

هیچ یهک له و لیکچوواندنانه پیکهوه گرینه دراون، به لکو هر یه که یان به جیا له دواى
یه کتری ریز کراون، به مهش لیکچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق) دروستبووه.

منم وهک نانهوا فرمیسکم ئاگر
جگهر نان، چاو ئهکا ئیشی ته نووری... ل ۱۲۳.

له م دیره دا هر نیوه دیریک دوو لیکچوواندنی تیدا هاتوه:

یهک: من: لیچووه

نانهوا: له وچووه

دوو: فرمیسک: لیچووه

ئاگر: له وچووه

سى: جگهر: لیچووه

نان: له وچووه

چوار: چاو: لیچووه

ته نوور: له وچووه

هیچ یهک له و لیکچوواندنانه پیکهوه گرینه دراون، به لکو هر یه که یان به جیا له دواى
یه کتری ریز کراون، به مهش لیکچوواندنی بلاو (التشبيه المفروق) دروستبووه.

گلی یاقووته، تۆزی عهنبه ری سارایه به رزنجه
گیای زمرووته، به ردی گه وهه ری یه کتایه به رزنجه... ل ۸۹.

له م دیره دا چوار لیکچوواندن به دواى یه کتریدا هیتراون، بریتینه له:

یهک: گل: لیچووه

یاقووت: له وچووه

دوو: تۆز: لیچووه

عهنبه ری سارا: له وچووه

سى: گیا: لیچووه

زموړوت: له وچوو

چوار: بهرد: لېچوو

گه وهه ری به کتا: له وچوو

شه شه م: لېچوو اندنی ئاوه ژوو (التشبيه المقلوب)

((ئو لېچوو اندنه، که تیايدا (لېچوو) - که له په سه نایه تیدا ناته و او ده بریته حالی (له وچوو) - (له وچوو) ش - که له په سه نایه تیدا ته و او ده، ده بریته حالی (لېچوو)... یان به واتیاه کی تر: ئو لېچوو اندنه، که تیايدا (لېچوو) ده کریته (له وچوو)، ئه مه به و پاساوه ی که پرووی لېچوو له ودا به هیتر و پروتر و ته و او تره))^(۱).. له م جوړه دا شاعیر ئو شته ی دهیه وئ باسی بکات، دهیکات به له وچوو، ئه وهی دهیه تیتته وه بو پروون کردنه وهی دهیکات به لېچوو، ئه مه ش به مه به ستی زیاتر بایه خ دانه به و شته ی که دهیه وئ باسی بکات.

دیاره ئه م جوړه لېچوو اندنه ش گرنگی تاییه تی هیه و به لای هندی له په وانیژان: ((ئو وینه لېچوو اندنه مانا به هیتر دهکات، مه رج و پیوه ریکی مه نتیقی و جه مالی هیه، ئه وه وا دهکات بزانیتر، کامه لېچوو اندن هه لگه پینراوهیه و کامه یان ئاساییه))^(۲).

له په وانیژیدا ودها باوه، که نزم به بهرز و بچووک به گوره بچوونیریت، خو ئه گهر لېچوو اندنه که به پیچه وانه ی ئه وه وه هات، ئه وه لېچوو اندنی ئاوه ژوو دروست ده بیت، بو نمونه، که ده لیت: مانگ وهک پرووی یاره که مه، له راستیدا پرووی یاره که ی وهکو مانگه له

پرووی دره و شواویدا، به لام لیره دا لېچوو اندنی ئاوه ژوو دروست بووه، ((چونکه چوینراوه و پیچوینراو جیگورکی ده که ن))^(۳)، واته پیچه وانه ی لېچوو اندنی ئاساییه، (ئین و جنی) پی وایه ((ئو کاره زالبوونی لقه به سه ر ئه سل))^(۴) دا. بو نمونه:

هر تهیر و تووره وهک من ئه خوینن له خوشیا
هر باخه وانه ئاره زووی هه لپه پین ئه کا... ل ۲۳.

تهیر و توور: لېچوو

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، ص ۷۲.
(۲) ئیدریس عه بدوللا مسته فا، لایه نه په وانیژیه کان له شیعری کلاسیکی کوریدا، ل ۱۳۹.
(۳) سه ردار ئه حمه د گهردی، لېچوو اندن و رولی له دروست کردنی وینه ی هونه ری له شیعره کانی (ئهمه د موختار به گی جاف) دا، گو قاری زانکوی سلیمانی، ژماره: (۵)، سلیمانی، ۲۰۰۱، ل ۱۱۴.
(۴) ابن عبدالله أحمد شعيب، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، ص ۷۲.

من: له وچووہ

بیخود له بنجدا دہبی لیچوو بی، تہیر و توور (له وچوو) بن، چونکہ شاعیر ہر چہندہ دلی خوش بیت و له خوشیا بخوینی، خویندنی ئادہمیزاد له خوشیا ناکاتہ خویندنی تہیر و توور، کہچی له جیاتی ئوہی خویندنی خوئی بہ خویندنی تہیر بچووینی له خوشیا، ہاتووہ خویندنی تہیری بہ خویندنی خوئی چوواندووہ، لیرہدا وینہکہ ہلگہرینراوہتہوہ و بہ پیچہوانہوہ تہیر بہ بیخود و ئادہمیزاد چووینراوہ له خویندنی، بہوش لیچووواندنی ئاوہژوو دروستبوہ.

حہفتہم: لیچووواندنی نائاشکرا (التشبیہ الضمنی)

((ئو لیچووواندنیہ کہ لیچوو و له وچوو له وینہیہک له وینہ لیچووواندنیہ ناسراوہکان دانانرین، بہ لکو بہ ئاماژہ تیشک دہبریتہ سہر (لیچوو) و (له وچوو)ہکہ ئمہ له واتادا تیدہگہین، لیرہدا ہمیشہ (له وچوو) دہبتہ بہ لگہیہکی سہلماو له سہر بوونی لیچوو))^(۱)، واتہ: لیچووواندنیہ لیچوو و له وچوو ناخریتہ نیو وینہییگ له وینہ ناسراوہکانی لیچووواندن، بہ لکو له دارشتندا ئاماژہیان بو دہکری، یان له ریگہی واتاوہ دہزانرین.. بو نمونہ:

دورپو مہرجان و کارہبای کوردان
نیرگسہ و لالہیہ گیای و ہتہن... ل ۸۰.

لہم دیرہدا بہ نائاشکرا دورپو مہرجان بہ کارہبا و نیرگس و لالہیہ بہ گیا نہ چووینراون، نہ گوتراوہ دورپو مہرجان و ہکو کارہبای کوردانہ و نیرگس و لالہیہش و ہکو گیای و ہتہن، بہ لام کہ دہلیت: دورپو مہرجان و کارہبای کوردان (نیرگسہ و لالہیہ و گیای و ہتہن)، لہمہوہ بومان دہرہکہویتی، کہ بہم قسہیہ شاعیر ویستووہتی بلئی: دورپو مہرجان و ہکو کارہبای کوردانہ، نیرگس و لالہیہ و ہکو گیای و ہتہن، لہوانہشدا دوو لیچووواندن ہہیہ، بہ لام تہنیا یہکہ میان لیچووواندنی نائاشکرایہ، ئویش بہو شیوہیہ:

دورپو مہرجان: لیچووہ

کارہبا: له وچووہ

(۱) السید أحمد الهاشمی، جواهر البلاغۃ، ل ۲۴۹.

ههشته م: به گویره ی ژماره ی لیچوو و لهوچوو

۱. لیچوواندنی تهخت (التشبيه التسوية)

((ئهو لیچوواندنهیه، که لیچوووی کویه و لهوچوووی تاکه))^(۱)، واته لیچوووی زیاتر بی لهیهک و لهوچوووی یهک بیته، بهواتایهکی تر ((لیچوو زور بیته و لهوچوو ههر تهنها یهک دانه بیته))^(۲)، لیرهدا بۆ چهند لیچوووهک تهنها یهک لهوچوو ههیه.. بۆ نمونه:

ئهبدال، ئهگهر ریجال، ئهوتاد، ئهگهر وهلی
بهخوا هه موو پهپووله ن، ئهوان و چرایه غهوس... ل ۴۷.

ئهبدال، ریجال، ئهوتاد، وهلی: لیچوو، چوارن

پهپووله: لهوچوو، یهکه

چوار شت به یهک شت چووینراوه، بهمهش لیچوواندنی تهخت یان (التشبيه التسوية)

به رهه م هاتوو.

۲. لیچوواندنی کۆ (التشبيه الجمع)

((پینچهوانه ی لیچوواندنی تهخته، لیرهدا لیچوو تاکه و لهوچوو کویه))^(۳)، واته لهوچوووی زیاتر بی لهیهک و لیچوووی یهک بیته، لیرهدا بۆ چهند لهوچوووهک تهنها یهک لیچوو ههیه. بۆ نمونه:

ماهیککی وایه ساکینی بورجی ویلایه ته
شاهیکی وایه خاوهنی تاجی رهزایه ته غهوس... ل ۴۶.

غهوس: لیچوو، یهکه

ماه شاه لهوچوو، دووانه

(۱) محمد احمد قاسم، د. محی الدین دیب، علوم البلاغة (البديع و البيان و المعاني)، الطبعة الأولى، المؤسسة الحديثة للكتاب، طرابلس - لبنان، ۲۰۱۰، ص ۱۵۶.

(۲) دهريا جهمال حهویزی، وینه ی روونیژی له کۆمهله شیعی (شهید به تهنیا پیاسه دهکات) ی قوبادی جهلیزاده، چاپ و بلاوکردنه وهی سلیمانی، سلیمانی، ۲۰۰۹، ل ۱۲۹.

(۳) محمد احمد قاسم، د. محی الدین دیب، علوم البلاغة (البديع و البيان و المعاني)، ص ۱۵۶.

یهک شت به دوو شت چوینراوه، بهمهش لیکچوواندنی کو (التشبيه الجمع) بهرهه م هاتووه.

تویه م: به گویره ی تاک و کوی لیچوو و لهوچوو

له م پووهوه زیاتر له جوړیکی لیکچوواندن ههیه، ئەوانیش بریتینه له:

۱. لیکچوواندنی کو به کو

((ئوهیه که ههردوو لایه نی لیکچوواندن ئاویته کرابن به شیوهیه ک که جیا نه کریتته وه، یاخود بریتیه له چهند شتی تیهه لکیش))^(۱)، لیردها لیچوو و لهوچوو زیاتره لهیه ک. لیکچوواندنی کو به کوش دهبیته دوو جوړ:

أ. کو به کوی ریک

ئوهیه که ههریه که له لیچوو و لهوچوو، دوو به دوو، سی به سی، چوار به چوار،... هتد، هه چهندی بن، گرینگ ئوهیه لیچوو چهندبی لهوچووش ئوهنده بی، وهکو (مه رگ و ژین میسلی سینهر و تاوه).

مه رگ و ژین: لیچوو، دوو دانیه
سینهر و تاوه: لهوچوو، دوو دانیه

میسلی: ئهوزاره

ئهم جوړانه له لای بیخود به دیکراون، بریتینه له:

. لیکچوواندنی دوو به دوو

ئهو لیکچوواندنهیه که تیایدا لیچوو (دوو) و لهوچوو (دوو) ه.. بو نمونه:

زهمزه مهی ((سار)) و ((که بووتهر)) وهک نهوای نای و نهیه
ههمه مهی ((دورپاچ)) و ((قومری)) راست ئه لئی زیر و بهمه... ل ۹۷.

(۱) نهوزت ئهمه عوسمان، پوونییژی له شیعی کلاسیکی کوردیدا به نمونهی مه لای جزیری و نالی، ل ۳۹.

ئەم دېرە دوو لىكچوواندى تىدايە، ھەردووكيان لە جۆرى لىكچوواندى دوو بە دوو،
ئەوانىش برىتئە لە:

يەكەم:

سار و كەبووتەر: لىچووه، دوو

ناى و نەى: لەوچووه، دوو

دووهم:

دورپراج و قومرى: لىچووه، دوو

زير و بەم: لەوچووه، دوو

دەبينين لە ھەردوو نمونەدا لىچوو و لەوچوو دوو، بەمەش لە دېرېكدا دووجار
لىكچوواندى دوو بە دووى رېك بەرھەم ھاتوو.

. لىكچوواندى سى بە سى

ئەو لىكچوواندەيە، كە لىچوو (سى) يەو لەوچووش (سى) يە.. بۆ نمونە:

پەيەممەرى كە باعيسى وجوودو خەلقى عالەمە

كە تاقە سواری عەرسەيى شەفاعەتەو موسەللەمە

كە زام و ھيجر و ميحنەتى سروور و وەسل و مەرھەمە... ل ۱۷.

زام، ھيجر، ميحنەت: لىچووه، سىيە

سروور، وەسل، مەرھەم: لەوچووه، سىيە

ب. كۆ بە كۆى نارىك

ئەوھەيە لىچوو يان لەوچوو يەكيان لەئەوھى تر زۆرتەر بن، بەو مەرجهى ھىچ يەكيان لە
دوو دانە وشە كەمتر نەبن.. بۆ نمونە:

. ئازاد و رزگار و چنار گۆل و رەيحانن.

ئازاد، رزگار، چنار: لىچووه، كۆيە، سى دانەيە

گۆل و رەيحان: لەوچووه، كۆيە، دوو دانەيە، نارىكە

. چنار و سازان گول و رهیحان و وهنهوشه و نیرگزن.

چنار و سازان: لیچووه، دوو دانهیه، کویه

گول و رهیحان، وهنهوشه، نیرگزن: لهوچووه کویه، چوار دانهیه، ناریکه.

بهمهش لیچوواندنی کو به کوی ناریک (دوو به چوار) دروستبووه.

ئهم جورهی کو به کوی ناریک له لای بیخود به دیکراوه، بریتییه له:

. لیچوواندنی سی به پینج

ئهو توربه تهی که خول و گل و ورده به ردی ئهو

ئالتوون و زیو و لیره وو غازی و دراومه... ل ۹۵.

خول، گل، ورده به رد: لیچووه، سینه

ئالتوون، زیو، لیره، غازی، دراو: لهوچووه، پینجه

۲. لیچوواندنی تاک به تاک

((ئهو دیه که ههردوو بنه ره ته کان (لیچوو، لهوچوو) تاک بن))^(۱). ئهمهش یهک جوری

ههیه ئه ویش بریتییه له:

. لیچوواندنی یهک به یهک

ئهو لیچوواندنهیه، که لیچوو (یهک) هو لهوچووش (یهک) ه.. بو نمونه:

بروانه گولشه ن که ئه لئی ((بو قه له موون)) ه

گه ه سه وزه، گه هی زه رده، گه هی ماوی و سووره... ل ۹۰.

گولشه ن: لیچووه، یه که

بو قه له موون: لهوچووه، یه که

(۱) أحمد مطلوب، د. کامل حسن البصیر، البلاغة والتطبیق، الطبعة الاولى، مطابع بیروت الحدیثة، بیروت - لبنان، دون سنه الطبع، ص ۲۸۶.

٣. لیکچوواندنی تاک به کۆ

((ئەوێهه لێچوو تاک بێ و لهوچوو کۆ بێ))^(١).. واته لێچوو (یهک)هه لهوچوو (دوو)هه یان زیاتر، ئەمەش چەند جۆریکە وەک: یەک به دوو، یەک به سێ، یەک به چوار،... هتد، ئەم جۆرانە ی لای بێخود بەدیکاراون بریتینە له:

أ. لیکچوواندنی یەک به دوو

ئەو لیکچوواندنهیه، که لێچوو (یهک)هه لهوچوو (دوو)هه .. بۆ نمونه:

ماهیکی وایه ساکینی بورجی ویلایهته
شاهیکی وایه خاوهنی تاجی رهزایهته غهوس... ل٤٦.

غهوس: لێچوو، یهکه

ماه، شاه: لهوچوونه، دوونه

ب. لیکچوواندنی یەک به سێ

ئەو لیکچوواندنهیه، که لێچوو (یهک)هه لهوچوو (سێ)یه .. بۆ نمونه:

به رۆژ پهروانهییکی دل شکاو و بێ پهرو باڵم
به شهو شهمعیکی پر سۆز و گودازم (یا رسول الله)... ل٨٨.

من: لێچوو، که له (م)ی راناوی لکاوی کۆتایی وشه ی باڵم بهرجهسته بووه، یهکه

دل شکاو، بێ پهرو، بێ باڵ: لهوچوو، سینه

ج. لیکچوواندنی یەک به چوار

ئەو لیکچوواندنهیه، که لێچوو (یهک)هه لهوچوو (چوار)هه.. بۆ نمونه:

رۆحم له خۆشی قاقهزه کهت زوو که دهرنه چوو
جان سهخته، تیره بهخته، نه فامه و سهههندهیه... ل١٠٩.

رۆحم: لێچوو، یهکه

جان سهخته، تیره بهخته، نه فامه، سهههندهیه: لهوچوو، چواره

(١) احمد مطلوب، معجم المصطلحات البلاغية و تطورها، الجزء الثاني، مطبعة المجمع العلمي العراقي، بغداد، ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م، ص ٢١١.

د. لیکچوواندنی یهک به پینج

ئەو لیکچوواندنهیه، که لیچوو (یهک)ەو لەوچوو (پینج)ە.. بۆ نمونە:

غەم واسیتەى حەیاتى منى بى کەسە و فەقیر
غەم نان و ئاو و چایى و گوشت و پلاومە... ل ۹۳.

غەم: لیچوو، یهکە

نان، ئاو، چایى، گوشت، پلاو: لەوچوو، پینجە

۴. لیکچوواندنی کۆ به تاک

پینجەوانەى لیکچوواندنی تاک به کۆیه، ئەو یه لیچوو کۆ بى و لەوچوو تاک بى.. واتە

لیچوو (دوو) وە یان زیاتر، بەلام لەوچوو (یهک)ە، ئەمەش چەند جۆریکە وەک: دوو به یهک،

سى به یهک، چوار به یهک،... هتد، ئەم جۆرەى لای بىخود بەدیکاراوه بریتىیه لە:

. لیکچوواندنی سى به یهک

ئەو لیکچوواندنهیه، که لیچوو (سى) یه و لەوچوو (یهک)ە.. بۆ نمونە:

منیش لەوحەى دى و ئەنگوست و چاوم نایه بەردەستى
ئەویش ((الحق)) بەدیققەت سەنعەتیکى پر نیکاتى کرد... ل ۳۷.

واتە: دى و ئەنگوست و چاوم وەکو لەوحە خستە بەردەستى، لەوهدا:

دى و ئەنگوست و چاوم: لیچوو، سینه

لەوحە: لەوچوو، یهکە

سەدای باوک و برا رۆى خەلق و گرمەى سینه، نالەى دى
وەکوو رەعدى بەهار ئیمرو زەمین تا ئاسمان رۆیى... ل ۱۳۸.

باوک و برا رۆى خەلق، گرمەى سینه، نالەى دى: لیچوو، سینه

رەعدى بەهار: لەوچوو، یهکە

دهيه م: ليكچوواندني مهرجدار (به مهرج)

ئەم جۆره ليكچوواندنه له باري گوماندايه، واته: به يهقين دروست نهبووه، بهلكو به شيوهيهكي ئهگەر و مهرج خراوهتهپوو، قسهكهەر هەر زوو بۆ ئهوهي نهبووه ليكچوواندنهكه دروست بكات، بهلكو بۆ ئهوهي بووه ئهگهريك بخاته ميشكي (ليچوو)، - كه ئه و (ليچوو)ه قسه بۆ كراوهكهيه - بۆ ئهوهي له دواي ئه و ويته ليكچوواندنهي به گومان، يان به ئهگهەر له ميشكي ليچووي زهق دهكاتوه، قسهيهكي تر بۆ (ليچوو) بكات و تيببگهييني، كه ئهگهەر ليكچوواندنهكەش دروست بيت و وهدي بيت، كه له باري ئاساييدا قهه بهدي نايي، ئەوا ئەو ههوالهش له شارستهي مهرجيدا هاتوو هەر بهسەر ليچوودا جي بهجي دهبي.. بۆ نمونه:

ئهگه ر ببي به ((سكه ندهر)) به بازووي قووهت
وهگه ر ببي به پهلهنگه ر به قووهتي بازوو... ل ٨٤.

له نيوه ديپري يهكه مدا:

ببي (ي): راناوي لكاوي كهسي دووه مي تاكه، ليچوو.

سكه ندهر: له وچوو.

له نيوه ديپري دووه مدا:

ببي (ي): راناوي لكاوي كهسي دووه مي تاكه، ليچوو.

پهلهنگه ر: له وچوو.

بهلام ليكچوواندنهكه له باري ئهگه ر دايه و دروست نهبووه له پارستهي مهرجيدا هاتوو، شارستهكه ي له كو تايدا دي، ههواله يه قينهكه ي تيايه، كه مه بهستي قسهكه ره بيگهيينيته (قسه بۆكراو) = (ليچوو)، ئه و يش ئه وهيه:

كه هاتوو رسته يي عومرت گه يشته وهختي پسان
ته خه لوف ي نيه ((بالله)) به قه دري يه ك سه ري موو... ل ٨٤.

به هه مان شیوه له نیوه دیره کانی تر دا ده لیت:

به حوکمرانی ئەگەر ببیه شاهی ((که یخه سره و))
به پالەوانی ئەگەر ببیه ((رۆسته م)) و ((بورزو و))... ل ٨٤.

له نیوه دیری یه که مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

که یخه سره و: له وچووه.

له نیوه دیری دووه مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

رۆسته م و بورزو و: له وچووه.

ئەگەر به زوهد و فه زیله ت ببیه شیخی ((جونه ی د))
وه ئەگەر به حیکمه ت و فه ن ببیه ((بوعه لی)), یا هوو... ل ٨٤.

له نیوه دیری یه که مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

جونه ی د: له وچووه.

له نیوه دیری دووه مدا:

ببی (ی): پاناوی لکاوی که سی دووه می تاکه، لیچووه.

بوعه لی: له وچووه.

به هه مان شیوه له م نیوه دیرانه ی سه رووشدا لیچوواندنه کان له باری ئەگەر دان و

دروست نه بوونه، له پارسته ی مه رجیدا هاتوون، بویه پییان ده گوتریت لیچوواندنی مه رجدار

(مه رچی)، چونکه لیچوواندنه که ده شی دروست نه بی و ئەگەر و گومانی تیدا بیت.

باسی سییهم: ئه‌وزاره‌کانی لیکچوواندن

((ئه‌وزاره‌کان: کۆمه‌لی دهربرینن، گوزارشت له سهر وه‌کیه‌کی ده‌که‌ن، که ئه‌م وه‌کیه‌کیه‌ ده‌شی به‌سترابیته‌وه به‌ پروویک یان چه‌ند پروویکی لیکچوون، له‌م پرووه، یان له‌و پرووانه‌دا لیچوو و له‌وچوو وه‌کو یه‌ک ده‌چوینرین))^(۱)، یاخود بریتینه: له‌و وشه و پاشگرانه‌ی، که مانای لیکچوواندن و هاوبه‌شی ده‌گه‌یه‌نن، لیچوو و له‌وچوو به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستنه‌وه، ((ئه‌وزار ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه به‌لکو خه‌رمانه وشه‌یه‌کی په‌نگاو په‌نگه))^(۲).. ئه‌وانیش چه‌ندین ده‌سته‌ن له‌وانه:

یه‌ک: ئه‌و ئه‌وزارانه‌ی که له‌ زمانی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراون

وه‌کو: (عه‌ینی، ئه‌شوبه‌ی، شه‌بیه‌ی، میسالی، مه‌سه‌ل، ...).

عه‌ینی: هه‌شت جار به‌کارهاتوه

دلم مه‌فتوونی چاوی دولبه‌ریکی نیگته په‌ردازه
که مه‌حزی حوسنه، عه‌ینی شوخییه، سه‌رچاوه‌یی نازه... ل ۹۱.

ئه‌شوبه‌ی: یه‌ک جار به‌کارهاتوه

هه‌ر فه‌جری کازییه‌و که ئه‌شوبه‌ی به‌ زولفی یار
هه‌ر سوبحی سادیه‌و له‌ به‌یازی جه‌بین ئه‌کا... ل ۲۳.

شه‌بیه‌ی: یه‌ک جار به‌کارهاتوه

گول خه‌ریکی ره‌نگ و بو‌یه‌عنی شه‌بیه‌ی روومه‌ته
خونچه مه‌شغوولی ته‌به‌سسوم، هه‌ر ده‌لیی لیوو ده‌مه... ل ۹۷.

میسالی: یه‌ک جار به‌کارهاتوه

هه‌ر لاله‌یه‌و میسالی شه‌فه‌ق سوور ئه‌چیته‌وه
هه‌ر ژاله‌یه‌و له‌ ئه‌نجومی چه‌رخ‌ی به‌رین ئه‌کا... ل ۲۳.

مه‌سه‌ل: پینج جار به‌کارهاتوه

(۱) ئیدریس عه‌بدو‌للا، شیواز، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولیر، ۲۰۱۲، ل ۷۵.

(۲) عه‌زیز گه‌ردی، په‌وانبیزی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، روونبیزی، ل ۳۲.

ئەو رۆژە كەوا دای له دلم تیری موحهببەت
گرتی به مهسهل ئایینه تهسویری موحهببەت
چونكه بووه دیوانه بهزهنجیری موحهببەت... ل ۷۱.

دوو: ئەو ئەوزارانەى كه له زمانى فارسىیەوه وهگرراون
وهكو: (چەشنى، ئاسا، ئاسایی،...).

چەشنى: شازده جار بهكارهاتووه

برواننه ئاونگ و گيا تاكوو بزائن..

ئەم ههروهكوو زمرووته، ئەویش چەشنى بلووره... ل ۹۱.

ئاسا: يەك جار بهكارهاتووه

لههه و خوانی تهلیسمی سهخهتی و زیندانی ماته‌مدا
گههئى كاووسى بئى تاوان و گاهئى بیژهن ئاسا خۆم... ل ۶۵.

ئاسایی: يەك جار بهكارهاتووه

كه ئیمرو (كونده بوو)ی ئەملاك و خانووی عیترهتی ئەو بئى
سبهی چۆن ئەچیه ژیر سایه‌ی هوما ئاسایی پیغه‌مبەر (صلی الله علیهم وسلم)... ل ۴۴.

سى: ئەو ئەوزارانەى كه تاییه‌تن به زمانى كوردی

لهوانه: (وهك، ههروهك، وهكوو، ههروهكوو، ئەلئى، هه‌ر ده‌لئى، له...ئەكا، ین، بیه، ...).

وهك: ههفتاو ههفت جار بهكارهاتووه

پورته‌وی رووی تۆم كه دی له و ساوه وهك ((روحُ البیان))
هه‌ر خه‌ریكى سه‌یری سووره‌ی ((والضحی))تم، رۆحه‌كه‌م... ل ۶۷.

هه‌روهك: سئ جار بهكارهاتووه

((بیخود)) به كرده‌وه و قسه، خاك‌م به‌سه‌ر، وه‌هام
هه‌روهك ده‌م و جنیوی بتان نیشم و هه‌شم... ل ۶۳.

وهكوو: چل و ههفت جار بهكارهاتووه

عومریکه له دووری مهحمهلی لهیلا وهکوو مهجنوون
خۆم لیڤهوو دل ویلی بیابانی کوهیتم... ل ۵۷.

ههروهکوو: ههشت جار بهکارهاتوو

له دیوانی چه مه نزاری مهحه بیهت ههروهکوو قومی
به لا گهردانی سهروی میسرهعی مهوزوونی بالاتم... ل ۵۵.

ئه لئی: دوازه جار بهکارهاتوو

که ئه چه حوجره ئه لئی دهشتی ((شاره زوور)) ه به بی تو
ولاخ ئه خاته مه له ئاوی ((زهلم)) ی ئه شکی رهوانم... ل ۶۴.

هه ده لئی: دوو جار بهکارهاتوو

هه ده لئی غیلان و حوورن نهو عورووسانی چه مه ن
رووی زه مین جهنناتی عه دنه، هینده تازهو خوڤرپه مه... ل ۹۷.

له... ئه کا: بیست و چوار جار بهکارهاتوو

زاهید که سهیری په رچه می سونبول ئه کا ئه لئی..
ئه م رشته بادراوه له ((حبل المتین)) ئه کا... ل ۲۳.

ین: یه ک جار بهکارهاتوو

دوو دیدهی نیڤگسینی پر له لاله م
له دهوری لیوی ئه و چاو جوانه ئه گری... ل ۱۲۰.

بیه: چوارده جار بهکارهاتوو

ئه مه بۆی نه سیمی به هاره، یاخه بهری سرووشی هه واییه
دهمی رۆح به خشی نیگاره، یانه فه سی مه سیحی سه ماییه... ل ۱۱۱.

هه واییه.. واته: وهکو هه وایه.

سه ماییه.. واته: وهکو سه مایه.

ئەم خىشتەيەي خوارەوہ ئەم باسە باشتەر پروندەكاتەوہ:

ژمارەي دووبارەبوونەوہ	جۆري ئامراز	ژ
۷۷	وہک	۱
۳	هەر وەک	۲
۴۷	وہکۆو	۳
۸	هەر وەکۆو	۴
۱۲	ئەلئى	۵
۲	هەر دەلئى	۶
۸	عەينى	۷
۱۶	چەشنى	۸
۲۴	لە ... ئەکا	۹
۱	ئەشوبەي	۱۰
۱	شەبيەي	۱۱
۱	ميسالى	۱۲
۵	مەسەل	۱۳
۱	ئاسا	۱۴
۱	ئاسايى	۱۵
۱	ين	۱۶
۱۴	يىە	۱۷

باسی چوارەم: مەبەستەکانی لیکچوواندن و گرنگی لیکچوواندن

یەكەم: مەبەستەکانی لیکچوواندن

لیکچوواندن هونەرێکی بەربلأو و فراوانە، ھۆکاری دروستکردنی لیکچوواندن، یان

مەبەست لە دروستکردنی لیکچوواندن زۆرن، ھەر نووسەرێک بەپێی بۆچوونی خۆی بە

چەند خالێک، باسی مەبەستەکانی لیکچوواندن دەکات، لەوانە: (د. عەزیز گەردی) لە کتێبی رەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا باسی (شەش) مەبەستی لیکچوواندنی کردووە^(١)، (د. ئیدریس عەبدوڵلا) لە نامە دکتۆراکەی خۆیدا، باسی (هەشت) مەبەستی لیکچوواندنی کردووە^(٢)، بۆیە منیش بە بۆچوونی خۆم گرنگترینیان لەم (پینچ) خالێکی خوارەو کورتدەکەمەو، کە لە لای بێخود بە دیمکردووە، ئەوانیش بریتینە لە:

١. بەرز کردنەو و جوانکردنی حالی لێچوو

ئەمە ئەوکاتە خۆ دەنوین، کە سیفەتی لەوچوو لەلای قسە بۆ کراو پوون بێ، لێچوو

بەشتیکی جوان بچووینت بۆ ئەوێ قسە بۆ کراو بتوانی لەحالی لێچوو تییگات.. بۆ نمونە:

برواننە دنیا کە ئەلێی جەننەتە ئیمرو

لاین ھەموو غیلمانە، لە لاین ھەموو حوورە... ل ٩١.

دنیا: لێچوو

جەننەت: لەوچوو

شاعیر لەم دێرەدا دنیاى بە جەننەت چوواندووە، لیکچوواندنەکەى بۆ بەرز کردنەو و

جوان کردنی لێچوو بەکارھیناوە.

٢. ناشرین کردن و شکاندنەوێی حالی لێچوو

ئەمە ئەوکاتە خۆ دەنوین، کە لیکچوواندنەکە بدڕیتە پال وەسفکراویک کە لەوچوو،

ئەو وەسفکراوە بەھۆی لیکچوواندنەکەو، حالەتی دروستی خراپتر بکەوینت بەرچاو.. بۆ

نمونە:

(١) برواننە: عەزیز گەردی، رەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا، بەرگی یەكەم، پوونبێژی، ل ٥٥ تا ٥٨.

(٢) برواننە: د. ئیدریس عەبدوڵلا مستەفا، لایەنە رەوانبێژییەکان لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، ل ١٤٨ تا ١٥٣.

قەت بە دنیا دل مەدەن جادووگەرى ئىرانىيە
سىنەمايىكى پر ئاشووب و فریب و ئانىيە... ل ۱۱۰.

دنیا: لیچووه

جادووگەر، سینهما: له وچووه

شاعیر هاتووه باسی دنیا دەکات و بە جادووگەر و سینهما دەیانچووینیت، که سیفەتی
ناپەسەندن، مەبەستیشی لەمە شکاندنی لیچووهکەیه که دنیا.یە.

۲. زیدەپۆیی کردن

ئەمە ئەوکاتە خۆدەنوین، که پیدانی گەلیک سیفەت بە لیچوو، که له راستیدا
زیدەپۆییەکی تیدایە بەلام بەهۆی ئەوەی که هەندیک له لیکچوواندنەکان بەرھەمی خەیاڵن،
بەمەش جوانی بە دەقەکە دەگەینەن.. بۆ نمونە:

کەوسەر وەکوو تەنوورەیی چاوی پر ئاومە
دۆزەخ وەکوو تەنووری دلەي پر هەلاومە... ل ۹۲.

کەوسەر، دۆزەخ: لیچووه

تەنوورەیی چاوی پر ئا، تەندووری دلەي پر هەلاومە: له وچووه

شاعیر حەوزی کەوسەر و دۆزەخی کردووه بە لیچوو، چا و دلای خوشی کردووه بە
له وچوو، له گەل ئەوەشدا ئەوزاریشی بەکارهیناوه، مەبەستی ئەوەیە بلای نەگیزاوی کەوسەر
دەگاتە گیزاوی چاوی من و نەھالای گەرمی دۆزەخیش دەگاتە ھالای گەرمی دلای من،
دیارە ئەمەش زیدە پۆییەکی زۆری تیدایە.

۴. بەرھەمەینانی دەقی ئەدەبی

ئەمە لەزۆربەي لیکچوواندنەکان دیتە دی بەلام ئەوکاتە جوان زەقەدەبیتەو، که
لیکچوواندنەکە وینەیهکی نایاب و جوانی پیشکەش کردبیت، بۆ نمونە:

ھەر بەردی جۆیارە سپی و سافە وەک سەدەف
ھەر شەونمە له دانەیی دورپی سەمین ئەکا... ل ۲۳.

بەردى جۆببار: لىچووه

سەدەف: لەوچووه

شەونم: لىچووه

سەمىن: لەوچووه

ئەو ژىنگەيەي ئەم دوو لىكچوواندەنى تيا دروستكراوه وشە و دەربىرپىنەكانى گەلى ناسك و جوان و سەرنجراكيشن، بەو شە و يئەيىكى ئەدەبى جوانى بەرھەم ھىئاوھ.

۵. زەفكردنەوھى حالەتى لەوچوو

ئەمە ئەوكاتە خۆدەنوئىن، كە سيفەتى لىچوو لەلای قسە بۆ كراو پوون بى، بەلام سيفەتى لەوچوو لەلايدا نەزانراو بى، بۆيە لىكچوواندەنەكە دروست دەكرى، بۆ ئەوھى قسە بۆ كراو بتوانى لەحالى لەوچوو تىبگات.. بۆ نمونە:

فیدای دولبەرى ئەبم كەعەينى دلپوباييە
غولامى سەرورەرى ئەبم كەفەخرى پاشاييە
كە روژى ھيجرى ماتەمەو شەوى ويسالى شاييە
كە سەد ھەزارى وەك منى بە جان و دل فیداييە... ل ۱۵.

سەد ھەزار: لىچووه

من: لەوچووه

شاعير لىرەدا بەحسب باسى خەلك دەكات كە چۆن بە گيان و بە دل خويان فیدای دولبەر دەكەن، بەلام لە راستيدا لە ئاويئەي باسى ئەودا مەبەستى خستتە پوو و زەفكردنەوھى ھەوالى ژيانى خويەتى، چۆن روح و گيانى خوى فیدا كردووھ.

دووهم: جوانى و گرنكى لىكچوواندن

لىكچوواندن رۆلىكى گرنگ و فراوانى ھەيە لە رازاندنەوھى وشە و بەپىزكردنيدا لە ھەردوو بوارى زمان و ئەدەبدا، ئادەمىزاديش يەك لە ئارەزووھەكانى ئەوھەيە كە شت بە جوانى و پوونى و ويئەيىكى زىندوو ببينى و سەرنجى بۆ شتە جوانەكان رابكيشى، بۆيە

ليکچوواندن ئەو مەبەستەي ئادەمیزاد وەدی دینیت، کەواتە ليکچوواندن کۆمەليک داوا و گرنگی هەيه لەوانە:

۱. مەبەست لە ليکچوواندن زمانی تيگەياندن و تيگەيشتنە و شتە ناديارەکان ئاشکرا دەکا.

۲. يەکیکی تر لە گرنگی ليکچوواندن پوونکردنەوہیە، سيفاتەکانی ليچوو و لەوچوو جوانتر و ديارتر پوون دەکاتەوہو ويئەيەکی جوان بەرہەم دیت.

۳. ليکچوواندن بناغەي ھونەرێکی دیکەي پوونبێژيیە، کە ئەويش (خواستن)ە.

۴. ليکچوواندن کاریگەري زۆرتەر بۆ ئاخوتن دروست دەکات.

۵. ليکچوواندن ھەندیک جار وادەکات زیاتر لە ليکدانەوہیەکمان ھەبێ بۆ وشەيەک، يان ويئەيەک، کە لەوچوو بێت، بەلام ئەم ويئە و وشەيە واتای زیاتر لە سنوری وشەکان بگەينن و چەند لێیان وردبينەوہ واتای زۆرتريان بۆ دروست دەبیت.

به‌شى دووهم: خوازە (المجاز)
باسى يەكەم: درووست و جورەكانى
باسى دووهم: پيناسەى خوازە
باسى سئيه‌م: جورەكانى خوازە
باسى چوارەم: پەيوەندىيەكانى خوازە

بهشی دووهم: خوازه (المجاز)

بۆ ئهوهی له خوازه تیبگهین و باسیبکهین، زانایانی رهوانبیزتی ههمیشه باسیکی دیکهیان پیشخستوو، که ئهویش درووست (حهقیقهت)ه، چونکه ئهگهر له درووست گهیشتین، ئهوا بۆمان پوووتر دهبیتهوه و دهزانین مهبهستمان له خوازه چیه، چونکه خوازه پیچهوانهی درووسته له پووی بهکارهینانی واتای وشهکانهوه.. له بهرئهوه لیرهشدا سهرهتا باسی درووست دهکهین، ئینجا دهچینه سهه خوازه و جورهکانی.

باسی یهکهه: درووست و جورهکانی

درووست (الحقیقه)

درووست له پووی وشهیهوه: درووست زاراوهییکه له وشهی (حق)ی عهرهبییهوه وهرگیراوه، (حق)یش واتاییکی چهسپاو و نهگوری ههیه، له پووی وشهیهوه ههندیك واتای تاییهتی ههیه، لهوانه فهراهیدی دهلیت: (حهق پیچهوانهی ناههقییه، ههندیك جار بهواتای واجب بوون دیت له کاتیکدا، که دهگوتری: حهق ئهوهیه وهها بکهی. واته: واجبه وهها بکهی، کهوابی حهقیقهت ئهوهیه، که واجب بوونی فرمانهکان و ئهکهکان بهجی دین)^(۱).

(ئهحمهدی کوری محهمهدی موقری)ش له کتییی (المصباح المنیر)دا ههمان قسهکانی فهراهیدی دهکات به توزیک دریژکردنهوه، بهههمان شیوه دهلیت: (حهق پیچهوانهی ناههقییه)^(۲) نمونهکانیشی زۆربهی نمونهکانی فهراهیدینه.

له زمانی کوردیشدا (درووست) پیچهوانهی ههلهیه، که وابی ئهگهر وشهییك بۆ واتاییك بهکارهینرا، واتای خۆی بوو، ئهوه (درووست)ه و ئهگهرنا (ههله)یه، له فهرههنگی (خال)دا بۆ واتای وشهی درووست، (شیخ محهمهدی خال) پیی وایه: ((شتیکه ریکی دهستووری ئاسمانی، یا زهمینی بی))^(۳)، (گیوی موکریان)ش له فهرههنگی (کوردستان)دا ههمان قسهکانی (محهمهدی خال) دهکات به توزیک دریژکردنهوه، به ههمان شیوه دهلی: ((شتیکه

(۱) بۆ زانیاری زیاتر بروانه: أبی عبدالرحمن الخلیل بن أحمد الفراهیدی، کتاب العین، تحقیق: د. مهدي المخزومي، د. إبراهيم السامرائی، الجزء الثالث، دار الرشید للنشر، بغداد، ۱۹۸۱، ص. ۶.

(۲) بروانه: العالم العلامة أحمد بن محمد بن علی الفيومي المقرئ، المصباح المنیر (معجم عربي - عربي)، مكتبة لبنان - بيروت - لبنان، ۱۹۸۷، ص. ۵۵.

(۳) شیخ محهمهدی خال، فهرههنگی خال، جزمی دووهم، چاپخانهی کامهران، سلیمانی، ۱۳۸۳هـ - ۱۹۶۴م، ل. ۱۱۶.

به پینی دستووری ئاسمانی، یان زه مینی ره وایت، شیوا، راست، که سیکه راست بی و درق نه کا))^(۱)، واته هر وشه یه ک بو واتای درووستی خوی به کار دیت.

که وایی له فره نگدا (دروست) = (حهق).. واتاییکی جیگیری هیه، واته: به کارهینانی

هرشتیک به و هه قه ی، که له بنجا هه یه تی.

درووست له پوی زاراهه ییه وه: حه قیقه ت له وه هاتوه، که سه عده دین ته فتازانی له کتییی (المطول) دا ده لیت: ((درووست ئه و وشه یه یه، که بو واتای فره هنگی خوی به کارهاتیت))^(۲)، به هه مان واتا، گوتراوه: ((درووست بریتیه له و وشه یه یه، که بو واتای خوی به کارهاتوه))^(۳)، واته: واتای فره هنگی وشه که نه گورد ریت، هر بو هه مان واتای خوی به کاریت، که له فره نگدا بوی دانراوه، به لام زانایانی ره وان بیژی بو جوره کانی درووست چه ند جوریکیان ده ستنیشا نکر دووه و زیاتریان خور دکر دوته وه، له م پوه وه باسی درووستیان کردوه، گووتویانه: ((درووستی زمانی ئه و درووسته یه، که له سنووری تاکه وشه دا به رجه سته ده بی))^(۴)، بو نمونه: مه به ستمان له گول هر گوله که له فره نگدایه، مه به ستمان له باران، ئه و دلویه ئاوانه یه، که له ئاسماندا ده باریت، مه به ستمان له خور ئه و خوره یه، که به یانی له روزه لاتدا هه لدی و ئیواره له روزه ئاوادا ئاواده بی، به لام ((درووستی ئه قلی ئه و درووسته یه، که له سنووری رسته دا دیت))^(۵)، بو نمونه: که ده لئین منداله که گریا، مه به ستمان له به کارهینانی هر یه که له واتاکانی ئه و وشه به کارهاتوانه یه، که بو واتای فره هنگی خویان بیت.

(عه زیز گه ردی) له کتییی ره وان بیژی له ئه ده بی کوردیدا، باسی درووستی کردوه و ده لیت: ((درووست بریتیه له و مانایه ی، که وشه که له بنچینه دا بوی دانراوه بی هیچ پیچ و په ناو هینان و بردنیک))^(۶)، واته هر وشه یه ک له هر زمان و شیوه زاریکا بیت، بو ئه و واتایه به کار دیت، که له فره نگدا بوی دانراوه، بو واتایه کی تر نه خوازراوه.

(۱) گیوی موکریانی، فره هنگی کوردستان، ل ۴۷.

(۲) سعدالدین مسعود بن عمر التفتازانی، المطول شرح تلخیص المفتاح، ص ۶۴.

(۳) الشیخ الامام عبدالرؤف بن المناوی، التوقیف علی مهمات التعاریف، تحقیق: د. عبدالحمید صالح حمدان، الطبعة الاولى، عالم الکتب، القاهرة، ۱۴۱۰هـ - ۱۹۹۰م، ص ۱۴۴.

(۴) محمد علی التهانوی، موسوعة کشاف اصطلاحات الفنون والعلوم، تحقیق: د. علی دحروج، الجزء الاول، الطبعة الاولى، مکتبه لبنان ناشرون، بیروت - لبنان، ۱۹۹۶، ص ۶۸۴.

(۵) محمد علی التهانوی، موسوعة کشاف اصطلاحات الفنون والعلوم، ص ۶۸۴.

(۶) عه زیز گه ردی، ره وان بیژی له ئه ده بی کوردیدا، به رگی یه که م، پوه و بیژی، ل ۶۵.

جۆرهكانى دروست

سه بارهت به جۆرهكانى دروست، له زانايانى رهوانبيژى ههيه، دروستى كردووهته سى جۆر، ئەوانيش بریتينه له: دروستى شهري، دروستى عورفي، دروستى زمانى، بهلام له راستيدا دروستى شهري و دروستى عورفييه، كه ئەمانه باسكردنى رهگ و ريشهى وشهكانن، كه له بنجدا واتايهكيان ههبووه، بهلام له شهري و عورفدا واتايهكى تايبهتيان بۆ دروستكراوه بۆ نمونه وشهى (جن) له زمانى عه رهبيدا له بۆ هه موو داپوشراويكى ئەسلى و دروستكراو (مه بهستى له داپوشراوى ئەسلييه بۆ نمونه عه ورهتى مرۆقه)، وه مه بهست له داپوشراوى دروستكراو، بۆ نمونه: په له يهك به روخسارى مرۆقه دهكه ويته له ئەنجامى هه ر بهر كه وتنيك روخساره كهى ده شه وينت، بۆيه خاوه نه كهى هه ول دهدات ئەم په له يه بشاريته وه به هه ر شيوه يهك له شيوه كان بيت.

له زمانى عه رهبيدا وشهى جن، كه دروستيكي عورفييه بهم شيوه يه دروستبووه، چونكه به هه موو شاردراوه و پوشراويك دهگوتريته له فه رهنگى زمانى عه رهبيدا، بهلام دواتر وشهى جن تايبه تكاراوه به جۆريك له خولقينراوه كانى خودا، ئەوهش بيگومان له بهر ئەوهى ئەوانيش له بهر چاوى مرۆقدا شاردراوه و مرۆق ناتوانت بيانينيت^(١).

راجى ئەسمه ر له كتيبي (علوم البلاغه) دا ئەويش دروستى كردوته سى بهش، هه مان ئەو سى به شانويه، كه (د. ئينعام) ئاماژهى بۆ كردبوون، ته نها ناوى حه قيقه تى عورفي دهگوريت بۆ حه قيقه تى ئيستلاحي^(٢)، بهلام (د. عقيد خالد حمودى العزاوى) له كتيبي (البحث البلاغى عند الاصوليين)، دروستى كردوته به چوار بهش، ئەوانيش بریتينه له: (دروستى عورفي، دروستى شهري، دروستى زمانى، دروستى ئيستلاحي)^(٣)، بهلام دروست له روانگه ي به لاغيه كانه وه به شيوه يهكى گشتى دوو جۆره، ئەوانيش بریتينه له: دروستى وشه يى و دروستى واتايى، ئيمهش ئەوهيان په سنه ند دهكه ين.

(١) إنعام فوال عكاوى، المعجم المفصل في علوم البلاغة البديع و البيان و المعانى، ص ٥٤٦ و ٥٤٧.
(٢) بروانه: راجى الأسمر، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، دار الجيل، بيروت - لبنان، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م، ص ٩٤.
(٣) أ. م. د. عقيد خالد حمودى العزاوى، البحث البلاغى عند الاصوليين، الطبعة الاولى، دار العصماء، سورية - دمشق، ١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م، ص ١١٥.

۱. درووستی وشهیی

((مه‌به‌ست لیی به‌کارهینانی تاکه وشه‌یه بۆ ئەو واتایه‌ی له بنجدا بۆی دانراوه، وه‌کو قه‌له‌م بۆ ئامرازی نوسین و شیر ئازهلکی به‌هیزی درنده‌یه، که به‌م ناوه ده‌ناسری))^(۱)، یان به‌شیوه‌یه‌کی روونتر: بریتییه له به‌کارهینانی تاکه وشه، جا هەر وشه‌یینک بی، بۆ ئەو واتایه‌ی له بنجدا وشه‌که بۆی درووست بووه، وه‌کو (به‌رد) بۆ (به‌رد) و (ئاسن) بۆ (ئاسن) و (زیر) بۆ (زیر) و به‌م شیوه‌یه. ئیتر که ده‌لین (به‌یون) مه‌به‌ستمان لیی ئەو گوله‌یه، که له‌باخچه‌دا شین ده‌بیئت.. بۆ نمونه:

کورדיنه به‌گه‌ل بیته‌وه وا وه‌ختی سرووره
وه‌ختی گول و ((ریحانه)) و ((ئه‌سرین)) و ((چنور))ه ... ل ۹۰.

(گول)، (ریحانه)، (ئه‌سرین)، (چنور)، هه‌موو ئەوانه بۆ واتای تاییه‌ت و درووستی
خویان به‌کارهینراون، (درووستی وشه‌یی)نه.

۲. درووستی واتایی

((هه‌رچی درووستی واتاییه، ئەمه‌یان له سه‌ر بنه‌مای درانه‌پال داده‌مه‌زری، واته:
درانه‌پالی واتا بۆ خاوه‌نی درووستی خۆی، وه‌کو حیلانن بۆ ئەسپ، خویندن بۆ بالنده،
قسه‌کردن بۆ مرژف جا ده‌لین: ئەسپه‌که حیلانندی، بالنده‌که خویندی، محمه‌د قسه‌ی کرد،
به‌لام ئەگه‌ر هاتوو کرده‌ی خویندمان دایه مروژف بۆ نمونه گوتمان گورانی بیژه‌که خویندی،
لیزه‌دا درانه‌پاله‌که ده‌بیته درانه‌پالکی خوازه‌یی نه‌ک درووست، چونکه خویندن به‌مانای
(التغریدی) عه‌ره‌بی دیت، سیفه‌تی بالداره نه‌ک سیفه‌تی مروژف))^(۲)، بۆیه ئەم دراوه‌پاله پیی
ده‌وتریت دراوه‌پالی خوازه‌یی نه‌ک درووست.

درووستی واتایی مه‌ودایه‌که‌ی فراوانتره له درووستی وشه‌یی، له به‌رئه‌وه‌ی له
سنووری رسته‌دا ده‌بی، یاخود له سنووری گریدا، ئەمه‌ش له‌سه‌ر درانه‌پالی سیفه‌تیک، یان
فرمانیک بۆ خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی داده‌مه‌زریت، واته مانایه‌کی دیاریکراو بدریته‌پال
خاوه‌نه درووست و راسته‌قینه‌که‌ی خۆی.. بۆ نمونه:

(۱) یوسف ابو العدوس، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانی - علم البيان - علم البديع)، الطبعة الثانية، دار
المیسرة للنشر والتوزيع و الطباعة، عمان - الاردن، ۱۴۳۰هـ - ۲۰۱۰م، ص ۱۷۰.

(۲) یوسف ابو العدوس، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانی - علم البيان - علم البديع)، ص ۱۷۰.

گهره کته گهر نه که ی وهختی که چوویته شاری ((تهق تهق)) تهق دهخیلت بم نه که ی قهت جی به تهیری ((حاجی لهق لهق)) لهق... ل ۱۱۶.

(لهق) واته (لهفکردن) بۆ (حاجی لهق لهق) بهکارهاتوو، که جییان پی لهق مه که،

ئه مه ش دروستی واتاییه.

باسی دووهم: پیناسهی خوازه

خوازه جوړیکه له جوړهکانی هونهری رهوانبیژی و رۆلکی گرنګ له پیکهینانی بنیاتی

شيعری پیکههینیت، خوازه له زمانی کوردیدا بۆ واتای ئه و وشهیه بهکاردی، که له زمانی

عه ره بیدا پیی دهگوتری: مه جان.

خوازه له رووی وشهیه وه: عه ره ب (المجاز) ی پیده لاین... لای ئه وان مه بهست له مه جان

به واتای ریگه پیدان هاتوو، له فرههنگه کانیاندا بهم شیوهیه باسکراوه، له فرههنگی (لسان العرب) دا واته: ((چوو نیو رییه که و گرتییه بهر))^(۱)، له فرههنگی (محیط المحيط) یشدا، مه جان وهکو وشه به مانای ((ریگه پیدراو دیت، واتا: بهو رییه دا رویشت، که بوی ئاساییه، ریگه پیدراوه))^(۲).

له کوردیشدا مه بهست له خوازه: ئه و وشهیه یه، که به واتای داواکردن و خوازینی

کردن دیت، له فرههنگی (ههنبانه بۆرینه) دا گه لی واتای وشه یی بۆ لیدروستبووهکانی خوازه

نوسوو، له وانه: ((خوازتن: داواکردن، ئاره زوکردن، خوازراو: داواکراو، خوازتنه وه:

به ئامانهت وهرگرتن))^(۳)، له فرههنگی (کوردستان) یشدا ئه م زاراوانه بۆ خوازه دیاریکراوه

له وانه: ((خووازه: خووایشت، خووازه لۆک: سووالکهر، خووازه کار: دهروژه کار، خووازیینی:

داخوازی))^(۴)، که واته خوازه له زمانی کوردیدا به واتای خوازتمان و خوازتنی شتیکه له

که سیکي تر.

خوازه له رووی زاراوه ییه وه: مه جان له زانستی رهوانبیژیدا (خوازه) ی پیده گوتریت،

له بهر ئه م گرنگییه ی خوازه رهوانبیژانی عه ره ب ده لاین: ((عه ره ب به زوری خوازه

(۱) الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصري، لسان العرب، المجلد الخامس، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع، ص ۳۲۶.

(۲) المعلم بطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الثامن، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۲۱۵.

(۳) هه ژار، ههنبانه بۆرینه، ل ۲۴۸.

(۴) گیوی موکریان، فرههنگی کوردستان، ل ۳۸۴.

به کاردههینن و به دیاردهیه کی پر له شانازی نیو ئاخاوتنه کانیا نی دهران، پیمان وایه: مه جاز فه ساحه و لوتکه ی دهربرینی به لاغیبه، له م ریگه شه ویه پیمان وایه زمانه که یان به پیش زمانه کانی دیکه که وتوو))^(۱).

(د.ئیدریس) یش به م شیوهیه ریژه ی دیاریکردوو و دهلیت: ئیمه ی کوردیش پیمان وایه نهک به ته نیا له زمانی عهره بی به لکو له زمانه کانی تر و له زمانی کوردی به تایبهت، ریژه ی به کارهینانی خوازه له نیو زمانی قسه کردن و ئه ده بیاتی فولکلور و به تایبهتیش ئه ده بیاتی کون و نویمان ریژه یه کی یه کجار به رزه، به لایه نی که م (%۵۰) ی دهربرینه کانی ئاخاوتتمان خوازه ن و له نیو ئه ده بیثماندا بو (%۸۰) و (%۹۰) یش به رز ده بیته وه، ئه مه ش له وه وه سه رچاوه ده گری، که ئه و که سه ی بیرى خوی دهرده بری جا به ئاخاوتن بی یان به نوسین هه میسه پیی خوشه به نویتترین شیواز قسه بکات، بو ئه وه ی زورتترین کاریگر دروست بکات، لیزه شه ویه ئه و ریژه زوره ی خوازه به هه موو شیوه کانی خوازه ی ژیری و خوازه ی زمانی و خواستنه کان و شیواز خوازه یه کان، ته وای به شه کانی ئاخاوتن له هه ردوو به شی سه ره کی ئاخاوتندا، که (هه و آل و دارشتن) ه بته شیواز و دهربرینی خوازه یی^(۲).

جورجانی دهلیت: ((هه ر وشه یه ک مه به ست لی غه یری ئه و واتایه بی، که له بنجدا بو ی دانراوه ئه وه خوازه یه))^(۳)، (سه کاکی) ش به هه مان شیوه باسی خوازه ده کات و به شیوه یه کی روونتر پیناسه ی خوازه ی کردوو و دهلیت: ((خوازه بریتیه له وشه ی به کارهینراو بو غه یری ئه و واتایه ی له بنجدا بو ی دانراوه (...))، له گه ل بوونی قهرینه یه ک، که ریگری بکات له وه ی وشه که بو واتای دروستی خوی به کارهینرابی))^(۴)، (عه له وی) ش دهلیت: ((وشه ی به کارهاتوو له شوینیکی جیا له شوینی بنجی خوی، ناو دهنری به خوازه))^(۵).

که واته: په وانیه ژان له باره ی چه مکی زاراوه ی (خوازه) وه هه مان بیرو بو چوونیا هه یه، ته نیا له شیوازی دارشتنیا بو پیناسه کانیا له یه کی که وه بو یه کیکی تر جیا وازیا هه یه، که ئه وه شتیکی ئاساییه، بو یه (ابن الاثیر) به هه مان شیوه دهرباره ی خوازه دهلیت: ((خوازه ئه و وشه یه یه، که مه به ستی له به کارهینانی واتایه کی دیکه یه، جیا وازه له و واتایه ی له نیو زماندا

(۱) ابی علی الحسن بن رشیق القیروانی، الازدی، العمده، الجزء الاول، الطبعة الخامسة، دار الجیل، سوریا، ۱۴۰۱هـ، ۱۹۸۱م، ص ۲۶۵.

(۲) بو زانیاری زیاتر بروانه: د. ئیدریس عه بدوللا، شیواز و شیوازه گری، چاپی یه که م، چاپخانه ی روزه لات، هه لیر، ۲۰۱۰ - ۲۰۱۱، ل ۶۵ و ۶۶.

(۳) الشیخ الإمام أبی بکر عبدالقاهر بن عبدالرحمن بن محمد الجرجانی النحوی، أسرار البلاغة، قرأة وعلق علیه: محمود محمد شاکر، مطبعة المدنی، القاهرة، بدون سنة الطبع، ص ۳۵۱.

(۴) أبی یعقوب یوسف بن محمد بن علی السکاکی، مفتاح العلوم، ص ۴۶۸.

(۵) یحیی بن حمزه بن علی بن ابراهیم العلوی الیمنی، الطراز (المتضمن لأسرار البلاغة و علوم حقائق الاعجاز)، الجزء الاول، ص ۶۳.

وشه که ههیه تی))^(۱)، (د. محمد حسین) یش هر رایه که ی (جورجانی) دینیته وه و پئی وایه: ((مه جاز له پرووی وشه ییه وه له ره ها بوونی ئەنجامدانی شتی که وه دیت، ئەگەر بیتو له یاسا لایدایی (...))، به وهش وه سف ده کړی که ریگه پیدراو (مجاز) ه، ئەمه به و واتایه ی که ده بربرینه که یان له شوینی درووستی خوئی لابر وه یان وشه که یان له شوینی دیکه به کارهیناوه))^(۲). واته به کارهینانی وشه یه ک، که گواستراوه له شوینی خوئی له زماندا بو واتایه کی تر، یان به واتایه کی تر خوازه بریتیه له: ((به کارهینانی وشه بو غهیری ئەو واتایه ی له بنجدا بوئی دانراوه، واتا: به کارهینانی وشه که بو مانایه کی دووهم، که به به ریدا ده کړی، ئەمه ش چهند جوړیکه وه کو خوازه ی ره ها و خوازه ی خواستن و خوازه ی به لابر دن و خوازه ی ژیری))^(۳).

خوازه بهر له وهی زاراوه یه کی ئەده بی بیت، زاراوه یه کی زمانه وانی گرنگه و له فرهنگی زمانی میلله تاندا به دی ده کړیت، له زمانی ئینگلیزیدا (Allegory) بو دانراوه، ههروهک له پیناسه یه کدا بو خوازه گوتوو یانه: خوازه واتای ئەوه ده گه یه نیت، که چیرو کیک یان وینه یه کی بینراو یان وشه یه ک، واتای دووهمی جیاواز تره له و واتا ئاساییه ی، خوئی ههیه تی، ئەو واتا جیاوازه ش خوئی له پشت واتا باوه که ی هه شارداوه^(۴). ماموستا (عه لائهدین سه جادی) ش باسی خوازه و درکه پیکه وه ده هینیته وه و جیاوازیان ده کات، له جیاوازی کردنه که یدا ته نیا پیناسه ی خوازه وهرده گرین، که ده لیت: ((ئو وشه یه یه له کاتی خوئا بو گوزاره یه کی تایبه تی دانراوه، ئەو گوزاره یه بووه به گوزاره یه کی راسته و راستی وشه که، ئیسته که هینراوه و گوێزراوه ته وه بو گوزاره یه کی تر))^(۵)،

بو نمونه: گوله که گریا، ئەگەر له م ده بربرینه (گوله که) خوازه بی، (گریان) ه که درووست بی، ئەوه که وایی (گوله که) له باتی که سیک به کارهاتوو، که له هه ندی پرووه وه وه کو جوانی و پاکي و هیمنی و... هتد، وه کو (گول) و ابووه، بویه قسه که ره یه کسه ره گوتی (گوله که گریا) نه یگوت ئەو منداله ی له جوانی و پاکي و هیمنی وه کو (گوله) گریا، چونکه له وینه خوازه یه که کورتیری به کی خو ش و ئاسان و جوان و ره وان هه یه له بنیاتی بنجی ده بربرینه که، که له وینه لیکچو واندنه که هاتوو، دریژ برییکی زه حمه ت و ناخو ش هه یه.

(۱) فی ادب الکاتب والشاعر لضیاء الدین بن الأثیر، المثل السائر، قدمه و علق علیه: د. احمد الحوفی، د. بدوی طبانه، القسم الاول، دار نهضه مصر للطبع و النشر، الفجالة - القاهرة، دون سنة الطبع، ص ۸۴.

(۲) محمد حسین علی الصغیر، الصورة الفنية في المثل القرآنی، دار الرشید للنشر، العراق، ۱۹۸۱، ص ۱۵۰.

(۳) المعلم بطرس البستانی، محیط المحيط، الجزء الثامن، ۲۰۰۹، ص ۲۱۵.

(4) Baldick, Chris, *The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms*, Oxford: Oxford University Press, 2001, p: 6.

(۵) عه لائهدین سه جادی، خو شخوانی (گوزاره کاری، ره وانکاری، جوانکاری)، ل ۵۵ - ۵۶.

له كۆى ئەو پىنئاسانى سەرەودا گەشتتە ئەودى، خوازە دياردەيەكى زمانىيە بەتەنيا تايبەت نىە بە زمانىك جيا له زمانەكانى دى، دروستبوونى ئەم دياردەيەش پەيوەستە بە بەرەو پىشچوونى زمانى، بە كورتى دەتوانىن بلىين: خوازە برىتتییە له بەكارهينانى وشەيىك بۆ بىجگەى ئەو واتا فەرەهنگىيە دروستەى هەيەتى، يان گواستەنەودى واتاكەى له شوينى رەسەنى خۆى بۆ شوينىكى تر، بە هۆى بوونى قەرینەيەك له نيوان هەردوو واتاى دروست و خوازادا، بەشيۆەيەك، كە پيوستە ئەو دەربخا ئەم وشەيە واتا خوازادەكەى مەبەستە، نەك بۆ واتاى دروست بەكارهينرايىت.

حالة تى خوازە (مجاز) له زماندا

وەك له پىنئاسەكانى پيشوو دەرکەوت له زماندا زۆر جار دياردەى خوازەيى (مجاز) دروست دەبيت ئەمەش ماناى وايە وشە دەكرى بۆ واتايەكى دووهميش، كە جيا له واتاى بنجى خۆى بەكارهينرى، رەوانبىزان لەم بارەيەو دەلین: ((هەرەكو چۆن ئادەمىزاد ريگەى خۆى يان هەنگاوەكانى خۆى له سەر ريگايەكەو بۆ ريگايەكى تر دەگوازىتەو، بەهەمان شيۆە (وشە)ش شوينى خۆى دەگورى له واتايەكەو بۆ واتايەكى نوئ وەرەدەچەرخى، چونكە بۆ غەيرى واتاى بنجى خۆى بەكارهينراو، كەوايى خوازە بەرەوپيش چوون و گەشەكردى واتاى وشەيە هەرەها باركردىەتى بە واتا نوئيە داهينراوكان، له كاتىكدا له فەرەنگدا وشە خوازادەكە ئەو واتايەى نەبوو))^(١).

هۆى دروستبوونى خوازە

دەشى ئەو بلىين لای عەرەب (ئيبين و جنى) يەكەم رەوانبىز بى، هاتبى پىنئاسەى بۆ خوازە كرديى، كە پىي وابوو خوازە پىچەوانەى دروست بيت، هۆى دروستبوونى خوازە له روانگەى (ئيبين و جنى)يەو: ((بۆ سى هۆكار له (درووست) هەقىقەت لا دەدات، برىتتینه له فراوان بوون و جەخت كردنەو پوختكردنەو لىكچووواندن، ئەگەر هاتوو ئەم سى وەسفە له هەر دەربرينىكدا نەبن ئەوا بە دروستى تەواو دادەنریت))^(٢). واتا ئەگەر هەر

(١) محمد حسين على الصغير، الصورة الفنية في المثل القرآنى، ص ١٥٠.
(٢) أبى الفتح عثمان بن جنى، الخصائص، تحقيق: محمد على النجار، الجزء الثانى، الطبعة الرابعة، دار الشؤون الثقافية العامة، العراق - بغداد - اعظمية، دون سنة الطبع، ص ٤٤٤.

وشه‌یه‌ک بۆ واتای پوختکردنه‌وه‌ی لیکچوواندن و فراوان بوونی واتا و جه‌ختکردنه‌وه‌ هات،
ئەوا ئەو وشه‌یه به‌ خوازه‌ داده‌نریت.

حه‌قیقه‌تی خوازه

خوازه به‌ شیوه‌یه‌کی داهینه‌رانه له‌ زمانه‌کاندا دروست ده‌بیت، ((ئەم پیکهاته‌ زمانیه‌ی
خوازه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تینی به‌وه‌وه‌ هه‌یه، که له‌ ده‌روونه‌کاندا ده‌خولیته‌وه، له‌ وینه‌ و واتا و
هه‌لچونه‌ لیکدراوه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتردا، به‌واتایه‌کی تر، په‌یکه‌ره‌ وشه‌یه‌ی خوازه‌یه‌یه‌کان له
واقیعه‌دا هه‌یچ نین ته‌نیا ئەوه‌ نه‌بی درێژه‌وه‌بووی ئەزمونی ئەو خوازه‌ لیکدراوه‌ن، که هه‌ر
که‌سیک مه‌به‌سته‌یه‌تی))^(۱)، به‌گشتی بابته‌ و به‌کاره‌یتانی خوازه‌ زۆر بلاوه‌ له‌ زماندا.

باسی سێیه‌م: جوهره‌کانی خوازه

هونه‌ری خوازه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی دابه‌ش ده‌بیته‌ سه‌ر دوو جوهر، ئەوانیش بریتینه

له: (خوازه‌ی زمانی و خوازه‌ی ژیری).

یه‌که‌م: خوازه‌ی زمانی (المجاز الغوی)

((بریتیه‌ی له‌ وشه‌یه‌ی بۆ واتایه‌کی جیا له‌ واتای بنجی خۆی به‌کارده‌هێنری له‌به‌ر
په‌یوه‌ندییه‌ک، له‌گه‌ل قه‌رینه‌یه‌ک، که ئەو قه‌رینه‌یه‌ ریگری له‌وه‌ ده‌کات وشه‌که‌ بۆ واتای
درووست به‌کاره‌یترا))^(۲)، سه‌باره‌ت به‌و په‌یوه‌ندییه‌ش، که له‌نیوان واتای درووست و
واتای خوازه‌یه‌ی وشه‌کاندا هه‌یه، ((ده‌شی په‌یوه‌ندییه‌که‌ لیکچوون بی، ده‌شی په‌یوه‌ندییه‌که‌
بی‌جگه‌ له‌ لیکچوونیش بی))^(۳).

خوازه‌ی زمانی یه‌کیکه‌ له‌ دوو جوهره‌که‌ی خوازه، ((ئەو خوازه‌یه‌ له‌ تاکه‌ وشه‌دا هه‌یه،
به‌لام ده‌شی (له‌ پیکهاته‌شدا هه‌بی هه‌روه‌کو له‌ خواستنی ته‌مسیلی ده‌بیینری) درانه‌پالی ئەم
خوازه‌یه‌ش وه‌کو درانه‌پالی خوازه‌ی ژیری نییه، بۆیه‌ له‌م پیناسه‌یه‌دا گوتووین: خوازه‌ی
زمانی بریتیه‌ی له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ یان پیکهاته‌ له‌ غه‌یری ئەو واتایه‌ی له‌ باری درووستدا
هه‌یان، له‌گه‌ل بوونی قه‌رینه‌یه‌ک، جا ئەگه‌ر په‌یوه‌ندییه‌که‌ په‌یوه‌ندی لیکچوون بوو له‌ نیوان
واتای درووست و واتای خوازه‌یه‌ی وشه‌که‌، ئەوه‌ جوهری خوازه‌که‌ خواستنه، ئەگه‌ریش

(۱) مه‌دی صالح السامرائی، المجاز فی البلاغه‌ العربیة، الطبعة‌ الاو‌لی، دار ابن کثیر، بیروت - لبنان، ۱۴۳۴هـ -
۲۰۱۳م، ص ۲۳۵.

(۲) علی الجارم، مصطفی‌ أمين، البلاغه‌ الواضحة‌ (البیان، والمعانی، والبدیع)، المكتبة‌ العلمیة، بیروت - لبنان،
دون سنة‌ الطبع، ص ۶۶.

(۳) سه‌رچاوه‌ و لاپه‌ره‌ی پینشوو.

په یوه نډیبه که له سهر بنه مای لیکچوون نه بوو، ئه وه خوازهی په هایه))^(۱)، مه به ست له قهرینه ش ((ئویش ده شی وشه یی بی یا وه خود حالی بی))^(۲)، به واتایه کی تر ده توانین بلین خوازهی زمانی ((بریتییه له واژه ییک که، به دوو شهرت له غه یری مانای راسته قینه که ی خوی دا به کاربری:

ئوه ول: ده بی علاقه و پیوه نډیکی له نیوان ئه و دوو مانایه دا بی. دوه م: پیویسته نیشانه و قهرینه ییکیش هه بی که نه هیلی ئیراده ی مانای راسته قینه ی واژه که بکری))^(۳) بۆ نمونه: وشه ی (ده ست) له فره ه نکه کانی زمانی کوردیدا به واتای (په لی ئاده میزاد له شانیه وه تا په نجه کانی) دیت، به لام ئه م وشه یه له نیو ئه ده بیاتدا، چ سهر زاری و چ نووسراویش بۆ واتای دیکه ش هاتوه، ئه ویش هیژیکی یارمه تیده ره، ئه وه تا که ده لین: (فلان به ده سته) یان (ده سته کی دریزی هه یه) ئه مه مانای ئه وه نیه، که ئه و که سه ده سته هه بی، هه موو که س ده زانی مه به ست له (ده ست)، ده سه لات، چونکه ده سته که باسیکی هوی (سه به بی) یه بۆ ده سه لات، به وه ش که وایی (ده ست) جگه له واتا فره ه نگی و بنجییه که ی ئه م واتا نوییه شی هه یه.

سه باره ت به جوړیش، ئه و (خوازهی زمانی) دابه ش ده بیته سهر دوو جوړ، ئه وانیش بریتینه له: (خواستن و خوازهی په ها).

أ. خواستن (الاستعاره)

ئه مه یان باسیکی دووروو دریزه، بۆیه دواتر له به شی سینیه مدا به تیرو ته سه لی باسی لیوه ده که یین.

(۱) محمد هیثم غره، البلاغه من منابعها، القسم الثاني، البيان و البديع، دار الرؤية، دمشق - سوريا، ۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م، ص ۶۵.

(۲) علی الجارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة (البيان، والمعاني، والبديع)، ص ۶۶.

(۳) محمد سعید ابراهیم محمدی، گشتی له علمی به لاغه (معانی، بیان، بديع، عروض، قافية)، اذربایجان غربی، مهاباد، ۱۳۶۴، ل ۴۸.

ب. خوازەى رەها (المجاز المرسل)

((بريتييه له بهكارهيتاننى وشه بۆ واتايەك، جيايه لهو واتايەى لهبنجدا بۆى دانراوه، لهبەر پهيوهندييهك كه پهيوهندی ليكچوون نيه، لهبەر ئهوهش پهيوهندييهكانى غهيره ليكچوون زۆرن، بۆيه ناوئراوه به خوازەى رەها))^(١)، پهيوهندييهكانى نيوان واتاي دروست و واتاي خوازراو، كه دهبنه هۆى دروستبوونى ويتهى خوازەى رەها زۆرن، بۆيه زانايان ئاماژەيان بۆ ئهوهش كردوو، گوتويان: ((خوازەيهكه به پهيوهندی نيوان واتاي دروست و واتاي خوازەى له سەر بنه ماى غهيري ليكچوون دروستكراوه))^(٢)، واته: ليرهدا پهيوهندی نيوان واتاي دروست و واتاي خوازەى ليكچوون نيه، بهلكو دهشى پهيوهندی له يهكجيا بيت، به واتايەكى تر خوازەى رەها ((بريتييه له بهكارهيتاننى وشه بۆ مانايەكى ترى جيا له ماناي بنه رەتى خۆى، بههۆى بوونى پهيوهندييهك له نيوان ههردوو مانادا، ئهم پهيوهندييهش ليكچوون نه بى، نيشانه يه كيش هه بى ريگرى ماناي يه كه م بكات))^(٣).

دووهم: خوازەى ژيرى (المجاز العقلى)

((بريتييه له درانه پالى فرمان، يان ئهويه كه له واتاي فرمانى بى بۆ غهيري ئهوهى هى خويهتى، ئهمهش لهبەر بوونى قهرينهيهك، كه ريگرى دهكات لهوهى دراوه پالەكه دراوه پالى دروست بيت))^(٤)، واته: ئهم جوهرى خوازە لهسەر بنچينهى عهقل دروست دهبيت، نوسهرى (علوم البلاغة) له زنجيره كتبهكانى (الموسوعة الثقافية العامة) دا هه مان پيناسهى سهروويان كردوو بۆ خوازەى ژيرى گوتويان: ((درانه پالى فرمان و ئهوهى له شيوهى فرمانه بۆ غهيري خاوهنى دروستى خۆى، كه ئهمه به پهيوهندييهكى بيجهى ليكچوون دروستبووه))^(٥)، (محمد بن صالح عثيمين) يش هه ر به هه مان شيوهو به زيادييهكى كه له وانەى سهروو وتوويهتى: خوازەى ژيرى ((بريتييه له درانه پالى فرمان، يان ئهوهى له شيوهى فرمانه، بۆ غهيري ئهوهى هى خويهتى له رواله تدا له لايه ن قسه كه ردا، ئهوهش لهبەر بوونى پهيوهندييهك))^(٦).

له ئهده بى كورديشدا سه بارهت به م جوهرى خوازەيه (عه لائهدين سه جادى) به م شيوهيه باسى دهكات و دهليت: ((ئهويه كه نسبهتى شتيك بدريته لاي شتيكى تر، كه ئهم

(١) محمد هيثم غرة، البلاغة من منابعها، القسم الثانى، البيان و البديع، ص ٦٥.

(٢) محمد ربيع، علوم البلاغة العربية، الطبعة الاولى، دار الفكر، عمان - الاردن، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، ص ٦٣.

(٣) موحسين ئهحمده مصطفى گهردى، به هارى رهوانبيژى (واتاناسى، روهونبيژى، جوانكارى)، ل ١٧٣.

(٤) مسعد الهوارى، قاموس قواعد البلاغة و أصول النقد والتذوق، مكتبة الايمان، دون سنه الطبع، ص ٥٦.

(٥) راجى الأسمر، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، ص ٩٦.

(٦) محمد دياب، حنفى ناصف، سلطان محمد، مصطفى طوموم، شرح دروس البلاغة، شرح: محمد صالح

العثيمين، الطبعة الاولى، مكتبة المحمدي، مصر، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م، ص ١٣٣.

نسبته له راستیدا حهق نیه لهو بدری))^(۱)، کهواته ئەم جوړه خوازهیه به خستنه پال دروست دهبیت و شتیك بدریته پال شتیکی تر، که له راستیدا حهق نییه ئەو شته بدریته ئەو، بۆ نمونه: دهگوتریت (ههولیر هۆلاکۆی بهزاند)، ئەمه رستهیه که گوزارشتکه ره، واتایه کی سیاسی و شانازییه کی گه وره ی له خۆدا هه لگرتووه، چونکه هۆلاکۆ به هۆی سوپاکه ی ئەو هه موو ولات و دهوله ته گه ورانه ی داگیر کرد، له به رده م قه لای هه ولیردا بشکی، ئەمه بیگومان شانازییه کی گه وره یه بۆ هه ولیرییه کان، به لام ئەمه هه موو شعریه یه تی ئەم رسته یه ی به ره هه م هیناوه، ده نا مه به ست له (هه ولیر) هه ولیری شارنیه، به لکو خه لکی هه ولیره، که قه لایه کی سه ختیان دروست کردووه، ئەم قه لایه بووه ته هۆکاریکی باش بۆ خۆراگرییان و پاریزراو بوونیان، مه به ست له (هۆلاکۆ) ش خودی هۆلاکۆ نیه، چونکه هۆلاکۆ نه هاتوته هه ولیر، به لام مه به ست له (هۆلاکۆ) سوپاکه ی هۆلاکۆیه، که ئەوان به هه ولیردا تییه ربوون و که بینیان قه لاکه ی هه ولیر سه خته و به باشی پاریزراوه، بۆیه نه یانتوانی داگیری بکه ن و به جتیان هیشت.

کهوابی له م رسته یه ی سه روودا چ هه ولیر و چ هۆلاکۆش هه ردووکیان خوازه نه و

هیچیان دروست (الحقیقه) نییه.

(۱) عه لئه دین سه جادی، ئەدهبی کوردی و لیکۆلینه وه له ئەدهبی کوردی، چاپخانه ی مه عارف، بغداد، ۲۶۶۷ ک - ۱۹۶۷ م، ل ۹۳.

باسی چوارەم: پەيوەندییەکانی خوازەى رەها

پەيوەندییەکانی خوازەى رەها يەكجار زۆرن، هەر له كۆنەوه هەر زانایەك هاتووە ژمارەيەكى ديكەى زياد كردووە له زاناکانی پيش خۆى بۆ نمونە: (خەتیبى قەزوینی) باسی (هەشت) جۆرى كرد بوو، بەلام (ئيبين ئەشير) كەزانستەكەى له (ئەبى حامدى غەزالە) وەرگرتووە، (چوارە) جۆرى خوازەى رەهايان ئاماژە بۆ كردووە، دواتر (سيوہيتى) ئەم جۆرانەى خوازەى رەهاى گەياندۆتە (بيست) جۆر لەلای (زەرکەشى) ش ژمارەى جۆرەکانى خوازەى رەها گەيەنراووتە (بيست و شەش) جۆرى سەرەكى و (پينج) جۆرى ديكەشى، كە پيى وابووە بە دواين جۆرى هونەرەکانى خوازەى رەها دەچن، لەو جۆرانەى له سەر وو ئاماژەى بۆ كرد بوو، بەم جۆرە باسى له (سى و يەك) جۆرى خوازەى رەها كردووە^(۱).

هەرچى له رەوانبىژى كورديشە، (عەزیز گەردى) باسى (نۆ) جۆرى پەيوەندى خوازەى رەهاى كردووە^(۲)، بەلام (عەلئەدين سەجادی) بەشيوەيەكى گشتى باسى خوازەى زمانى كردووەو تەنيا تيشكى خستۆتە سەر (دوو) جۆرى خوازەى رەها ئەويش لەبەر پەيوەندییەکانى (هۆيى و شوينى) يە^(۳)، (د. ئيدريس) يش ئاماژەى بە (سيزدە) جۆرى پەيوەندییەکانى خوازەى رەهاى كردووە^(۴).

سەبارەت بە پەيوەندییەکانى خوازەى ژيرى، دەبى ئەوە بليين: (سەكاكى) خاوەنى كتيبى (مفتاح العلوم) يەكێكە له زانا بەناوبانگەکانى رەوانبىژى، كتيبەكەى كورتكراووتەو (تلخيص)، دانى بەمجۆرەى خوازەيه (خوازەى ژيرى) نەهيناو، ئەوەى لەبارەى ئەم هونەرە نووسيوە تەنيا بۆ ئەو، كە برۆا بەخوينەر بەينى، شتيك نيه بە ناوى خوازەى ژيرى و ئەوەى هەيه هەمووى خوازەى زمانىيە، كە پيى وايه خوازە هەمووى خوازەى زمانىيە^(۵)، بەلام هەندىك لە زانايانى ديكە لەسەر ئەم رايە نەرؤيشتوون و پينان وابووە خوازەى ژيريش چەند پەيوەندییەكى هەيه، بۆيه هەيانە لەسەر بنەماى شەش جۆرى پەيوەندى (هۆيى و كاتى و شوينى و بەركارى و بكەرى و مەصدەرى) شەش جۆرى خوازەى ژيرى دەستنیشانكردووە^(۶)، لای كورديش (عەزیز گەردى) باسى له تەنيا (سى) جۆرى خوازەى ژيرى كردووە، له ژير ناوہەکانى (دانەپال ھۆ، دانەپال كات، دانەپال شوين)^(۷)، بەلام له كتيبى تىرى (عەزیز گەردى) دا كە دواى كتيبى رەوانبىژى له ئەدەبى كوردیدا نووسيوەتى،

(۱) پروانە: يوسف ابو العدوس، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعانى - علم البيان - علم البديع)، ص ۱۷۴.

(۲) عەزیز گەردى، رەوانبىژى له ئەدەبى كوردیدا، بەرگى يەكەم، رەوانبىژى، ل ۸۳ تا ۸۵.

(۳) عەلئەدين سەجادی، خوڤخوانى، ل ۵۹ - ۶۰.

(۴) پروانە: د. ئيدريس عەبدوللا مستەفا، لايەنە رەوانبىژىيەکان له شيعرى كلاسيكى كوردیدا، ل ۱۶۷ تا ۱۷۵.

(۵) پروانە: السكاكى، مفتاح العلوم، ص ۵۱۱.

(۶) پروانە: د. عبدالعزیز عتيق، علم البيان، ص ۱۴۷ الى ۱۵۵.

(۷) پروانە: عەزیز گەردى، رەوانبىژى له ئەدەبى كوردیدا، بەرگى يەكەم، رەوانبىژى، ل ۸۶ تا ۸۷.

هەر باسی خوازەى ژیری نەکردوو^(۱). عەلانیەدین سەجادیش تیشکی خستۆتە سەر دوو جۆری خوازەى ژیری لەبەر پەيوەندییەکانی (هۆی و کاتی)^(۲). (د. ئیدریس)یش باسی (شەش) جۆری خوازەى ژیری کردوو لەبەر پەيوەندییەکانی (کاتی و شوینی و بەرکاری و هۆی و سەرچاوەی و پەيوەستەکی شوینی)^(۳)، بەلام لە کتیبیکى نوێی که (دوو) سال دواى ئەو هی یەكەم نووسیویەتی، باسی پەيوەندییەکانی خوازەى ژیری نەکردوو، بەلكو بە شیوەیەکی گشتی باسی لە پەيوەندییەکانی خوازەى کردوو، تیايدا تیشکی خستۆتە سەر (۱۱) پەيوەندی خوازەى، لەژێر ناوەکانی (شوینی و کاتی و ژمارەیی و ئاوەلناوی و بەرکاری و ئامیژی و کەرتی و گشتی و رابردوویی و ئایندهی و هاوسییەتی)^(۴).

بەشیوەیەکی گشتی ئیمەش ئەو رایە پەسەند دەکەین، که باسی لە پەيوەندییەکانی خوازە بکەین، که (سەکاکى) ئاماژەى بۆ کردبوو. گرنگترین ئەو پەيوەندییانەى که لە شیعری (بیخود)دا بەرجەستە بوونە لە خوارەو دەخەینە روو.

پەيوەندییەکانی خوازە لە شیعری بیخود:

چەند جۆریکی هەیه، لەوانە تیشک دەخەینە سەر سێزده پەيوەندی، که لەم دیوانەدا نمونەیان بۆ دۆزراوەتەو، دوانزەیان ئەوانەن که لای رەوانییژانی تریش تیشکیان خراوەتە سەر و ئەو هی سێزدهمیان خۆم تیشکی دەخەمە سەر، ئەوانیش بریتینە لە:

۱. پەيوەندی کەرتی (العلاقة الجزئية)

((واتە: گوزارشتکردن بە کەرت لە جیاتی گشت، ئەو هەش ئەو کاتە دەبێ، که واتای دروستی وشەى باسکراو لە دەربەرینەکە، کەرتیک بێ لە واتا خوازەییەکەى))^(۵)، بە واتایەکی تر ((ئەو هی، که واتای دانراو بۆ وشەى دەربراو کەرتیک بێ لە واتا خوازەییەکەى، ئەم

(۱) بروانە: عەزیز گەردی، رەوانییژی بۆ پۆلی دوو هی پەیمانگانى مەلەبەندی مامۆستایان، پۆلی پینجەمی پەیمانگانى پێگەیاندى مامۆستایان، چاپی یەكەم، چاپخانەى وەزارەتى پەرورده، هەولێر، ۱۴۲۳ ک – ۲۰۰۲، ل ۶۱ تا ۶۷.

(۲) عەلانیەدین سەجادی، خۆشخوانی، ل ۵۶ تا ۵۸.

(۳) بروانە: د. ئیدریس عەبدوللا مستەفا، لایەنە رەوانییژیەکان لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، ل ۱۷۷ تا ۱۸۱.

(۴) ئیدریس عەبدوللا، کۆوانەکانی رەوانییژی، ل ۱۷۵ تا ۱۸۹.

(۵) محمد ربیع، علوم البلاغة العربیة، ص ۱۰۰.

په یوه نډییه ش ناوی گشت به ناوی که رته وه دهنی))^(۱)، واته: باس له که رت ده که ریت مه به ست لپی گشته.. بؤ نمونه:

دلا، تاکه ی له گولزاري خه یالا
وه کوو شه ونم ئه بی عه ودالی ((خورشید))... ل ۴۲.

(دل)، واته: (که سه که)، دل سه باره ت به که س که رتیکي بچووکه، باس له و که رته کراوه و مه به ست خاوه نی ئه و که رته یه، واته: باسی دلی کردووه، مه به ستی خو یه تی، که مرو فقه که یه، قهرینه ش ئه و یه دل شاراو یه و دیار نیه، ئه و ی دیاره و خه یالی هه یه خودی مرو فقه که یه، له مه وه که سی به رامبه ر تیده گات مه به ستی ئه و یه، که ئه و که سه تاکه ی هه ر به خه یال کردن ژیانی ده با ته سه ر.. ئه و ه ش که وایی خوازه یه به په یوه ندی که رتی.

ئه گری و ئه لئ: وه تن جگه ری من برایه وه
یاران چرایي به زمی حه مییه ت کو ژایه وه... ل ۱۰۶.

(جگه ری من برایه وه)، واته: (که سیکی من برایه وه)، جگه ر سه باره ت به که س که رتیکي بچووکه، باس له و که رته کراوه و مه به ست خاوه نی ئه و که رته یه، که مرو فقه که یه، قهرینه ش ئه و یه جگه ر شاراو یه و نابینرئ، ئه و یه ده بینرئ و دیاره هه ر پووخساری دهره وه ی مرو فقه که یه، له مه وه که سی به رامبه ر خویندنه وه بؤ ناوه وه ی مرو فقه که ده کات و ده زانیت مه به ستی له جهرگ سووتان یان مردنی ئه و لاد دیت.

تووشی تیغی نازی تو بووم تازه توخوا لیم گه ری
با شه هادته بی به ئه سبابی نه جاتم، رو حه که م... ل ۶۸.

(ناز) سه باره ت به که س که رتیکي بچووکه، لیره دا تیغ هی تویه، واته: هی که سه، نه ک هی ناز، که واته باس له ناز کراوه مه به ست لپی که سه که یه، واته: باس له که رت کراوه مه به ست لپی گشته، به مه ش خوازه به په یوه ندی که رتی دروستبووه.

شتیکت دیوه ئه ی دل هه ر له مه جنوون
که ری ئه و بی سه ر و سامانه ئه گری... ل ۱۲۰.

(۱) وداد نوفل، علم البیان، مؤسسه حورس الدولیة، الاسکندریة، ۲۰۱۴، ص ۸۰.

(دل)، واته: (کهسهکه)، دل سه بارهت به کهس کهرتیکی بچووکه، باسی دهکات مه بهستی خوویهتی، بۆچی بیخود ریی مه جنوون دهگری، دل کهرته، به خووشی گشته، واته: باس له کهرت کراوه، مه بهست لئی گشته، بۆیه پیی دهلین خوازه به په یوهندی کهرتی.

۲. په یوهندی گشتی (العلاقة الكلية)

((ئوهویه مانای بنجی وشه ی گوکراو گشتیک بی، واتای مه بهستیش له خو بگری، که مه بهست وانا کهرتیه کهیه تی))^(۱)، واته: ((لیردها گشت دهخریته پروو و مه بهست کهرتیه))^(۲)، لیردها باس له گشت دهکریت و مه بهست ئه و کهرتیه که پارچه یه که له و گشته، بۆ نمونه:

پیی بلئ وهک من هه موو ئه هلی ((سوله یمانی)) ئه لئین:
حافیزی ئه و بن له کاک ((ئه حمه د)) هه تا شاهی ((نه جه ف))... ل ۴۹.

لیردها که باس له هه موو ئه هلی سلیمانی کراوه، گوایه وهکو بیخود خه لکی سلیمانی هه مان قسه یان هه یه، به لام قهرینه ی ئه قلی ده لئ: بیگومان هه موو خه لکی سلیمانی وانا لئین، واته: باسی گشت کراوه و مه بهست ده بی هه ندی ئه هلی سلیمانی بی، که کهرتیه کهیه، نه ک هه موو خه لکی شاری سلیمانی.

له و ساوه که بیماری ئه وم دیوه به دووربین
خه لکینه مه پرسن له منی خه سته وو میسکین... ل ۷۰.

باسی (من) کراوه، که گشته، به لام مه بهست (سه ر) یان (پشت)، یان هه ر شوینیکی تری نه خووشه کهیه، قهرینه ی ئه قلی ده لئ: بیگومان نه بووه مرو فیک هه موو شوینی له شی نه خووش بی، واته: باسی گشت کراوه و مه بهست له و کهرتیه که به شیکی له شی نه خووشه کهیه.

ئه گه ر چی میله تی کوردی دو چاری دۆزه خی غه م کرد
به لام شوکری خوا خو ی بۆ به هه شتی جاویدان رۆیی... ل ۱۳۹.

(۱) أمین ابو لیل، علوم البلاغة (المعاني و البیان و البدیع)، الطبعة الاولى، دار البركة للنشر و التوزیع، عمان - اردن، ۱۴۲۷هـ - ۲۰۰۶م، ص ۱۷۴.

(۲) محمد أحمد أبوبکر أبو عامود، البلاغة الاسلوبية، الطبعة الاولى، مكتبة الادب، القاهرة، ۱۴۲۰هـ - ۲۰۰۹م، ص ۲۱۴.

لیزه‌دا باس له میله‌تی کورد کراوه، گوايه هه‌موو میله‌تی کورد له ناو غه‌مدان، که ئه‌مه گشته‌که‌یه، به‌لام مه‌به‌ست له هه‌ندیک میله‌تی کورده، په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ر دوو وشه‌که په‌یوه‌ندی گشتیه، باس له گشت کراوه که (میله‌تی کورد) ه و مه‌به‌ست هه‌ندیک له میله‌تی کورده، واته: باس له گشت کراوه، مه‌به‌ست لئی که‌رته، به‌مه‌ش خوازه به په‌یوه‌ندی گشتی دروستبووه.

٣. په‌یوه‌ندی رابردویی (العلاقة اعتبار ماكان)

((ئه‌مه ئه‌و کاته ده‌بی که وشه‌یه‌ک به‌کاربه‌ئیرئ، ئه‌م وشه‌یه هی رابردویی شته‌که بی، به‌لام مه‌به‌ستمان لئی ئه‌و واتایه بی، که له پاشتردا، یان له ئیستادا شته‌که پئی گه‌یی بی))^(١)، واته: ((مه‌به‌ست له‌م په‌یوه‌ندییه گوزارشتکردنه له‌شت، به‌و شیوه‌یه‌ی که له رابردوودا هه‌یبوو))^(٢)، لیزه‌دا شت به ناوی رابردویی دیت و مه‌به‌ست باری ئاینده‌ی ئه‌و شته‌یه.. بۆ نمونه:

ئاره‌زوو ئه‌که‌م ئیوه، وهختی ئیحتیزار
به‌شان و زه‌فه‌ره‌وه بم به‌ن بۆ مه‌زار... ل ١٤٥

وهختی ئیحتیزار.. خوازه‌یه به په‌یوه‌ندی رابردویی، چونکه وهختی ئیحتیزار، وهختی هاتنی فریشته‌ی گیانکیشان و پیش مردنه، به‌لام قه‌رینه‌ی عه‌قلی ده‌لی: له‌م وهخته‌دا مرو‌ف بۆ ئه‌وه ناشی له شوینی خوی بیگوازیه‌وه، بۆیه ده‌بی مه‌به‌ستی وهختی (مردن) بی، که له دوا‌ی مردن ئاساییه (جه‌نازه) که بۆ هه‌ر کوئییه‌ک ببرئ. به‌م شیوه‌یه‌ش خوازه‌که ده‌بته په‌یوه‌ندی رابردویی، چونکه باسی رابردویی کردووه، به‌لام مه‌به‌ستی ئاینده‌یه.

٤. په‌یوه‌ندی هاوسنییه‌تی (العلاقة المجاورة)

((ئه‌وه‌یه شت له جیاتی هاوسنییه‌ی بی))^(٣)، وه‌کو ناوه‌یتانی کراس له جیاتی لاشه.. بۆ نمونه ده‌گوترئ: کراسه‌که‌ی خویناوی بوو.. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه لاشه‌که‌ی زامدار و خویناوی بوو. به واتایه‌کی تر ((بریتییه له ناو نانی شت به‌ناوی ئه‌وه‌ی له هاوسنی دایه، وه‌کو به‌کاره‌یتانی وشه‌ی ئاوه‌ین (الوادیه) له جیاتی وشه‌ی گۆزه (المزادة)، کاتیک ده‌گوترئ:

(١) عاطف فضل محمد، البلاغة العربية، ص ١٠٥.

(٢) محمد أحمد أبوبکر أبو عامود، البلاغة الأسلوبية، ص ٢٢٨.

(٣) احمد مصطفى المراغي، علوم البلاغة (البيان و المعاني والبدیع)، ص ٢٥٣.

ئاوهينهكه ئاوى تيا نهماوه.. مهبهست ئهويه: گۆزهكانى سهر پشتى ئاوهينهكه ئاوى تيا نهماوه))^(۱)، له م پهيوهنديه دا باسى شتيك دهكريت و مهبهست ئه وشتهى تره، كه هاوسنيه تي.. بۆ نمونه:

ئهگهر له حاله ئه پرسی، به سهنگى سورمه يى دوورى
شكاوه شووشه يى وهسلم، نهماوه نوتقى زمانم... ل ۶۳.

ليزه دا مهبهست له سورمه (چاوه)، چونكه (سورمه) له خويدا نرخى نيه، به لام ئه گهر
چوه ناو چاو، جوانى دهكات. پهيوه ندى نيوان (سورمه) و (چاو) پهيوه ندى هاوسنيه تيه،
بهمهش خوازه به پهيوه ندى هاوسنيه تي دروستبووه.

۵. پهيوه ندى كاتى (العلاقه الزمانيه)

((ئهويه كه گوزارشت له كاتى روودانى فرمان دهكات، وهكو: ساليكى پر پيت و
به رهكته به سهر خهلكيدا تيه پرى.. ليزه دا ئاشكرايه سال پر پيت و به رهكته، يان خالى له
پيت و به رهكته نابى، به لام ئهويه پر پيت و به رهكته، يان بى پيت و به رهكته ده بى، ئه وه
كيلگه كانن، به لام ساله كه كاتى روودانى بى پيتى، يان پر پيتيه كه يه))^(۲)، كه واته ليزه دا ((گوته
بۆ بكه ريك بنياتنراوه، ئه و بكه ره (كات)ه، ههر چه نده (كات) هيج كاريگه ريه كى له سهر
گوته كه نيه، به لام به بهر چاوگرتنى (درانه پال) گوته كه وه هاى ليكراوه))^(۳)، واته ليزه دا باس
له كات دهكريت و مهبهست ئه و خهلك، يان ئه و شته يه كه له ناو ئه و كاته دا بوونى هيه.. بۆ
نمونه:

له قولزوومى ريساله تا دورپريكى كهس نه ديديه
له بورجى چه رخی عيززه تا مه هيكى بهرگوزيده يه... ل ۱۶.

(چه رخ) خوازه يه به پهيوه ندى كاتى، واته: چه رخی خهلكى به عيزه ت، چونكه قهرينه ي
عه قلى ده لى: چه رخ له خويه وه عيززه ت و شهرمه زارى تووشى نابى، ئه مانه سيفه تي خهلكى
چه ركه كه ن، پهيوه ندى نيوان چه رخ و ئه و خهلكه ي له و چه ركه دا ده زين پهيوه ندى كاتيه.

(۱) فضل حسن عباس، أساليب البيان، الجزء الثاني، دار ابن الاثير للطباعة و النشر في جامعه الموصل، دون
سنة الطبع، ص ۳۰۱.

(۲) راجى الأسمر، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، ص ۹۷.

(۳) محمد حسين على الصغير، اصول البيان العربي (رؤية بلاغية معاصرة)، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد
- العراق، ۱۹۸۶، ص ۴۹.

٦. په یوهندی شوینی (العلاقة مکانیة)

((فرمان، یان ئه وهی له واتای فرمان دایه، له م په یوهندی په ددرینه پال شوینه که ی،
واته: ددرینه پال ئه و شوینه ی تییدا پرووی دایه))^(١)، به واتایه کی نزیک له مه ((په یوهندی په که،
تییدا فرمان، یان ئه وهی له واتای فرمان دایه، ددرینه پال شوینی پرووانی فرمانه که))^(٢)،
واته: باس له شوین دکریت، به لام مه به ست له و خه لکه یه که له و شوینه دا بوونی هه یه.. بؤ
نمونه:

زهمین نه یدیبوو سه روی موخته دیل وهک قه ددی مه وزوونی
زهمان نه ییستبوو خونچه ی گولی وهک لیوی خه ندانی... ل ١٢٧.

خوازه له (زهمین) دایه، قهرینه ئه قلییه، نه بینین فرمانه دراو ته پال زهمین و زهمین
کراو ته بکه ر، به لام زهمین شوینه ناتوانی بپته بکه ر، ئه وهی ده توانی بپته بکه ر، بیگومان
خه لکی سهر زهمینه که یه، که واته: زهمین بکه ری خوازه یییه، خه لکی زهمین بکه ری دروسته،
په یوهندی نیوانیان شوینییه، به م شیوه یه خوازه به په یوهندی شوینی دروستبووه.

٧. په یوهندی بهرکاری (العلاقة المفعولیة)

((ئه وهی که له سهر بنه مای بهرکار دامه زرابی و مه به ست لیی بکه ری دروست بی))^(٣)،
واته: ((لیزه دا دره چوونی درانه پاله که له بکه ره وه بؤ بهرکاره، بؤ نمونه: سالیکی ئاوه دانه!!
ژووریکي پروونا که.. جا ماله که به خه لکه که ی ئاوه دانه، ژووریش پروونا کراو ته وه، نه وهک له
خویدا پرووناک بی))^(٤)، واته: باس له بهرکار دکریت مه به ست لیی بکه ره.. بؤ نمونه:

ئهی باخه وان مه زانه که زستان گه پرایه وه
موژده م به ری که بؤ چله ئه م به فره شین ئه کا... ل ٢٣.

(١) ولید ابراهیم قصاب، البلاغة العربیة (علم البیان)، الطبعة الثانية، دار الفكر، دمشق - سوریه، ١٤٣٥هـ -
٢٠١٤م، ص ٢١٧.

(٢) زین کامل الخویسکی، د. احمد محمد المصری، فنون بلاغیة، الطبعة الاولى، دار الوفاء لدینا للطباعة و
النشر، الاسکندریة، ٢٠٠٦، ص ٥٦.

(٣) مصطفی الحلوة، محاضرات فی البلاغة العربیة، الطبعة الاولى، حقوق الطبع محفوظة، عمان، ١٩٩٣، ص ٩٠.

(٤) خالد ابراهیم یوسف، مداخل کتابة العربیة و بلاغتها، الطبعة الاولى، مؤسسه الرحاب الحدیثة، بیروت -
لبنان، ١٩٩٩، ص ١٢٣.

زستان گه پايه وه: زستان خوازیه به په یوهندی بهرکاری، چونکه له لایه ن (خودا) وه
هه موو سال ده گه ریته وه، دنا خوئی ناتوانی بهی، که واته (خودا) بکه ری دروسته و زستان
بکه ری خوازیه، به مهش خوازه به په یوهندی بهرکاری دروستبووه.

۸. په یوهندی ئاوه لئاوی (العلاقة الوصفية)

((لیرهدا سیف هت ده خریته روو، به لام مه به ست مه و صوفه))^(۱)، له م په یوهندی دا ئاوه لئاو
ده رده که ویت، مه به ست لیئی ئه و شته یه، یان ئه و که سه یه، که له لایه ن ئاوه لئاوه که وه وه سف
کراوه.. بۆ نمونه:

سه د شوکری خودا چاکه وه بوو خهسته که ی ئیمه ییش
ئهی دافیعی تیفووسی ده روون توژی دوعاتان... ل ۷۳.

خهسته: ئاوه لئاوه، کراوته بکه ر، به لام بکه ری خوازیه

مه به ست: مروقه خهسته که یه، که بکه ری دروسته و به مهش خوازه به په یوهندی
ئاوه لئاوی دروستبووه.

۹. په یوهندی ژماره یی (العلاقة الأرقام)

((لیرهدا ژماره ییک ده خریته روو، به لام به وردی خوئی مه به ست نییه، به لکو مه به ست
ریژه ییکی بچوو کتر، یان گه وره تر له ژماره هاتووه که))^(۲)، واته: بۆ دهر برینی زوری و که می
شت قسه که ر گوزارشت به ژماره ده کات.. بۆ نمونه:

به هزار ته ختی خوسره وی نادم

جیگه پیییکی یه ک گه دای وه تن... ل ۸۰.

هزار بۆ گه وره کردن و مانای زور هاتییه، دهر که وتووی خوازیه، به مهش خوازه به

په یوهندی ژماره یی دروست بووه.

هزار بولبول ئه کا مه ست و ئه ییشیگریینی

له گولشه نی که ئه و ئاره ق گولاوه پی ئه که نی... ل ۱۳۲.

(۱) حمید آدم ثوینی، البلاغة العربية المفهوم و التطبيق، ص ۱۹۵.

(۲) ئیدریس عه بدؤللا، کوانه کانی ره وانینی، ل ۱۷۸.

ههزار بۆ گهوره كردن و مانای زۆر هاتییه، دهرکهوتووی خوازهییه، پهیوهندی نیوان ههزار و زۆر، چهندیاتییه، دهرکهوتووی درووست: بولبولی زۆره.

۱۰. پهیوهندی تاییهتکردن (علاقة الخصوص)

((ئوهیه که مانای دانراوی وشهی گوکراو تاییهت بی، بهلام مهبهستی له بهکارهینانی گشت بی، وهکو بهکارهینانی ناوی (کهس) تهمیم، تهغلیب، رهبیعه، .. هتد لهسه ناوی هۆز، بهر لهوهی ناوهکهی بکهویته سهر و بلاویتهوه))^(۱)، واته: وشهکه تاییهت بیته به یهک شت، وهک ئهوهی ناوی کهسیک بخریته سهر ناوی هۆزیک، یان نهتهوهییک.. بۆ نمونه:

ئهولادی وهتهن، ئیمه کهوا میلهتی کوردین
بۆ غایهتی ئاسایشی میلهت ههموو گوردین... ل ۱۴۳.

خوازه لیڤه دا له وشهی (کورد)دایه، لهزودا کورد ناویکی تاییهت بووه، لهپاشان کراوته ناوی نهتهوهییک به گشتی، بیگومان ناوی زۆربهی هۆز و نهتهوهکان هه بهم شیوهیه له ناویکی تاییهتهوه بۆ سهر ناوی هۆز و نهتهوه خراوته پوو، بهمهش واتاییکی گشتگیری بۆ دروستبووه.

چونکه میعماری تهریقته باوک و باپیری ئهون
بۆیه دیواری ههساری ((نهقشبهندی)) مهحهکهمه... ل ۹۸.

خوازه لیڤه دا له وشهی (نهقشبهندی) دایه، لهزودا نهقشبهندی ناویکی تاییهت بووه، لهپاشان کراوته ناوی تهریقتهیک، بهپیی سهراوهکان ناوی زۆربهی تهریقته و بنهماله له ناویکی تاییهتهوه خراوته سهر ئهو تهریقته و بنهمالهیه.

(۱) وداد نوفل، علم البیان، ص ۸۳.

۱۱. په یوهندی هوی (العلاقة السببية)

((ئوهویه، که وشه ی لیوه رگیراو، هوو کاریگر بی، له غهیری خوئی.. وهکو: باران مهړ و مالاته که ی بووژانده وه))^(۱). مه به ست له م قسه یه: باران بووه هوئی سهره له دانی گژوگیا، به وهش، مهړ و مالات بووژانه وه. لیزه دا باسی هوو ده کړی و مه به ست به رهوویه.. بو نمونه:

به یادی نه و به هاری پووی تویه
که چاوم هه وری زستانه ئه گری... ل ۱۱۹.

لیزه دا باسی هه وری کراوه، به لام مه به ست بارانه، چونکه فرمیسک به باران ده چی نه ک به هه وری، به لام بوچی گوتراوه هه وری، چونکه هه وری هوی بارینی بارانه که یه، بویه به م جوړه خوازه یه ده لین خوازه به په یوهندی هوی، چونکه باسی هوو کراوه که (هه وری) ه، مه به ست به رهوویه که (باران) ه.

۱۲. په یوهندی سه رچاوه یی (العلاقة المصدرية)

((ئوهو فرمانه یه، که هی بکه ری که، به لام به خوازه دراوه ته چاوگ))^(۲)، به واتایه کی تر ((ئوهویه که فرمان، یان ئه وهی له واتای فرمان بی، بدریته چاوگه که ی خوئی))^(۳)، واته: ئه و چاوگ و وشه بنجییه ی که فرمانه که ی لیرووستبووه. له م په یوندییه دا شاعیر فرمان ده داته پال چاوگه که ی، ئه وهش دراوه پالیکی درووست نییه، ((چونکه درووست ئه وهیه فرمان بدریته پال بکه ره که ی))^(۴)، بو نمونه:

سه رسه ری مردن که هات و دای به با وهک گه رده لولول
خه رمه نی عومری تیجاریکی نه جیب ئه ی ((بو الفُضُول))... ل ۱۵۲.

(مردن) واته: (مه رگ)، چونکه لیزه دا چاوگ هاتووه که (مردن) ه، به لام مه به ست (مه رگ) ه، که (ناو) ه که یه، به وهش خوازه به په یوهندی سه رچاوه یی درووستبووه.

(۱) حلمی مرزوق، فی فلسفة البلاغة العربية (علم البيان)، دار الوفاء لدنيا الطباعة و النشر، الإسكندرية، بدون سنة طبع، ص ۱۲۶.

(۲) احمد مطلوب، فنون بلاغية، (البيان - البديع)، ص ۱۰۶.

(۳) بن عيسى باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، ص ۲۸۸.

(۴) محمد هيثم غرة، البلاغة من منابعها، القسم الثاني، البيان والبديع، ص ۶۴.

۱۲. په یوهندی خاوهندارییه تی (مولکایه تی)

له م په یوهندی دا باسی مولک ده کریت و مه بهستی خاوهنی مولکه که یه، بویه پیی ده لین خوازه به په یوهندی خاوهندارییه تی، یان مولکایه تی.. بۆ نمونه:

شه هادهت نامه یی عیرفان له دستا

موجازی مه دره سه ی دینی و شوعووری... ل ۱۲۱.

باسی دین کراوه، به لام دین مه دره سه به ریوه نابات، ئه وهی مه دره سه به ریوه ده با ئه و ماموستایانه، که له سایه ی ته علیماتی دینه که مه دره سه که یان دروستکردوه، واته: باسی دین کراوه مه بهستی ئه و که سانه، که بوونه ته خاوهنی دینه که ی، بکه ری خوازه هاتووه دینه، به لام بکه ری دروست، که ماموستایه نه هاتووه، بویه خوازه به په یوهندی خاوهنداریه تی دروستبووه.

جوانی و گرنگی خوازه

خوازه ده ورکی بالا ده گه یه نی له ره وان بیژیدا، له به ره وهی ده ربړینه کان فراوانتر ده کات، وا ده کات نوسه ر له تیروانین و وهستان له نیو خولگه ی وه ستاوی به کاره یانی ئاسایی بۆ زمان پزگاری بیټ و شیوازیکی جوان و کاریگر پیشکه ش بکات. به شیوه یه کی گشتی خوازه کومه لیک داوا و گرنگی هه یه له وانه:

۱. خوازه ده رگایه که له ده رگاکی فراوان بوونی و اتا، وا ده کات خاوه نه که ی له ته سکی و اتای وشه یی وشه کان پزگاری بیټ و وشه و ده سته واژه کان به و اتای نوی و وینه ی جوانتر له خو یان پیشکه ش بکات.

۲. هونه ریکی جوانه بۆ ده ربړینی و اتا، له کاتی کدا له ده ربړینی راسته و خو ئه و هونه ر و جوانکاریه داهینراوه به دی ناکری.

۳. خوازه یارمه تیده ره بۆ فراوان بوونی زمان و هونه ری ده ربړین، یارمه تی نوسه ر ده دات له سه ر ئه وهی، بتوانی یه ک و اتا ده ربړی به کومه له وینه یه کی جیاوان، خه یال ئازاد ده کات و چیژی ئه ده بی ده به خشیت و شیعر له راسته و خو یی ده پاریزی.

۴. زۆربهی جوړه‌کانی خوازه له موباله‌غویه‌کی جوان و کاریگر خالی نینه، که ئه‌مه وا ده‌کات، خوازه‌که جوان و سه‌رنج‌راکیش بیت ، هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: [يجعلون أصابعهم فى أذانهم من الصواعق]...[البقرة/۱۹]، واته: له‌تاو ده‌نگی بروسکه په‌نجه‌یان له‌ناو گوئی‌ه‌کانیان ده‌نا، واته: لی‌ره‌دا خوی گه‌وره باسی په‌نجه ده‌کات، مه‌به‌ست لی ئه‌وه‌یه: زۆر ده‌ترسن.

۵. خوازه دیسان کورت‌بری ده‌گه‌یینی، واته: به شی‌وه‌یه‌کی کورت و پوخت واتای مه‌به‌ست ده‌گه‌یینیت، ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستی‌که له مه‌به‌سته‌کانی ره‌وانبیژان، بو نمونه: که ده‌لین: (گونه‌که رۆیی)، ئه‌وا زۆر کورتره له‌وه‌ی بلین: (خه‌لکی گونه‌که رۆیی)، دیاره گومانی تیدا نییه کورت‌بریش به‌شی‌که له به‌شه‌کانی ره‌وانبیژی.

بهشی سییه‌م: خواستن (الاستعاره)
باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی خواستن و بنه‌ره‌ته‌کانی
باسی دووه‌م: جوّره‌کانی خواستن
باسی سییه‌م: جوانی و گرنگی خواستن

بهشی سییه م: خواستن (الاستعارة)

خواستن جوړیکه له دوو جوړه سهره کییه که ی خوازه ی زمانی (خوازه ی رها، خواستن)، نه وه ش دوه ستیته سهر نه و په یوه ندییه ی، که له نیوان واتای دروست و واتای خوازه ی وشه کانداهیه، نه گهر نه و په یوه ندییه لیچوون بوو نه و هونه رکه (خواستن) ه و نه گهریش په یوه ندییه که لیچوون نه بوو، ئیدی هر په یوه ندییه کی دیکه بوو، نه و پئی ده گوتريت (خوازه ی رها).

خواستن یه کیکه له هونه ر ديار و چره کانی رهوانبیژی، رولیکی بهرچاو ده بینیت له پیکهینانی بنیاتی شیعی، بهمه ش که لتوریکی گهره ی نه ده بی و شیوازیکی جوان و کاریگر بو هر میلله تیک دروست ده کات، جا چ بو نه و بهرهمه نه ده بیانه ی، که نووسراونه ته وه، یان نه شنووسرابنه وه.

خواستن وینه ی جوان دروست ده کات، نه گهر خواستن نه بیت، گرنگترین جوړی وینه نابیت، چونکه به شیوه یه کی گشتی به شیکی گهره ی شیعییه ت له خواستن کورته بیته وه، خواستن له بهر نه و گرنگییه ی که هیه تی، لای هندی له رهوانبیژان وه کو باسیکی سهر به خو له چوارچیوه ی (رهوانبیژی) باسی لیکراوه، ئیمه ش هر نه وه به گونجاو ده زانین، که خواستن باسیکی سهر به خو بیت، بویه خواستن بووه ته بهشی سییه می نه م نامه یه.

باسی یه که م: پیناسه ی خواستن و بنه رته کانی

خواستن له پروی وشه ییه وه: له فرههنگه عهره بییه کانداهلی واتای وشه یی بو خواستن (استعاره) دانراوه، له فرههنگی (لسان العرب) دا خواستن ((واته: داوای لیکرد، شته که ی بداتی، یان من وه کو خواستن لیم خواست و نه ویش پئی دام))^(۱)، له فرههنگی (محیط المحيط) یشدا، خواستن واته: ((به لیخواستراوی پئی دا، هه روه ها ده گوتريت: شته که م

(۱) الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصري، لسان العرب، المجلد الرابع، دار صادر، بيروت، دون سنة الطبع، ص ۶۱۸، ۶۱۹.

لئى خواست، ئەوئيش پىي دام))^(۱)، واتە: مەبەست لئى خواستنى شتىكە لە كەسئىك لە كاتى پئوىست بوونى، بۆ نمونە: كئىئىك لە برادەرئىك دەخوازى و دەهئىنى و دەخوئىئىيەو، بەلام خواستراو وە هئى خۆت نئىيە، لە پاشان بۆى دەبەيەو.

لە زمانى كوردئىشدا مەبەست لە واتاى وشەيى خواستن ئەو وشەيەيە، كە لە فەرھەنگى (خال)دا بە واتاى (داوا كردنى شتىك لە يەكئىك بۆ چەن دەمئىك))^(۲) دئىت، لە فەرھەنگى (كوردستان)ئىشدا، گئوى موكرئانى ھەمان قسەكانى (شئىخ محەمدى خال) دەكات^(۳)، لە فەرھەنگى ھەنبانە بۆرئىنەش بە واتاى ((خوازتن))^(۴) دئىت، كەواتە مەبەست لە واتاى وشەيى خواستن برئىئىيە لە وەرگرتنى، يان خوازتنى شتىك لە كەسئىكەو بۆ چەند دەمئىك، بۆ نمونە: دەگوتئى ئەم كئىئىبەم لە فلانى خواست.

خواستن لە پووى زاراوئىيەو: لە رەوانئىئىدا مەبەست لە خواستن: ((گواستنەوئى وشەيە لە واتاى بنجى بۆ واتاى خواستراو، كە لە نئوان واتا نوئىكە و واتا يەكەمەكەى وشەكە لئىكچوون ھەيە))^(۵)، لە واتا يەكئى نئىك لەمە خواستن ((برئىئىيە لە بەكارھئىئانى وشەيەكى ديارئىكراو بۆ بئىجگەى ئەو واتا يەى لە ئاخاوتنى ئاساى دەيگەئىئى، ئەوئىش لەبەر پەيئەندى لئىكچوون))^(۶)، واتە: بەكارھئىئانى وشەيەكە بۆ دەربرئى واتا يەكى تر، نەك واتا دروستەكەى لەبەر پەيئەندى لئىكچوون لە نئوان ھەردوولادا.

(پومانى) دەلئىت: ((برئىئىيە لە ھەلئاسئىنى دەربرئى بۆ بئىجگەى ئەو واتا يەى لە بنجدا و لە فەرھەنگى زماندا بۆى دانراو))^(۷)، ھەرئوھا گوتوئانە: خواستن ((ئەوئىيە وشە بۆ شتى دادەنئى، لەشئوئىئىكى دئىكە خواستراو))^(۸)، كە ئەم پئىئاسەيە بە شئوئىيەكى گشتئىيە و وەكو پئوىست پوون نئىيە.

-
- (۱) المعلم بَطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء السادس، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۲۱.
 - (۲) شيخ محەمدى خال، فەرھەنگى خال، جزمى دووھم ل ۷۱.
 - (۳) بروانە: گئوى موكرئانى، فەرھەنگى كوردستان، ل ۳۸۴.
 - (۴) ھەژار، ھەنبانە بۆرئىنە، ل ۲۴۸.
 - (۵) محمد طاهر اللادقي، المبسط في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، مراجعة: إبراهيم محمد طاهر اللادقي، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ۱۴۲۹ھ - ۲۰۰۸م، ص ۱۶۲.
 - (۶) عبدالرحمن حسن حبنكة الميداني، البلاغة العربية (أسسها و علومها و فنونها)، الجزء الثاني، الطبعة الثالثة، دار القلم، دمشق، ۱۴۳۱ھ - ۲۰۱۰م، ص ۲۲۹.
 - (۷) أبى بكر محمد بن على المعروف بأبن حجة الحموي، خزنة الادب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهوارى، الجزء الأول، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت - لبنان، ۱۴۳۰ھ - ۲۰۰۹م، ص ۱۱۵.
 - (۸) للعلامة الامام أبى الحسين احمد بن فارس بن زكريا الرازي اللغوي، الصحابي، حققه: د. عمر فاروق الطباع، الطبعة الاولى، مكتبة المعارف، بيروت - لبنان، ۱۴۱۴ھ - ۱۹۹۳م، ص ۲۰۹.

(ئەبى ھىلالى عەسكەرى) ش گوتوويەتى: ((گواستنەوھى دەستەواژەيىكە لە شوپىنى بەكارھىنانى بنجى خۆى لە زامندا، بۆ شوپىنىكى تر، لەبەر مەبەستىك))^(۱)، ھەر دەربارەى ئەم چەمكە ھەندى لە رەوانبىژەكان بەشيوەيەكى پونتر و وردتر گوتوويانە: خواستن ((بريتىيە لە بەكارھىنانى وشە بۆ بىجگەى ئەوھى بۆى دانراو، لەبەر پەيوەندى لىكچوون لە نىوان واتاى لىگوازاراوە و ئەو واتايەى بۆى بەكارھىنراو، لەگەل قەرینەيىكىش، كە ئەو قەرینەيە دوورى دەخاتەو لە گەياندى واتاى بنجى))^(۲)، بەو پىيەى خواستن يەككە لە ھونەرە بەرزەكانى رەوانبىژى و لە ھەناوى لىكچوواندوھە تۆتە دەروھە، لىكچوواندىكە كورت و چرکراو تەوھ، بە نەھاتنى لايەنىكى سەرەكى لىكچوواندى، بۆيە ((واتا لە (خواستن) دا لە ريگەى ئەقلەوھ دەزانریت، نەوھك لە ريگەى وشەكە))^(۳)، بۆ نمونە دەلایت: (گولكىم بينى پىكەنى)، ئەمە واتاى ئەوھيە: كەسيكى سيفەت گولم بينى، قەرینە: پىكەننە، كە ئەمە تايبەتە بە ئادەمىزادە و ريگرە لەوھى بۆ گول بەكاربەيت.

لىخواستراو: پووەكە

بۆخواستراو: ئادەمىزادە

خواستراو: ((گول))ە

قەرینە: پىكەننە، ھى مروّفە و گول پىناكەنى

كەوابى ھەر خوازەيەك لە سەر بنەماى لىكچوواندى پىكدىت و بنەپەرەتەكانى ئەوزار و پرووى لىكچوون وەلانرابن و لە لىچوو و لەوچووش يەكيان مابن، ئەوا ئەو خوازەيە پىي دەگوتريت (خواستن).

لە زمانى توركىشدا بەرامبەر خواستن زاراوھى (igretileme) بەكارھاتوھ، مەبەست لىي ئەوھيە ((لە يەككە لە دوو لايەنە سەرەكەكانى لىكچوواندى دروست دەبىت))^(۴). لە كۆى ئەو پىناسانەى سەرودا گەيشتىنە ئەوھى ھەموو پىناسەكان وەكو يەكن، بەلام ھەر يەكەو بەشيوازو دەربىنى جياواز لەوھى دىكە باسى خواستنى كردوھ.

خواستن لە نىو ئەدەبىياتى مىللەتان گرنگىيەكى تايبەتى ھەيە بە تايبەت لە ھونەرى شىعردا، لە زمانى ئىنگلىزىدا بەرامبەر خواستن زاراوھى (metaphor) ھەيە، كە لە

(۱) أبى ھلال الحسن بن عبدالله بن سهل العسكري، كتاب الصناعتين، ص ۲۴۰.

(۲) السيد أحمد الهاشمى، جواهر البلاغة، ص ۲۷۶.

(۳) أحمد مطلوب، في المصطلح النقدي، مطبعة المجمع العلمي، بغداد، ۱۴۲۳ھ - ۲۰۰۲م، ص ۱۷۸.

(۴) Ömer Yildiz, Mustafa Ekinci, Hamdi Koçak, Mehmet ONAY, Şaban TUĞLA, Erdal DANACI, EDEBİ METİNLERİ, MİLLİ EĞİTİM Basımevi, İstanbul, 2001, s 23.

فهره‌نگی لۆنگمان دا ((بریتییە له زاراوه‌یه‌ک، که وه‌سفی، یان باسی شتیک، یان بیرۆکه‌یه‌ک ده‌کات، به به‌کاره‌ینانی چه‌ند وشه‌یه‌ک، به‌لام ئەم وشانه‌ بوشتی تر به‌کارده‌هینرین، که سیفه‌تی هاوشیوه‌یان هه‌یه و تاییه‌تمه‌ندیان له یه‌که‌وه‌ نزیکه، به‌بج به‌کاره‌ینانی یه‌کیک له دوولایه‌نه‌کانی لیکچوواندن))⁽¹⁾.

که‌واته به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین ب‌لین: خواستن لقیکی خوازه‌ی زمانیه، بریتیه له هینانی وشه‌یه‌ک له رسته‌دا بو مانایه‌کی دیکه، جیا له مانای دروست و فهره‌نگی خو، به‌و مه‌رجه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان واتای دروست و واتا خوازه‌یه‌که‌ی لیکچوواندن بیت، له‌گه‌ل بوونی قهرینه‌ییکیش، ئەو قهرینه‌یه ر‌یگر بج له‌وه‌ی مه‌به‌ست له‌و رسته‌یه واتای خوازه‌ی وشه‌که‌یه، نه‌ک واتای دروست.

په‌یوه‌ندی و جیاوازی خواستن به لیکچوواندن

خواستن له سه‌ر بنه‌مای لیکچوواندن دروست ده‌بیت، زۆربه‌ی په‌وانیژان له لیکدانه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌یاندا خواستن و لیکچوواندنیان له یه‌کتري دانه‌بریه و لیکچوواندنیان به‌قوناغی یه‌که‌می خواستن داناوه.

خواستن ئەوکاته دروست ده‌بیت، که لیکچوواندنه‌که دوو بنه‌رته ناسه‌ره‌کیه‌کانی (ئه‌وزار و پووی لیکچوون) له ده‌ستده‌ات و له دوو بنه‌رته سه‌ره‌کیه‌کانیشی (لیچوو و له‌وچوو) یه‌کیان ده‌مینن و یه‌کیان لاده‌بریت، ئیتر بج ئەم دووانه لیکچوواندنه‌که له بار ده‌چئ، به‌وه‌ش ئەو هونه‌ره‌ی له نوێ دروست ده‌بیت، پیی ده‌گوتریت خواستن. بو نمونه:

ئەو مندالە‌ی له جوانیدا ده‌لێی په‌پوله‌یه، گریا.

ئەم رسته‌یه‌ی سه‌روو رسته‌ییکی ئاساییه، واتا که‌ی روون و ئاشکرایه و هه‌موو که‌س تیی ده‌گا، چ شتیکی نادیار ی تیا نییه، ئەم نمونه‌یه (لیکچوواندنی درێژه‌ی به‌ره‌للا)یه، هه‌ر چوار بنه‌رته‌کانی لیکچوواندنی تیدایه، که بریتینه له:

ئەو مندالە: لیچوو

(1) LONGAN, Dictionary of English Language and Gulture, second edition, England, 1998, p.854.

په پووله: له وچووه

له جوانیدا: رووی لیکچوونه

ده لئی: نه وزاره

به لام نه گهر هاتوو رسته که مان کرده: (په پووله که گریا).. نه وا ههست ده که مین لادانی تیا به، چونکه بکه ر و فرمانیک رسته بیکیان به ره مهیناوه، له باری ئاساییدا ناشی پیکه وه بین، ئاخهر (گریان) حاله تیکه تابه ته به ئاده میزاد، ئیدی په پووله ناگریی، چونکه په پووله بو واتای دروستی خوئی به کارنه هینراوه، بو نه و منداله به کارهینراوه، که له جوانیدا وه کو په پووله و ابو، وه کو له رسته که ی سه روو خستمانه روو. که واته:

نه و منداله: بکه ری دروسته

په پووله: بکه ری خواز هییه

نه گهر سهیری نه م دوو بکه رانه ش بکه مین، ده بینین سه رها په یوهندی نیوان نه م دوو بکه رانه په یوهندی لیکچوونه، دوا ی نه وه په پووله وه کو خوازه بو مندال به کارهاتووه، خوازه که زمانیه، چونکه وشه بیکه له جیاتی وشه بیکی تر به کارهاتووه، دیاره هه ر خوازه بیکیش به م شیوهیه هاتبی، پیی ده گوتریت: (خواستن)، له جوړه کانی دیکه ی (خوازه) جیا ده بیته وه.

نه گهر هونه ری لیکچوواندن هونه ریکی سه رها تایی شاعر بیت لای شاعیر بو

دروستکردنی وینه ی شاعری، نه وا هونه ری خواستن هونه ریکه په یوهندی به نه زمون و

پیگه یشتنی خه یالی شاعیره وه هیه له و دروستکردنه دا، که واته ((چوواندن و خواستن نه و دوو ریگا جیاوازه ن، که ده تانین هه مان واتایان پیی ده ربیرین))^(۱)، له (لیکچوواندن) دا هندی جار سیفته تی هاوبه شی دوو بنه رته سه ره کیه کان ده ستنیشان ده کریت، به لام له خواستندا هه میسه نه مه ده ستنیشان ناکریت، به کراوه یی ده مینیتته وه، نه مه ش وا ده کات جگه له وه ی شاعیر چه ند هاوبه شیکی مه به ست بووه، خوینه ریش شتی نویی بخاته سه ر.

(۱) م. عبدالسلام سالار، په ببردن به جیاوازی نیوان چه ند هونه ریکی ره وانییژی، گو فاری زانکوی سلیمانی، به شی B، ژماره: (۱۲)، سلیمانی، کانونی په که می ۲۰۰۳، ل ۵۶.

پیناسه‌ی خواستن له‌پووی په‌یوه‌ندی به‌خوزه

له‌م ږووه‌وه ده‌کړئ به‌کورتی بلین: خواستن جوړیکي خوزه‌ی زمانیه، ((که په‌یوه‌ندی نیوان بکه‌ری دروست و بکه‌ری خوزه‌یی، په‌یوه‌ندی لیکچونه))^(۱). واته: وشه‌یه‌ک له‌جیاتی وشه‌یه‌کی تر به‌کار دیت، په‌یوه‌ندی نیوان دوو وشه‌که په‌یوه‌ندی لیکچون بیت، ئه‌وا ده‌بیته خواستن.

پیناسه‌ی خواستن له‌پووی په‌یوه‌ندی به‌لیکچوواندنه‌وه

له‌م ږووه‌وه ده‌کړئ به‌کورتی بگوتړئ: خواستن ((لیکچوواندنیکه یه‌کئ له‌بنه‌ږه‌ته سهره‌کیه‌کانی لابراره، هه‌میشه په‌یوه‌ندی‌که‌ی لیکچونه))^(۲)، واته: خواستن هونه‌ریکه له‌سهر بنه‌مای لیکچوواندنی ره‌وان دروست ده‌بیت، به‌لام ئه‌و کاته‌ی لیکچوواندنه ره‌وانه‌که یه‌کئ له‌دوو بنه‌ږه‌ته سهره‌کیه‌کانی (لیچوو و له‌وچوو) نه‌مینن.

بنه‌ږه‌ته‌کانی خواستن (أركان الاستعاره)

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بنه‌ږه‌ته‌کانی خواستن به‌سهر چوار بنه‌ږه‌تی سهره‌کیدا دابه‌شده‌کړین:

۱. لیخواستراو (المستعار منه): ئه‌وه (له‌وچوو) ه.

۲. بوخواستراو (المستعار له): ئه‌وه (لیچوو) ه، ئه‌م دووانه‌ش (لیخواستراو و بوخواستراو)، به‌دوو لایه‌نه‌کانی خواستن ناو ده‌برین.

۳. خواستراو (المستعار): ((ئه‌و وشه‌گوزاراه‌وه به‌کاره‌اتووه‌یه، که به‌هویه‌وه‌ی نه‌بی، واتا نازانړئ))^(۳)، واته: ئه‌مه وشه‌ی گوکراوه‌که‌یه.

۴. قهرینه: ((قهرینه‌ی زمانی، یان واتایی، که ریگری ده‌کات له‌وه‌ی مه‌به‌ست له‌خواستن مانا لیخواستراوه‌که‌ی بی))^(۴)، واته: ئه‌مه خواستنه‌که ږوون ده‌کاته‌وه و ریگری ده‌کات له‌وه‌ی که‌وا ئه‌و وشه‌یه‌ی خواستنی دروستکردووه، بو واتای دروست و بنجی به‌کاره‌اتبیت، هوکاريکی یاخود نیشانه‌یه‌کی ږوونکه‌ره‌وه‌یه وا ده‌کات، پیت بلینت: ئه‌م وشه‌یه بو چ واتایه‌ک

(۱) ئیدریس عه‌بدوللا مسته‌فا، لایه‌نه ره‌وانیژییه‌کان له‌شیعری کلاسیکی کوردیدا، ل ۱۸۷.

(۲) علی جارم، مصطفی‌ی آمین، البلاغة الواضحة في البيان و المعانی و البدیع، دلیل البلاغة الواضحة، حقه و علق: قاسم محمد النوري، الطبعة الاولى، مكتبة دار الفجر، دمشق - بيروت، ۱۴۳۵هـ - ۲۰۱۴م، ص ۱۴۱.

(۳) أحمد مطلوب، د. کامل حسن البصير، البلاغة و التطبيق، ص ۳۳۵.

(۴) أحمد مطلوب، د. کامل حسن البصير، البلاغة و التطبيق، ص ۳۳۵.

به کارهاتووه. (د. و داد نوفل) یش به هه مان شیوه بنه پته کانی خواستن به سهر چوار بنه پته دابهش کردووه^(۱).

بۆ نمونه: ئه گهر و تمان (گورگه که هاواری کرد)

لیخواستراو: (ناوی گیانداریک) ه

بۆخواستراو: (ئاده میزاد) ه

خواستراو: گوکراوی (گورگ) ه

قه رینه: هاوار کردنه، که دراو ته پال گورگ، له باری ئاساییشدا هاوار کردن سیفته تی

مروقه و تایبه ته به مروقه کان، نه وهک به گورگ.

باسی دووه م: جوړه کانی خواستن

به شیوه یه کی گشتی ههر له سه ره تاوه ده بی ئه وه بزانی، که خواستن به پی ئه و

ده برپینه زمانیه ی دروستی دهکات، دوو جوړی خواستن هیه، ئه وانیش بریتینه له

(خواستنی تاکه وشه) و (خواستنی ده برپینی لیکراو).

یه که م: خواستنی تاکه وشه (الاستعاره المفرد)

((ئه وه یه که لیخواستراو ته نیا وشه یه ک بی))^(۲).. وهکو بلئی: (شیره که به شمشیره وه

هات). واته: جهنگاوه ره که وهکو (شیر) هات، (شیر) لیخواستراوه و تاکه وشه یه. واته: له م

جوړه دا وشه ی خواستراوه که ساده ده بیته.

گه هی بۆ شاهه که ی ئه و رهنگی ته مکین

گه هی بۆ ماهه که ی بورجی وه قووری... ل ۱۲۱

خواستنی له (ماهه که) دایه، که تاکه وشه یه که، به واتای (که سیک) دیت، قه رینه

(وقووری) یه، که تایبه ته به ئاده میزاد، به لام ئه گهر (مه به ست له ماهی ئاسمان بووایه، ده بوو

سیفته تی (ویقاری) ی پین نه دات، به وه خواستنی تاکه وشه به ره مهاتووه.

(۱) بروانه: د. و داد نوفل، علم البیان، ص ۵۰ - ۵۱.

(۲) راضی نواصره، البلاغه و البیان و فصاحة الکلام عند سیدنا الإمام، ص ۶۹. ههروه ها بروانه: د. محمد

مصطفی أبو شوارب، د. أحمد محمود المصری، قطوف بلاغیة، الطبعة الأولى، دار الوفاء، الإسكندریة، ۲۰۰۶،

ص ۹۵.

وتم: ئەى خەتت و خامەت ميل و سورمەى چاوى مەھجووران
وتم: ئەى بۆيى نامەت بۆيى جامەى ماھى كەنعانى... ل ۱۳۰.

خواستن لە (ماھى كەنعان)دايە، كە تاكە وشەيەكى ليكدراو، واتە: حەزەرەتى (يوسف)ە،
قەرینە (جامە)یە، واتە: كراس كە تايبەتە بە ئادەمیزاد، بەمەش خواستنى تاكە وشە
بەرھەمھاتووہ.

دەبى بلىين زۆربەى جۆرەكانى خواستنیش كە لەم نامەيە، يان لە نامە و كتيبەكانى
تايبەت بە خواستن ھەنە، ھەر لە سەر بنەماى خواستنى تاكە وشەن، بۆيە لەم نامەيەدا
بەتيرۆ تەسەلى باس لەو جۆرانەى خواستن، كە بەرى تاكە وشەنە دەكەين و نمونەى
پيويستيان لە شيعرەكانى بيخود دەخەينە بەر چاؤ.

دووہم: خواستنى دەربرينى ليكدراو (الاستعارة المركبة او التمثيلية)

((ئەم خواستنە لە كۆمەلە وشە، يان لە دەربرينى پيكتاتوو لە چەند وشەيىك پيكتيت،
نەك لە تاكە وشە))^(۱)، واتە ئەو جۆرە خواستنەيە، كە بۆخواستراوھەكەى گوتەيىكى ليكدراو
بيت، واتە: تيايدا بۆخواستراو ويئەيەكە، بە واتايەكى تر ((ئەوھيە كاتيک كە رستەيەك بە
پەيوەندى ليكچوون لە بيىجگەى ماناي بنەرەتى خوى بەكاربەھيتريت پيى دەلين خواستنى
تەمسيلي))^(۲).. بۆ نمونە:

چرا ئيمشەو كەوا فرميسك ئەريژى

ئەلئى ھەر بۆ منى پەروانە ئەگرى... ل ۱۱۸.

لە بنجدا لە نيوہ ديري يەكەمى ئەم دەربرينەدا ليكچوواندنكى بەم شيوەيە ھەبوو،

گوتراوہ (چرا وەكو مروؤف فرميسك ئەريژى).. لەمەشدا:

چرا: ليچووہ

وہكو: ئەوزارہ

مروؤف: لەوچووہ

(۱) ئيدريس عەبدوللا مستەفا، لايەنە رەوانبيژيەكان لە شيعرى كلاسكى كورديدا، ل ۱۹۱.

(۲) محمد حسين محمدى، بلاغت (معانى، بيان، بدیع)، چاپى دوم، انتشارات زوار، تهرآن، ۱۳۹۰، ص ۱۰۰.

فرمیسک ئەرئیزی: روى لیکچوونه، که ئەم وینهیه به ماناکانی فرمیسک دارشتنی چرا، داوهرینی دلۆپی مۆمی تواوهیه.. ، واته: روى لیکچوونهکهی زیاتر له شتیکهوه دروستبووه. له پاشان ئەم لیکچوواندنه تیکدراوه و بنه‌رته‌کانی لابران، ئەوهی ماوه‌ته‌وه (لیچوو)ه و (له‌وچوو)ش لابراره، به‌لام په‌یوه‌ستیکی (له‌وچوو) که (فرمیسک ریشتن)ه دراوه‌ته‌پال (لیچوو)، قهرینه‌ش ئەوهیه، که فرمیسک ریشتن ده‌دریته‌پال مرۆف‌نه‌ک شتی بی گیان، چراش شتیکی بی گیانه، ناشی له باری دروستدا سیفته‌ی مرۆفی بدریته‌پال، ئەوه‌ش نواندنیکی جوانه، بۆیه به‌مجۆره‌ی خواستن ده‌گوتریت: (خواستنی ده‌ربیرینی لیکدراو، یان خواستنی وینه‌یی).

جۆره‌کانی خواستنی تاکه وشه

خواستنی تاکه وشه به به‌رچاوگرتنی چه‌ندین ره‌ه‌ند جۆره‌کانی ده‌ستنیشان ده‌کریت، له خواره‌وه به به‌رچاوگرتنی یه‌که‌یه‌که‌ی ئەو لایه‌نانه جۆره‌کانی خواستنی تاکه وشه ده‌خه‌ینه روو:

یه‌که‌م: خواستن به به‌رچاوگرتنی جۆری وشه خواستراوه‌کان

مه‌به‌ست له جۆری وشه خواستراوه‌کان پیکهاته‌ی فره‌ه‌نگی وشه‌کانه، به به‌رچاوگرتنی ئەم لایه‌نه دوو جۆری خواستن ده‌ستنیشانکراوه، بریتینه له خواستنی بنجی و خواستنی شوینکه‌وته‌یی.

١. خواستنی بنجی (الاستعارة الاصلية)

((ئەوهیه که وشه‌ی لیخواستراو ناوی ره‌گه‌ز و له هیچ چاوگیکه‌وه نه‌هاتوو، جا ئەگه‌ر ناوی خود (رپوت) بی، وه‌کو شیر، خوین، ... یان ناوی واتا بی، وه‌کو کوشتن و خه‌وتن و واگیی))^(١)، واته: لیره‌دا وشه‌ی لیخواستراو ناویک بیت، نه‌چیتته‌ سه‌ر هیچ یه‌که له چاوگه‌کان،

(١) بلقاسم ساعی، محاضرات في فن البيان و البديع، الطبعة الاولى، دار الكتاب الحديث، قاهره، ٢٠١٤، ص ٩٥.

به واتايه کی تر ((ئوهيه وشه ی خواستراوه، یان ئه و دهر پینه ی ناویکی لی بهرهمهینراوه، لیوه رگیاو (مشتق) نه بی))^(۱). بۆ نمونه:

چییه یارب که ناوی ((کاک)) ئه بهن زاهیر ده بی شه و قم ده لی بۆ زهر پیه کی بی نه و خورشیدی رهخشان هات... ل ۲۸.

خواستن له (خورشیدی رهخشان) دایه، به واتای یاری وهکو رۆژ جوانه دیت، قهرینه (هات) ه، که تایبه ته به ئاده میزاد، به لام ئه گهر مه به ست رۆژی ئاسمان بووایه، ده بوو بلی (هه ل دیته وه).

ئه و وشه ی (خورشید) ه ناویکه ناچیته وه سه ر چ (چاوگ) یک و له چ (چاوگ) یک وهر نه گیاراوه، به لکو وشه ی که بوونیکی فه رهنگی سه ره به خوی هه یه، بۆیه ئه و خواستنه ی دروستی کردووه، پیی ده گوتریت: خواستنی بنجی.

تا له من ئه و ماهی چاو به خوماره خوی ون کردووه تیفلای دلمی تووشی بیماری سه ر و بن کردووه... ل ۱۰۲.

خواستن له (ماه) دایه، به واتای یاری وهکو مانگ چاو جوان هاتووه، قهرینه (چاو به خومار) ه، که سیفه تی مروقه، نه وهک ماهی ئاسمان.

ئه و وشه ی (ماه) ه، ناویکه ناچیته وه سه ر چ (چاوگ) یک و له چ (چاوگ) یک وهر نه گیاراوه، به لکو وشه ی که بوونیکی فه رهنگی سه ره به خوی هه یه، بۆیه ئه و خواستنه ی دروستی کردووه، پیی ده گوتریت: خواستنی بنجی.

ده می بوو ((صافی)) یا نادیده دل بوو بوو به په روانه ت به کامی خوی گه یی بیستی که وا شه معی شه بوستان هات... ل ۲۸.

خواستن له (شه معی شه بوستان) دایه، واته: که سینکی جوانی روخسار روناکی وهکو چرا، قهرینه (هاتن) ه و هه سادته ی (ئه و - دل) ه، که وهکو ده زانری مروقه هه سودی به مروقه ده بات نه ک به شتی تر.

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، الميسر في البلاغة العربية، دروس و تمارين، الطبعة الأولى، دار ابن حزم، بيروت - لبنان، ۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م، ص ۹۳.

وشه‌ی (شه‌مع) یش ناویکه ناچیته سهر چ (چاوغ) یک و له چ (چاوغ) یک وهرنه‌گیراوه، به‌لکو وشه‌ییکه بوونیکه فه‌ره‌نگی سه‌ربه‌خوی هه‌یه، بویه ئه‌و خواستنه‌ی دروستی کردووه، پیی ده‌گوتریت: خواستنی بنجی.

۲. خواستنی شوینکه‌وته‌یی (الاستعاره التبعية)

((ئه‌وه‌یه وشه‌ی خواستراو، یان ئه‌و ده‌ربرینه‌ی ناویکی لی به‌ره‌مه‌ینراوه، ناویکی لی وهرگیراو (مشتق) یان فرمانیک بی))^(۱)، یان به‌م جوره‌ش ده‌توانین بلیین ((ئه‌وه‌یه، که ئه‌و وشه‌یه‌ی خواستنه‌که‌ی تیا‌یه، فرمان بی، یان وهرگیراو (مشتق) بی))^(۲)، واته: ئه‌و خواستنه‌یه، که وشه‌ی خواستراوی فرمانیک یان ههر وشه‌ییکی دیکه بییت و بچیته‌وه سهر یه‌ک له چاوغه‌کان . بو نمونه:

که گول روئی له باخا بو نه‌نالن
هه‌تا مردن هه‌زاران وه‌ک هوزاران... ل ۷۵.

خواستن له (روئی) دایه، ئه‌م فرمانه له چاوغی (رویشتن) هوه وهرگیراوه، واته: خواستراوه‌که شتیکه شوینکه‌وته‌ی چاوغه، واته: گول مرد، په‌یوه‌ندی نیوان (مرد) و (روئی) په‌یوه‌ندی لیکچوونه، چونکه ئه‌وه‌ی (مرد)، ئه‌وه (ده‌روا)، بویه‌ش به‌مه خواستنی شوینکه‌وته‌یی دروستبووه.

دووه‌م: به‌هرچاوغرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن

به‌هرچاوغرتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لیخواستراو و بوخواستراو) دوو جوری خواستن هه‌یه، بریتینه له خواستنی ئاشکرا و خواستنی درکاو.

(۱) ابن عبدالله أحمد شعيب، الميسر في البلاغة العربية، دروس و تمارين، ل ۹۴.
(۲) محمد أمين الضناوي، معين الطالب في علوم البلاغة (علم المعاني - علم البديع - علم البيان)، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۱۴۲۱هـ - ۲۰۰۰م، ص ۱۰۵.

۱. خواستنی ئاشکرا (الاستعارة التصريحية)

((ئەو دەیه، که به ئاشکرا (له وچوو) هکهی هاتوو))^(۱). واته: لیچوو هکهی نه ماوه، ههروهه به م شیوهیهش دهتوانین بلیین ((ئەگەر لیچوو مان لایرد و ته نیا له وچوو مان هیشتهوه، ئەوا نیازی خۆمان به ئاشکرا و راشکراوی خستوته روو...))^(۲)، واته: ئەو خواستنهیه، که له دوو بنه رته سه رهکیه کانی لیچوو واندن (لیچوو و له وچوو)، ته نها (له وچوو) ی مایته وه، بۆیه پیی دهوتریت ئاشکرا، چونکه (له وچوو) به ئاشکرا له جیاتی وشه ییکی دیکه به کار دیت، بۆ نمونه:

مه پرسه جاه و حیشمه تی دوو بیچوه شییری حهیده ری
له خادیمیکی بییشه یان چ سووننی و چ جه عفه ری... ل ۲۰.

(دوو بیچوه شییر) واته: (دوو مندال)، شییر به ئاشکرا بۆ ئەو مه بهسته خواستراوه و ئەدای کاری خۆی کردوو، قهرینهش: (حهیدری)یه، که نازناوی (ئیمامی عهلی)یه، دوو مندالیش مه بهست له دوو کوری ئیمامی (عهلی)یه، که ئەویش (حهسه ن و حوسین)ن. به مهش خواستنی ئاشکرا به رهه م هاتوو.

له جیگه یی جه نابی ئەو که بوو ئیتر سه گی له عین
له ترسی شییری هه یبه تی به لووره لوور فیرار ئەکا... ل ۱۹.

(سه گی له عین) واته: شهیتان، سه گ به ئاشکرا بۆ ئەو مه بهسته خواستراوه و ئەدای کاری خۆی کردوو، قهرینهش: (له عین)ه، واته: نه فرهت لیکراو و مه لعوون و نه علهت لیدراوه، که ئەمهش بۆ شهیتان به کار دیت نهک بۆ گیانله بهر، به مهش خواستنی ئاشکرا به رهه م هاتوو.

دیده که م له و روژه وه من ئاشناتم، روچه که م
ئاشناییکی به گیان و دل فیداتم، روچه که م... ل ۶۷.

(دیده که م، روچه که م) واته (که سیکی ئازیزو خو شه ویست وه کو چاو و روچه که م)،
(دیده که م، روچه که م) به ئاشکرا بۆ ئەم مه بهسته خواستراوه و ئەدای کاری خۆی کردوو،

(۱) جمال إبراهيم قاسم، البلاغة الميسرة، الطبعة الاولى، دار ابن الجوزي، مصر - القاهرة، ۱۴۳۳هـ - ۲۰۱۲م، ص ۱۷۸.

(۲) محمد علي سلطاني، المختار من علوم البلاغة و العروض، الطبعة الاولى، سوريا - دمشق، ۱۴۲۷هـ - ۲۰۰۸م، ص ۱۰۰.

قهرینهش (ئاشناتم)ه، واتە: ناسینی کەسیک، دیارە مەبەست لێی ئاشنابوونی یارەکەیتە، بەمەش خواستنی ئاشکرا بەرھەم ھاتووہ.

سەلاتی حەق لەسەر شەھێ کە شەق ئەکا قەمەر لە دوور
سەلامی حەق لەسەر مەھێ کە ئەسپی خۆر لە غار ئەکا... ل ۲۱.

(مەھێ) واتە: پیغەمبەر (صل اللہ علیہ وسلم)ه، (مەھ) بە ئاشکرا بۆ ئەو مەبەستە
خواستراوەو ئەدای کاری خۆی کردووہ، قهرینهش (سەلام)ه، تاییبەتە بە ئادەمیزاد، بەمەش
خواستنی ئاشکرا بەرھەم ھاتووہ.

۲. خواستنی درکاو (الاستعارة المکنیة)

((ئەو خواستنییە، کە (لەوچوو)ھکە ی نەماوەو تەنیا یەکی لە پەیوەستەکانی ھاتووہ،
وہکو بەلگەیک لە سەری، بەلام (لێچوو)ھکە ی ماوە))^(۱). واتە: ئەو خواستنییە، کە لە دوو
بنەرەتە سەرەکیەکانی لیکچوواندن (لێچوو و لەوچوو)، تەنھا (لێچوو) ماییتەوہ و لەگەڵ
پەیوەستیکی (لەوچوو) بدریتە لێچوو، ئەمەش پیچەوانە ی خواستنی ئاشکرایە، ((ئەوہیە، کە
(لەوچوو)ھکە ی نەماوە و بەلام بەیەکی لە پەیوەستەکانی ھینمای بۆ دەکری))^(۲). بۆ نمونە:

شەقین ئەکا بە سەد سەری ((قوباد)) و تاجی قەیسەری
ھەتا نەچیتە ((کەربەلا)) گران ئەزانی ئە ی پەری
کە کۆمەلی مەلەک لەوئ لە قافلە ی ((زوار)) ئەکا... ل ۲۰

خواستن لە (سەری قوباد و تاجی قەیسەری)یە، (سەر) و (تاج) بە تۆپ چووینراوە، کە
لەبەنجداشەقی لە سەر و تاج دەدا وەکو تۆپ.

سەر و تاج: لێچووہ

تۆپ: لەوچووہ

وەکو: ئەوزارہ

شەق: ڕووی لیکچوونە

(۱) بلقاسم ساعی، محاضرات في فن (البيان و البديع)، ص ۹۰.

(۲) جمال إبراهيم قاسم، البلاغة المیسرة، ص ۱۷۸.

دواتر له م ليكچوواندندهدا له دوو بنه پړه ته سه ره كييه كاني (له وچوو) لابراره و ته نيا ليچوو
ماوه ته وه، په يوه ستيكيش له له وچوو دراوه ته ليچوو، چونكه توپاني به توپ ده كړي نه ك
به سه ر، به مه ش خواستني دركاو به ره هم هاتوه.

شوكرى خدا به تيري توه مه تن وهك ئه شكه بووس*
سينه ي عه دوو به تيغي حه سادته فگارته... ل ۱۵۶.

خواستن له (تيغي حه سادته) ه، حه سادته به عه سكر چوو ي تراوه، كه له بنجا
حه سادته وهكو عه سكر تيغي هيه.

حه سادته: ليچوو

عه سكر: له وچوو

وهكو: ئه وزاره

تيغ: رووى ليكچوونه

دواتر له م ليكچوواندندهدا له دوو بنه پړه ته سه ره كييه كاني (له وچوو) لابراره و ته نيا ليچوو
ماوه ته وه، په يوه ستيكيش له له وچوو دراوه ته ليچوو، به مه ش خواستني دركاو به ره هم
هاتوه.

سيه م: به بهرچاوگرتنى بو گونجاوه كان (الملائمات)

به بهرچاوگرتنى بو گونجاوه كان، ئه وان ه ي له گه ل ليچوو گونجاون، يان له گه ل له وچوو
گونجاون، يان له گه ل هه ردووكيان گونجاون، سى جوړى هيه:

۱. خواستنى په ها (الاستعاره المطلقة)

((ئو خواستنه يه، كه ده شى ئو سيفه تي له گه لى هاتوه، بو ليخواستراو و بوخواستراو
گونجاو بى و ده شى هيچيش نه هاتبى له گه ليان گونجاو بى))^(۱).. بو نمونه:

* توه مه تن: له قه بى روسته مى زاله، واتا: ئازا، پاله وان، جه سته ي شيرنه بر. ئه شكه بووس: ناوى پاله وان.
(۱) محمد التونجى، معجم علوم العربية، الطبعة الأولى، دار الجيل للنشر و للطباعة والتوزيع، بيروت - لبنان،
۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۳ م، ص ۳۸.

له سهر وه تراخي دهشتي رۆح و شاخ و داخي بهرزي دل
هومای ئەوجی سه عادهت، بازی عیرفان ئاشیان رۆیی... ل ۱۳۸.

له نیوه دیری دووهدا خواستن له هومای سه عادهت دایه، واته: بالندهی بهختیار و
کامهرانی، سه عادهت سیفه تیکه گونجاوه له گهڵ لیچوو (بالنده) و له گهڵ له وچووش (هوما)،
ههروهها خواستن له (بازی عیرفان) یشدایه، واته: بالندهی عیرفان، عیرفان سیفه تیکه گونجاوه
له گهڵ لیچوو (بالنده) و له گهڵ له وچووش (باز)، رۆیی له ژیر هه ریه کیان بی ئاساییه.

۲. خواستنی پالیوراو (الاستعارة المرشحة)

((ئهو خواستنهیه، که هه ندی سیمما و تاییه تمه ندی ههیه، که گونجاون له گهڵ له وچوو..
وهکو بۆ پیاوی ئازا ده لئین .. شیریکی چر نووک تیژ هیرشی کرده سهر دوژمنه کان. ئەم
خواستنه (پالیوراو) ه چونکه پیاوه ئازاکه به شیر چووینراوه، ئەمهش له بهر ئەو هیزهیه که
شیر ههیهتی، هه چهنده زیده رۆیشی تاییه، جا (چر نووک تیژ) که سیفه تی (له وچوو) ه بۆ
شیرهکه وهکو سیفهت زیاد کراوه، بهو سیفهته دهگوتری (الترشیح) پالیوراو))^(۱). واته: ئەو
خواستنهیه که سیفه تیکی تاییه گونجاوه له گهڵ لیخواستراو، به واتایهکی تر ((ئوهیه، له گه لیدا
شتیک هاتوو، که له گهڵ له وچوو گونجاوه))^(۲)، بۆ نمونه: (قهله رهشه بالشکاوه کهم بینی).
بال سیفه تی (له وچوو) یه که قهله رهشه، ئەمه له جیاتی مروئیک هاتوو، که لیچوو، به لام
مروؤد بالی نییه.. بۆ نمونه:

ئەمن ((قطمیر)) ی ئیوه و ئیوه ((اصحاب الرقیم)) ی من
له بۆ که هفی ئەمانهت وا سهگی ده رگانه که ی خۆت هات... ل ۲۷.

خواستن له (سهگی ده رگانه که) دایه، واته: که سیکي وهکو سهگی به رده رگا هات.. شتیک
هاتوو په یوه ندی به سه گه وه ههیه ئەویش (ده رگایه)، ئەمهش زیاتر سیفه تی سه گه نه وهکو
کهس، کهس (لیچوو) ه سهگ (له وچوو) ه، (سهگی ده رگانه که)، سیفه تی سه گه که له بهر ده رگا
راده وهستی بۆ پاسه وانی، واته: سیفه تی سه گه و له گهڵ له وچوو گونجاوه، به مهش خواستنی
پالیوراو به رهه م هاتوو.

(۱) ولید ابراهیم قصاب، البلاغة العربية (علم البيان)، ص ۱۷۱.

(۲) علی جارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة في البيان والمعاني والبدیع، دليل البلاغة الواضحة، ص ۱۶۸.

۳. خواستنی پەتی (الاستعارة المجردة)

((ئەو دەیه، لەگەڵیدا شتیک هاتوو، که لەگەڵ لیچوو گونجاوه))^(۱)، دەبینین ئەم جوړه پیچەوانە ی خواستنی پالیوراوه، چونکه ئەو شتە ی لەگەڵیدا دیت له (بوخواستراو) هوه نزیکه، یان ((ئەو دەیه، که وشە ی خواستراو یان ئەو دەربرینه ی شتیکی لی وەرگیراوه لەگەڵ بوخواستراو گونجاوه))^(۲)، وەکو شیریکی شمشیر به دستم بینی.. (شمشیر) سیفەتی (مرۆقی ئازایه)، که (لیچوو) ه، به لام شیر که (له وچوو) ه، ناتوانی شمشیر هه لگیری. که واتە ئەو خواستنه یه، که سیفەتیکی تیا به گونجاوه لەگەڵ بوخواستراو.. بو نمونه:

ئە ی باخه وان مه زانه که زستان گه رایه وه

موژده م به ری که بو چله ئەم به فره شین ئەکا... ل ۲۳.

خواستن له (به فره شین ئەکا) دایه، بو لیچوو گونجاون، که (مرۆقه) ه، نهک بو (به فر) که له وچوو، چونکه گریان سیفەتی مرۆقه و به فر ناگریی، به مهش خواستنی پەتی (مجرد) به رهه م هاتوو.

ئەم شای ی و سرووره له شهوقی به هاره، یا...

عه شقی گولیکه عه فووی هه موو موزنییین ئەکا؟... ل ۲۳.

(عه فو) سیفەتی که لەگەڵ بوخواستراو که (مرۆقه) ه گونجاوه، نهک له گەڵ (گول) که لیخواستراوه، به مهش خواستنی پەتی (مجرد) به رهه م هاتوو.

چوارهم: به بهرچاوگرتنی (ههستی و ئەقلی) دوو لایه نهکانی خواستن

هه ر وهک چۆن له بهشی لیچوو واندندا ههستی و ئەقلی دوو لایه نهکه مان دیاریکرد، ئەوا لیژهدا به هه مان شیوه دیاری دهکین، تاکه جیاوازیش ئەو دهیه، که له لیچوو واندندا ههردوو لایه نهکه (لیچوو و له وچوو) له دێره شیعره که دا بهرچاو دهکوت، به لام له خواستندا ته نیا لایه نیکیان به دیار دهکوت یان بوخواستراو یان لیخواستراو، به بهرچاوگرتنی ئەو ده ی

(۱) علی جارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة في البيان والمعاني والبدیع، دليل البلاغة الواضحة، ص ۱۶۸.

(۲) حسنی عبدالجلیل یوسف، علم البيان بين القدماء و المحدثين، الطبعة الأولى، دار الوفاء الإسكندرية، ۲۰۰۷.

دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لیخواستراو) و (بوخواستراو) هر یه‌که‌یان هه‌ستینه، یان ئەقلینه، ئەمجۆرانه‌ی خواستمان لای ئەم شاعیره (بیخود) به‌دیکرد:

۱. خواستنی ئەقلی هه‌ستی (الاستعارة المعقول للمحسوس)

ئەو خواستنه‌یه ((که بابە‌تیکی ژیری به‌ینریت‌ه‌وه و بخوازیت بو بابە‌تیکی هه‌ستی))^(۱)، واته: لیچوو (بوخواستراو) ه‌که‌ی (ئەقلی) بییت و له‌وچوو (لیخواستراو) ه‌که‌ی (هه‌ستی) بییت.. بو نمونه:

توزی بی دینی عه‌جەب جاده‌ی ویلایه‌ت ون ئەکا
گیژهلووکه‌ی مه‌عسیه‌ت ریگه‌ی هیدایه‌ت ون ئەکا... ل ۴۰.

خواستنی درکاو له (ریگه‌ی هیدایه‌ت) دایه، واته: هیدایه‌ت وه‌کو شاریک ریگه‌یه‌کی هه‌یه بو پیگه‌یشتنی، ریگا هی شاره‌که‌یه له‌وی وه‌رگیراوه و دراوته به هیدایه‌ت.

هیدایه‌ت: لیچوو، ئەقلیه

شار: له‌وچوو، هه‌ستییه

که‌وابی خواستنی ئەقلی هه‌ستی به‌ره‌م هاتوو.

گه‌هی زامداری تیغی ناز و غه‌مزهم، چاری ئەی جه‌پ‌راح
گه‌هی بیماری چاوم، ئەی ره‌ئییسی سیححه‌ ده‌رمانی... ل ۱۲۹.

خواستن له (تیغی ناز و غه‌مزهم) دایه، تیغ هی عه‌سکه‌ره نه‌ک هی ناز، واته: ناز و غه‌مزه وه‌کو عه‌سکه‌رن تیغیان هه‌یه.

ناز و غه‌مزه: لیچوو، ئەقلیه

عه‌سکه‌ر: له‌وچوو، هه‌ستییه

که‌وابی خواستنی ئەقلی هه‌ستی به‌ره‌م هاتوو.

(۱) هه‌ژار فه‌قی سلیمان حسین، پرونیژی له شیعری مه‌حوی دا، ل ۱۴۰.

۲. خواستنی هستی هستی (استعاره المحسوس لمحسوس)

((ئەو خواستنهیه که هەردوو لاکە هستی بن و بە هەستەکان درکیان پێکەین))^(۱) ،
واتە: لیچوو (بۆخواستراو) هکە ی (هەستی) بیت و لەوچوو (لیخواستراو) هکە شی (هەستی)
بیت.. بۆ نمونه:

وەرە تۆش ویلی شەوقی شەو رەوی بە
کە بەو رەش بوو چاوی کالی ((خورشید))... ل ۴۲.

خواستن لە (چاوی کالی) دایە، چونکە سیفەتی مرۆڤە و دراوێتە خورشید (رۆژ)، لێرەدا
خورشید (بۆخواستراو) ه، هەستی، مرۆڤ کە بە قەرینە ی (چاوی کالی) دەیدۆزینەو
(لیخواستراو) ه، هەستی، بەمەش خواستنی هستی هستی دروستبوو.

کە لیوی گۆل بە هەناسەم ئەگا، ئەلی ئاخۆ
چ خونچەییە بە دەم بای سەباو پێ ئەکەنی؟!... ل ۱۳۲.

خواستنی ئاشکرا لە (لیوی گۆل) دایە، واتە: (گۆل وەکو ئادەمیزاد لیوی) هەیه، لیو هی
ئادەمیزادە لە ئەو وەرگیراوە و دراوێتە گۆل.

گۆل: لیچوو، هەستی

ئادەمیزاد: لەوچوو، هەستی

بەمەش خواستنی هستی هستی دروستبوو.

۳. خواستنی ئەقلى ئەقلى (استعاره المعقول لمعقول)

ئەو خواستنهیه، کە لیچوو (بۆخواستراو) هکە ی (ئەقلى) بیت و لەوچوو
(لیخواستراو) هکە شی (ئەقلى) بیت، واتە: هەردوو لایەنە کە ئەقلى بیت.. بۆ نمونه:

سەرسەری مردن کە هات و دای بەبا وەک گەردەلوول
خەرمەنى عومری تيجاریکی نه جیب ئەى ((بوالفضول))... ل ۱۵۲.

(۱) هەزار فەقی سلیمان حسین، پوونییژی لە شیعری مەحوی دا، ل ۱۳۷.

خواستن له (سه‌رسه‌ری مردن) دایه، سه‌رسه‌ر: به‌مانای ره‌شه‌بای توند دیت، واته: مردن وه‌کو بای (سه‌رسه‌ر) هات.

مردن: لیچوو، ئەقلییه

بای سه‌رسه‌ر: له‌وچوو، ئەقلییه

بای (سه‌رسه‌ر) بایه‌که له قورئانی پیروژدا ناوی هاتوو [وَأما عادٌ فأهلكوا بريحٍ صرصرٍ عاتية]... [الحاقة/٦]، [فصلت/١٤، ١٥]، [القمر/١٨، ١٩]، که تاییه‌تن به له ناو بردنی قهومی عاد، قهومی عادیش به‌ره‌شه‌با یه‌کی ساردی به‌هیزی ویران‌که‌ر له نیو بران، شاعیر له‌م دیره شیعره‌شدا مردنی به‌بای سه‌رسه‌ر چواندوو، به‌مه‌ش خواستنی ئەقلی ئەقلی دروستبووه.

پینجه‌م: به‌به‌رچاوگرتنی (گونجاوی و نه‌گونجاوی) دوو لایه‌نه‌کانی خواستن

به‌به‌رچاوگرتنی ئەوه‌ی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن (لیخواستراو) و (بوخواستراو) پیکه‌وه گونجاون یان نه‌گونجاون، دوو جووری خواستن هه‌یه، ئەوانیش بریتینه له:

١. خواستنی گونجاوی (الاستعارة الوافقية)

((ئوه‌یه که تیایدا لیچوو و له‌وچوو دوو وشه‌ی پیکه‌وه دژ، یان پیچه‌وانه نه‌بن، به‌لکو دوو وشه‌بن، له‌رووه‌کانی عه‌قلی و کومه‌لایه‌تی، ئاسایی بن، له‌وه‌ی که‌وا پیکه‌گه‌ن.. بویه‌ش ئەو ناوه‌ی لیئراوه (گونجاوی)، چونکه گونجان له نیوان دوو لایه‌نه‌کانی هه‌یه))^(١)، به‌و واتایه‌ی له‌کاتی هینانه‌وه‌ی خواستنی سیفه‌تی شتیکی بو شتیکی تر له‌و هینانه‌وه‌یه‌دا گونجاویک هه‌بیته‌ له‌نیواناندا، واته: ((ئوه‌یه که له‌پیکه‌وه هاتنی دوو لایه‌نه‌کانی خواستن له‌که‌سینک یان شتیکی دروست ده‌کریت))^(٢)، هه‌موو خواستنیکی ده‌گریته‌وه که هه‌ردوولا پیکه‌وه بگونجین.. بو نمونه:

ئه‌گه‌ر پووی ماهی من ساتی نه‌بینی

ئهبی ئاخوچ بی ئەحوالی ((خورشید))... ل ٤١.

(١) ولید ابراهیم قصاب، البلاغة العربية (علم البيان)، ص ١٦٧.

(٢) محمد حسین محمدی، بلاغت (معانی، بیان، بدیع)، ص ٩٧.

خواستن له (ماه)دایه، مړوځ به (ماه) چوینراوه، له پاشان بینین له مړوځه وه ودرگیراوه دراوته به ماه واته: (ماه) به کائینکی زیندوو چوینراوه، که زور ئاساییه (ماه) و مړوځ به یه که وه بچوینرین، به مهش خواستنی گونجاوی به ره هم هاتوو، چونکه گونجان له نیوان لیچوو و له وچوودا هه یه.

۲. خواستنی نه گونجاوی (الاستعاره العنادیة)

پیچه وانهای خواستنی گونجاوه، ((ئو خواستنه یه لیچوو و له وچوو دوو وشه ی پیکه وه دژ، یان پیچه وانهای یه کن، به شیوه یه که که عقل قه بولی ناکات پیکه وه کوبینه وه))^(۱)، به واتای هینانی سیفته تی شتیک بو شتیک تر، که ئو دوو سیفته پیکه وه نه گونجین و دوور بن له یه که وه، بو نمونه: موژده بو دوستایه تیه ئو عقل قه بولی ناکات بو سوکایه تی پیکردن بیت، به لام وه کو شیوازی سوکایه تی پیکردن، دهینریت. به واتایه کی تر ((ئو وه یه، باری لیکچوواندن نیوان هه ردوو لایه نه کان، له سهر وازهینان له وهک یه کی سیفته ته کان دامه زرابی))^(۲)، بو نمونه: (موژده) و (ئازاری سهخت) هاوسیفه ت نینه و بو یه ک ناگونجیت، ته نها بو ریسوا کردن ئم دهر برینه دیت.

نمونه بو ئم جوړه خواستنه وه کو له م ئایه ته پیروزه دا هاتوو: [فَبَشِّرْهُم بِعَذَابِ أَلِيمٍ]... [إل عمران/۲۱]، [الانشقاق/۲۴]، [التوبه/۳۴]، تایبه ته به و که سانه ی مالی خه لک به ستم و حه رام ده خون، واته: ((موژده ی سزایه کی پر ئیشیان پی بده!))^(۳).

(موژده دان بو سزا) له م ئایه ته دا بو پیشاندانی ئو وینه یه هاتوو، موژده و سزا هاوسیفه ت نینه و له گه ل یه کدا ناگونجین و مه به ست له خواستنی نه گونجاوه و بو ریسوا کردن به کارهاتوو، بو ئه وانهای باوهر ناهینن به ئایه ت و فه رمانه کانی خوا و پیغه مبه رانیش به بی هیچ حه قیک ده کوژن، واته تایبه ته به کافران.

له شیعی کوردیشدا بو ئم خواستنه (بیخود) هه ر ئم وینه یه ی ودرگرتوو و به شیوه یه کی دیکه گووتوو یه تی:

(۱) بن عیسی باطاهر، البلاغة العربیة مقدمات و تطبیقات، ص ۲۵۹.
(۲) حسنی عبدالجلیل یوسف، علم البیان بین القدماء و المحدثین، ص ۵۰.
(۳) بورهان محمد امین، ته فسیری ئاسان بو تیگه یشتنی قورئان، چاپی سیئمه، له بلاوگراوه کانی کتبخانه ی رۆشنییر له سلیمان - هه ولیر، ۲۰۰۲، ل ۵۲.

به شارهت بئ جهه ننه م جيگه ته ئه ي ((باغض)) ي سادات
به تووباي قامهت و رووي ((جنه الماوي)) يي پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ... ل ٤٤.

خواستن له (به شارهت بئ جهه ننه م جيگه ته) دايه، به شارهت به واتاي موژدهو
هه والي خوش ديت، كه بو شتي باش ديت، نهك بو چووني شويني خهراپ، كه (جهه ننه م) ه،
هاوسيفهت نينه و له گه ل يه كدا ناگونجين، به مهش خواستني نه گونجاو يان هاوژي (العنادية)
دروستبووه.

شه شه م: خواستني گشتي (الاستعارة العامية)

((ئو خواستنه يه، كو كه ره وه ي نيوان هه ردوو لايه نه كاني روونه و زورينه ي خه لكي تبي
ده گن))^(١)، واته: لاي هه موو كه سينك ئاشكرايه و چ رامن و بير كردنه وه يه كي ناوي، ده زانري
ليخواستراو و بوخواستراو له چ روويه كدا پيك ده چن.. وه كو: شير بو پياوي ئازاو مانگ بو
ژني جوان و فروكه بو خيراوي...، واته: مه به ست ليي ((ئو خواستنه يه، كه زور
به كار هينراوه و له سه ر زارانه، زور پيوست به گه ران و ماندو بوون ناكات بو ئه وه ي تبي
بگه ي، چونكه كو كه ره وه ي نيوان دوو لايه نه كاني ئاشكرا و دياره، وه كو ده ليي: شيريك م بيني
ته قه ي ده كرد))^(٢).. ليره دا ته قه كردن سيفه تي مروقه، بو يه به ئاشكرا دياره، كه مه به ست له
شيره كه جه نگاوه ره ئازا كه يه، ئو خواستنه ش وينه يه كه له سه ر زاري هه مووانه، چ ماندوو
بووني ناوي بو ئه وه ي ليي تيبگه ي، بو نمونه:

نيرگسي ئه و تاته بيم بئ چ باكم زه خمه من
بو بريني ((ظاهر)) و ((باطن)) نيگاهي مه ره مه ... ل ٩٨.

په يوه ندي نيوان ليخواستراو و بوخواستراو ئاشكرايه (جواني و دلگيري) يه، (نيرگز)
خواستراوه و چاوي يار بوخواستراوه، له خوشه ويستيدا چوون يه كن، به مهش خواستني
عامي به ره مه هاتووه.

(١) زين كامل الخويسكي، د. أحمد محمود المصري، رؤى في البلاغة العربية (دراسة تطبيقية لمباحث علم
البيان)، الطبعة الاولى، دار الوفاء، الاسكندرية، ٢٠٠٦، ص ١٢٢.
(٢) السيد أحمد الهاشمي، جواهر البلاغة، ص ٢٩٦.

حهفتهم: خواستنی راسته قینه (الاستعاره التحقیقة)

((ئەو خواستنهیه، که جیهیلدراو شتیکی ههستییه، وهکو ئەوهی بلیی: شیریکم بینی))^(۱).. مه بهست له شیره که پیاویک بیت. به واتایه کی تر ((بریتییه له وهی (بوخواستراو) که به رامبه ر (لیچوو)ه، بهر ههست یا ژیری بکهوی))^(۲)، واته: بوخواستراو ههستییه بهر پینچ ههسته کان دهکه ویت، یانیش ئەقلییه، بو نمونه:

مه تافی یادگاری شیری یه زدان و ((حُسینین))ه
زیاره تگاهی ئالی چه زره تی ((طاها))یه به رزنجه... ل ۹۰.

خواستنی ئاشکرا له (شیری یه زدان)دایه، که مه بهست لیی چه زره تی (علی)یه و له ئازایه تیدا وهکو شیری خودا وایه..

له شهوقی ماهی رووی ئەو شوخه توخوا پرتهوی ئەی روژ
به یادی چاکی سینهی، ئەی سهحه ر سادهی گریبانی... ل ۱۲۹.

خواستنی ئاشکرا له (هاه) دایه، که مه بهست لیی ئەو دولبه ره خوشه ویستهی وهکو (ماه)ه له جوانیدا، به مهش خواستنی ته حقیقی به رههم هاتوو.

جوانی و گرنگی خواستن

خواستنی یه کیکه له دیارترین و بهرزترین هونه رهکانی شیعرییته، هه ر له کۆنه وه و تا ئاده میزادیش مابی، سوود له خواستن وهرده گیری و به بی ئەمه پرۆسهی قسه کردن و داهینانی ئەدهبی خووی به پرتوه نابات، له بهر ئەوه تاکه هونه ریکه مه و دایه کی فراوان بو شاعیر ده هیلیته وه، وا دهکات شاعیر له جوغزیکی دیاریکراودا نه سوورپیتته وه، به شیوه یه کی گشتی خواستن کۆمه لیک گرنگی هه یه، له وانه:

۱. خواستن دووپاتکردنه وهو زیاده رووی یان وهسفی زور له واتا دهگه یه نی، له م رووه وه ره وانتره له (لیکچوواندن).

(۱) شرف الدین الحسین بن محمد بن عبدالله الطییبی، التبیان فی البیان، تحقیق د. توفیق الفیل، عبداللطیف لطف الله، الطبعة الأولى، ذات السلاسل للطباعة والنشر، الكويت، ۱۴۰۶هـ - ۱۹۸۶م، ص ۱۸۹.
(۲) عزیز گهردی، رهوانبیژی له ئەدهبی کوردیدا، بهرگی یه کهم، روونبیژی، ل ۷۸.

۲. ئەو شىۋازە خواستەنە ئاسانتەر و جواتتەر و پەوانتەرە لە دەربېرىنى درووست، وادەكات بە وشەى كەم واتاى زۆر بگەيىنىت، واتە: بەخشىنى واتاىەكى زۆر بە رىگايەكى كورت، ئەمەش ھونەرىكى جوانە و كارىگەرى جىدەھىلى.

۳. لە خواستندا جوانى واتا بە ديار دەكەوئ لە وشەو دەربېرىنى نوئ، كە دەروون پىي سەرسام دەبى، لەمەشدا دەربېرىنى راستەوخۆ نايگاتى، كەوابى بەمە خواستەن نرخیكى ھونەرى زياتر دروست دەكات.

۴. خواستەن تواناى گواستەنەوھى شتە ھەست پىنەكراوھكان و ناديارەكانى بۆ ھەست پىكراو و زىندوو و ديارەكان يان باوھكان ھەيە، بەمەش خەيالىكى جوان دەبەخشىت و وادەكات شتەكان ببىتە شتى بەرجەستە.

۵. خواستەن لە درووست كورتتەر و كارىگەرتەر، ھۆكارىكى گرنكى سەركەوتنى دەقى ئەدەبىيە، بە ھۆى خواستەنەوھ قسەكەر ئەو مەبەستەى ھەيەتى بە ئاسانى و بە باشى وەدى دىت، ھەموو كەس وەكو يەك، بەرپىژەى لەيەكجيا بۆ گەياندىنى مەبەستەكانى سوود لە خواستەن وەردەگرىت.

۶. ھەموو ئەوانە شىعەرەكانى بىخودى واتا بەخش و پروون و جوان كردووھ.

به شی چوارهم: درکه (الکنایه)
باسی یه کهم: پیناسهی درکه و بنه رته کانی
باسی دووهم: جوره کانی درکه
باسی سییهم: جوانی و گرنگی درکه

به شی چوارهم: درکه (الکناية)

درکه هونه ریکه له هونه ره کانی روونیژی، رۆلکی بهرچاو له زماندا دهگیریت، سهبارت به پیناسه و باسکردنی هونه ری درکه، وهکو هر هونه ریکی تر تیشکی خراوته سه و رهوانیژان خستویانه ته روو:

باسی یه که م: پیناسه ی درکه و بنه په ته کانی

درکه له پووی وشه ییه وه: عه رب (الکناية) ی پیده لاین لای ئه وان مه به ست له کینایه: ئه و گوته ییه، که قسه که ر دهریده بریت و مه به ستی واتایه کی دیکه یه، نه ک واتای وشه کانی گوته که ی خوی، ئه وه تا له فره نکه کانیاندا هاتوه: کینایه ئه وه یه: ((به شتی قسه ده که یین و مه به ست شتیکی تره))^(۱)، واته: ئه گهر وشه یی ترت به کاره یینا و مه به ست واتایه کی تر بوو. به واتایه کی تر، ((دهر برینیکه مه به ست لای غه یری ئه و واتایه یه، که له بنجا بووی دانراوه، هر چنده ده شی بو واتای درووستیش هاتی))^(۲).

له کوردیشدا مه به ست له درکه: ئه و دهر برینه یه، ((له پووله تدا واتایک ده گه یین، له و دیوی ئه و واتایه ش واتایکی دیکه درکی پیده کریت، مه به ست واتاکه ی دوو مه، نه ک واتا روواله تییه یه که سه ره که))^(۳)، واته: شتیکی بلیت و مه به ست شتیکی تر بیت.

درکه له پووی زاروا ییه وه: (عه بدولقا هر جورجانی) ده لیت: ((مه به ست له درکه ئه وه یه، قسه که ر ده یه وی واتایه ک له واتاکان بچه سپینی، به لام به و وشانه ناخاته روو، که له زمان بووی دانراوه، به لکو هندی وشه یی تر به کار دینی، که به دوا داهاتوینه، یان له بووندا بو ئه ومان ده بن))^(۴)، واته: له درکه دا هرگیز واتای درووستی وشه و دهر برینه کان مه به ست نییه، به لکو مه به ست هه میسه واتا درکه ییه که یه، ئه و واتایه ی له و دیوی رسته و دهر برینه کان ده یگه یینن، روونتر له و پیناسه یه، ره وان ییژانی دیکه گو توویانه: ((درکه ئه وه یه قسه که ر مه به ستی چه سپاندنی واتایه ک له واتاکان بی، به لام به وشه یی بو دانراوی خوی له زماندا ئه وه ناکات، به لکو بو وشه یی دیکه دیت و به کاریان دینی، که بو واتا مه به ست که یان

(۱) الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الخامس عشر، دار صادر، بيروت، دون سنة الطبع، ص ۲۳۳.

(۲) المعلم بطرس البستاني، محيط المحيط (قاموس عصرى مطول للغة العربية)، الجزء السابع، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ۲۰۰۹، ص ۵۵۷.

(۳) ئیدریسه بدوللا مسته فا، لایه نه ره وان ییژییه کانه شیعریکلاسیکی کوردیدا، ل ۲۰۴.

(۴) الشيخ الإمام أبي بكر عبد القاهر عبدالرحمن بن محمد الجرجاني النحوي، دلائل الأعجاز، علق عليه: محمود محمد شاكر، الطبعة الثالثة، مطبعة المدني، مصر، ۱۴۱۳هـ - ۱۹۹۲م، ص ۶۶.

دهبات))^(١)، لیره‌دا راسته‌وخو ناوی شته‌که نابه‌ین، به‌لکو ناوی شتیکی تر ده‌به‌ین که په‌یوه‌ندی به‌مانای یه‌که‌مه‌وه‌ه‌بیته، تاوه‌کو گوینگر له‌مانا باسکراوه‌که بو مانا مه‌به‌سته هیما بو کراوه‌که بچی، ((مه‌به‌ستت واتایه‌که‌و به‌وشه‌ی دیکه‌گوزارشتی لیده‌که‌ی))^(٢)، ئەم پیناسه‌یه‌ساده‌ترین و کورتترین پیناسه‌ی درکه‌یه، (زه‌مخه‌شری)یش ده‌لیت: ((درکندن له‌باره‌ی شتیکه‌وه‌کینایه‌ته))^(٣).

هه‌ندی نوسه‌ری تر له‌باره‌ی درکه‌گووتوویانه: ((درکه‌وازه‌ینانه له‌قسه‌کردن به‌ئاشکرا له‌باره‌ی شتیکه‌وه‌و قسه‌کردنه به‌پیوه‌په‌یوه‌سته‌که‌ی، بو‌ئوه‌ی له‌رووی واتاوه له‌باسکراو به‌ره‌و جیه‌یلدر او مان بیات))^(٤)، بو‌نمونه: پیاوه‌که‌ده‌ستی دریژه.

ده‌ستی دریژه باسکراوه، مه‌به‌ست نییه، مه‌به‌ست پیاویکه‌زور خیرکه‌ره، که‌ئەم سیفه‌ته مه‌به‌سته‌و قسه‌که‌ر جیه‌یشتوووه، واتا: به‌ئاشکرا نه‌یه‌یناوه.

ره‌وانیژانی دیکه، له‌وانه: هه‌ریه‌که له‌ته‌فتازانی له‌کونه‌کان و دکتور محهمه‌د سوله‌یمان له‌نوییه‌کان ده‌رباره‌ی درکه‌گووتوویانه: ((درکه‌ده‌ربریکه مه‌به‌ست لی‌ی واتا پیوه‌په‌یوه‌سته‌که‌یه، هه‌ر چه‌نده ده‌شی مه‌به‌ست واتا درووسته‌که‌شی بی))^(٥)، لیره‌دا مه‌به‌ست له‌درکه‌ده‌سته‌واژه‌ییکه، مه‌به‌ست لی‌ی واتا درووسته‌که‌ی نییه، هه‌ر چه‌نده ده‌شی مانا راسته‌قینه‌که‌یشی مه‌به‌ست بیته، چونکه هه‌یچ قه‌رینه‌یه‌ک نییه، ریگری بکات له‌وه‌ی مانا راسته‌قینه‌که مه‌به‌ست بیته. بو‌نمونه: (فلان ده‌ستی پاکه) درکه‌یه، ده‌شی مه‌به‌ستی واتا وشه‌بیه‌که بیته که ده‌ستی پاک و خاوینه‌و چلکی پیوه‌نییه، ده‌شی واتا دووره‌که‌شی مه‌به‌ست بیته، که درکه‌که‌یه مه‌به‌ست لی‌ی که‌سیکی ئەمینه و دزی ناکات.

(١) أبی بکر محمد بن علی المعروف بابن حجه الحموي، خزانة الأدب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الثاني، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م، ص ٢٦٤.

(٢) أبی عبدالله فيصل بن عبره قائد الحاشري، تسهيل البلاغة، دار الايمان للطبع والنشر و التوزيع، الاسكندرية، ٢٠٠٦م، ص ٨٩.

(٣) الإمام جلاله فخر خوارزم محمود بن عمر الزمخشري، أساس البلاغة، قدم له وعلق حواشيه: د. محمد احمد قاسم، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت، ١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م، ص ٧٤٣.

(٤) حامد عبدالهادي حسين، البلاغة والمعنى في النص القرآني، دار الكتب والوثائق العراقية، بغداد، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، ص ١٦٣.

(٥) سعدالدين التفتازاني، شرح المختصر، منشورات دار الحكمة، قم - إيران، دون سنة الطبع، ص ١٢٣. هه‌روه‌ها: د. محمد سليمان عبدالله الاشقر، معجم علوم اللغة العربية، الطبعة الأولى، دار النفائس للنشر والتوزيع، الادن، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٦م، ص ٣٤١.

دیاره لیزه‌دا ئەم بریاره‌ی سه‌روو، قسه‌ه‌لده‌گرئ و هه‌موو جارێک راست نییه، چونکه ئەگه‌رچی راسته، زۆر جار ده‌شیت ئەو ده‌ربڕینه‌ی (درکه‌ی پێ درووست ده‌کریت، واتا درکه‌یی و واتا راسته‌قینه‌که‌یشی بگه‌یینیت، چونکه له درکه‌دا زۆر جار ((به‌ر به‌ستی ئەقلی هه‌یه و قه‌ت ریگه نادات بیسه‌ر وینای واتای درووست بۆ گوته درکاوه‌که بکات))^(۱)، بۆ نمونه:

له یارانی وه‌فاداران ئەدیبه‌ییکی ((زه‌کی)) مابوو
له پر پشتی له دنیا کردو رووی بۆ مولکی عوقبا بوو... ل ۸۱.

له نیوه دێری دووه‌دا له رسته‌ی (له پر پشتی له دنیا کرد) درکه درووست بووه، واتا درکاوه‌که‌ی: بایه‌خ پێ نه‌دان به دنیا، به‌لام واتا درووسته‌که‌ی (له پر پشتی له دنیا کرد)، ئەمه‌یان مه‌حاله و ئەقل قه‌بولی ناکات ئەم رسته‌یه بۆ ئەو واتا درووسته‌ی به‌کارهاتییت.

به به‌رچاوگرتنی ئەم نمونه‌یه‌ی سه‌روو و چه‌ندین نمونه‌ی دیکه‌ش ده‌گه‌ینه ئەو رایه‌ی وه‌کو گوتمان، هه‌موو جارێک ناشیت رسته درکاوه‌که ئاسایی بیته بۆ واتای درووستی وشه‌که به‌کارهاتییت.

هه‌روه‌ها له زمان و ئەده‌بی فارسی‌شدا ئەم هونه‌ره وه‌ک هونه‌ریکی به‌رز و واتا‌ده‌ر گرینگی پیدراوه و لیکۆلینه‌وه‌ی له سه‌ر کراوه، یه‌کیک له دیارترین ره‌وانیژانی ئەو ئەده‌به (جه‌لاله‌دین هه‌مایی) یه به‌م شیوه‌یه پیناسه‌ی کردووه ((ده‌ربڕینه‌که دوو مانای دوور و نزیک هه‌یه، ئەم دوو مانایه پیکه‌وه پێوه‌ستن، که زه‌ینی بیسه‌ر له واتای نزیک بۆ واتای دوور بگوازیته‌وه))^(۲).

له زمانی ئینگلیزیشدا به‌رامبه‌ر به درکه زاراوه‌ی (metonymy) به‌کارهاتووه، زاراوه‌یه‌کی دیاری ئەده‌بیاتی کۆن و نوێی ئینگلیزه، زۆر جار له بواری ئەده‌ب و قسه‌ی رۆژانه‌دا به‌کارده‌هینریت، به‌م شیوه‌یه پیناسه کراوه ((درکه وشه‌بیکه یان رسته‌یه‌که، تیایدا بۆ جیگرته‌وه‌ی سیفته‌ی وشه‌یه‌کی تر به‌کار دیت له به‌ر سیفته‌تیکی ناسراوی وشه‌که))^(۳).
لای کورد (عه‌زیز گه‌ردی)یش به شیوه‌یه‌یکی دیکه پیناسه‌ی درکه‌ی دا‌رشتووه و گو‌توویه‌تی: ((درکه ئەوه‌یه راسته‌وخۆ ناوی سیفته یان مه‌وسووف نه‌دری، به‌لکو به‌هۆی

(۱) ئیدریس عه‌بدوللامسته‌فا، لایه‌نه‌ره‌وانیژییه‌کان له‌شعیریکلاسیکی کوردیدا، ل ۲۰۷.

(۲) استاذ علامه جلال الدین همایی، فنون بلاغت و صناعات ادبی، چاپ هفتم، مؤسسه نشر هما، تهران، تابستان ۱۳۷۰، ص ۲۵۵ - ۲۵۶.

(3) On line Dictionary, love tak now corporation, 1999/10/17, www.yourdictionary.com.

شتی ترهوه بدرکینری و له پهوتی رسته که دا دهر بکه وئ. ئەمه مانای مانایشی پئ ده لئین. له درکه دا مهرج نییه نیشانه هه بی بو ئه وهی که مانا درکاوه که مه به سته، چونکه هه لده گری مانای راسته قینهی وشه کانیس مه به ست بی، هه ر چهنده مه به سته سهره کی هه ر مانا درکاوه که یه))^(۱).

له کوی ئه و پیناسانهی سه روو خرایه روو، به کورتی ده توانین بلئین: درکه (الکنایه).. بریتیه له وشه یه ک یان رسته یه ک، که دوو واتای هه یه، یه کیان درووست و یه کیان درکاو، مه به ست و اتا درکاوه که یه، که بو غه یری واتای درووستی خوی دیت و واتایکی درکاو ده گه بینیت، هه ر چهنده هه ندیک جار ده شی واتا درووسته که شی مه به ست بیت، چونکه زورجار هه یچ ریگریه ک یان قهرینه یه ک نیه، به ره لستی ئه وه بکات که واتا درووسته که ی مه به ست بیت.

جیاوازی نیوان درکه و خوازه

۱. له (خوازه) دا له بهر بوونی قهرینه یه ک ریگری له وه ده کات، که مانای راسته قینهی وشه که مه به ست بیت، به لکو ته نیا مانای خوازه یی وشه که مه به سته، به لام له درکه دا زورجار له بهر نه بوونی قهرینه یه ک ریگری له وه ناکریت، که مانا درووسته که مان مه به ست بیت، بو نمونه به که سیک دهوتریت (دهست کورت) ده شیت سه ره رای هه ژاری وه کو (کورتی ئەندامی دهست) یش لیکبدریته وه، چونکه له دهسته واژه که دا چ ریگریه ک نیه، ئاماژه به وه بکات، که مه به ست له دهسته واژه که ته نها واتا درووسته که ی بیت، به لام وه کو گوتمان هه ندی جار به ره سته ئه قلی هه یه ریگری ده کات له وهی دهر برینه درکاوه که بو واتای درووست هاتب.

۲. درکه و خوازه، هه ری هه کیان دهر برینیکن بو واتای درووستی خویان به کارنه هینراون، جیاوازیه که یان له وه دایه، که درکه به زوری له سنووری رسته دهر ده که وئ و خوازه له سنووری وشه.

(۱) عه زیزگه ردی، ره وان بیژی بو پۆلی دووه می په یمانگا کانی مه لبه ندی مامۆستایان، پۆلی پینجه می په یمانگا کانی پیگه یان دنی مامۆستایان، ل ۶۹.

بنه‌په‌ته‌کانی درکه

درکه دوو بنه‌په‌ته‌تی سه‌ره‌کی هه‌یه، ئەوانیش بریتینه له:

۱. دهربرینی درکاو (المکنی به): مه‌به‌ست له‌مه ئەوه‌یه، به هۆیه‌وه‌ی درکه دروستبووه.. ئەوه‌ش ((واتای دروستی دهربرینه‌که نییه، به‌لکو واتای پیوه به‌سترای ئەو دهربرینه‌یه، له واتایه‌کی تر))^(۱).

۲. واتای درکاو (المکنی عنه): ئەوه‌ی له باره‌یه‌وه‌ی درکینراوه.. ((ئەوه‌ش ئەو واتا دروسته‌شاراوه‌یه، که به درکه ده‌یشارینه‌وه و ده‌بیته مه‌به‌ستی قسه‌که‌ر))^(۲)، واته: مه‌به‌ست لی ئه‌و واتایه‌یه، که له دهربرینه درکاوه‌که به‌رجه‌سته ده‌بیته.

په‌یوه‌ندی نیوان ئەم دوو بنه‌په‌ته‌کانی درکه په‌یوه‌ندی پیویستی و په‌یوه‌ستییه، واته دهربرینی درکاو پیویسته بۆ واتای درکاو، واتای درکاویش په‌یوه‌سته به دهربرینی درکاو.

باسی دووهم: جوهره‌کانی درکه

هونه‌ری درکه‌ش وه‌ک هونه‌ره‌کانی تری پوونییژی، له‌و دابه‌شکردنانه‌ی سه‌رجه‌م په‌وانییژان بۆ جوهره‌کانی (درکه) یان کردوووه، به‌سه‌ر سی جوهردا دابه‌شکراوه، ئەوانیش بریتینه له:

۱. درکه له سیفەت (الکینایة عن الصفه)

۲. درکه له مه‌وسوف (الکینایة عن الموصوف)

۳. درکه له هاوگری (الکینایة عن النسبة)

(۱) ولید إبراهيم قصاب، البلاغة العربية (علم البيان)، ص ۲۳۴. هه‌روه‌ها: د. بن عیسی باطاهر، البلاغة العربية مقدمات و الطبیقات، ص ۲۹۷.
(۲) سه‌رچاوه‌ولا په‌په‌پیشوو.

۱. درکه له سیفەت (الکینایة عن الصفة)

((ئەوێهه له ئاڤاوتندا، سیفەتیک، یان چەند سیفەتیک بەهینری، له نێوانیاندا پەیوهندی و بۆ یەک پێویستی هەبێ، بە شیوێههک که به هۆی سیفەته هاتوو درکاوهکه، زهین بۆ سیفەته مه‌به‌سته‌که بچێ))^(۱).. بۆ نمونه: ده‌لێن (فلان ئختیار بووه).. ئختیاری سیفەته، مه‌به‌سته لێی: شتی له بیر ده‌چیته‌وه.. چونکه مروّقی ئختیار شتی له بیر ده‌چیته‌وه. واته: له‌م جوړه‌یاندا درکه‌که سیفەتی دیاریکراوی که‌سێک یان شتی‌ک بدرکینیت، لێره‌دا وه‌سفکراو باس ده‌کریت و سیفەت ده‌شاردریته‌وه، هه‌رچه‌ند سیفەت خۆی مه‌به‌سته.. بۆ نمونه: عه‌ره‌ب ده‌لێت: (ماله‌که خۆله‌میشیان زۆره).. واته به‌رده‌وام میوانی زۆریان دیت و مالیکێ قه‌ره‌بالغن، چونکه شیوی زور، ئاگری زوری ده‌وی، ئەوه‌ش خۆله‌میشه‌که زور ده‌کات^(۲).. بۆ نمونه:

له پاش ئیمامی نامه‌وه‌ر ((عومه‌ر)) خه‌لیفه‌یی زه‌مین
دره‌ختی مه‌عه‌ده‌له‌ت سه‌مه‌ر، چه‌مه‌ن تیرازی شه‌رع و دین
نه‌ه‌ر له‌ عه‌سری عه‌دلی یا مه‌ره‌و له‌ گورگ ئەبێ ئەمین... ل ۱۹.

درکه له (مه‌ره‌و له‌ گورگ ئەبێ ئەمین) دایه، که ئەمه وه‌سفکراوه‌که‌یه، مه‌به‌سته لێی (دنیا پر له‌ ئارامی و نه‌ ترسان ده‌بێ)، چونکه مه‌ر سیفەتی فه‌قیر و نه‌زانه و گورگیش زۆردار و بویره، ئەوه‌ش وینه‌یی‌که شاعیر کردووێه‌تییه درکه بۆ گوزارشتکردن له‌ ئارامی و فه‌قیری و ئەمینی خه‌لکی دنیا، به‌م شیوێه‌یه‌ش له‌ مانای یه‌که‌مه‌وه، که درکه‌که‌یه (مه‌ره‌و له‌ گورگ ئەبێ ئەمین)، ده‌گه‌ینه واتای دووهم (دنیا بۆ خه‌لکی پر له‌ ئارامی و نه‌ ترسان ده‌بێ)، ئەوه‌ش درکه‌یه له‌ سیفەت.

ده‌ربرینی درکاو: مه‌ره‌و له‌ گورگ ئەبێ ئەمین.

واتای درکاو: دنیا بۆ خه‌لکی پر له‌ ئارامی و نه‌ ترسان ده‌بێ.

ئاره‌قم کرد و نه‌جاتی هه‌ر نه‌دام ده‌ردی گوناح

له‌رزو تاداری خه‌جاله‌ت خۆم و روو زه‌ردی گوناح... ل ۳۱.

(۱) بسیونی عبدالفتاح فیود، علم البيان، الطبعة الثانية، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، قاهره - مصر، ۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م، ص ۲۰۳.

(۲) فضل حسن عباس، البلاغة فنونها و أفنانها (علم البيان و البديع)، الطبعة الأولى، دار الفرقان للنشر والتوزيع، عمان - أردن، ۱۴۰۷هـ - ۱۹۸۷م، ص ۲۴۵.

درکه له (روو زهرد) دایه، که ئه مه وهسفرکراوه که یه، مه بهست لیی (شهر مه زارم) ه، چونکه روو زهردی ئاماژه یه بۆ بهردهوام بوون له سهر شتیک و سهر نه که وتنی له و شته و شهرمه زار بوونه، که ئه مه ش سیفه تی وهسفرکراوه که یه، ئه م دهربرینه درکاوه (روو زهرد) بووته وهسف بۆ خاوه نه که ی، به مه ش درکه له سیفه ت به ره هم هاتووه.

دهربرینی درکاو: روو زهرد.

واتای درکاو: شهرمه زارم.

که هه لگیرا جه نازه ی، بوو به مه حشهر دهشتی سهر قه بران
له بهر گریان و قور پیوان و واوه یلاو عه شاماتی... ل ۱۱۵

درکه له (قور پیوان) دایه، که ئه مه وهسفرکراوه که یه مه بهست لیی هاوارو داد له دهست که سیک یان شتیک، یان خوی زور هیلاک ده کرد، که ئه مه بووته وهسف بۆ خاوه نه که ی، به مه ش درکه له سیفه ت به ره هم هاتووه.

۲. درکه له مه وسوف (الکینایه عن الموصوف)

((ئه وه یه که مه بهست لیی سیفه ت و هاوگری نییه، به لکو مه وسوفه))^(۱)، وهکو (خاوه نی ئه رز و سه ما) کینایه ته له (ئه لالا) و (نانه خوهری پینج ئه نگوست) کینایه ته له مرووف چونکه ئه وانه سیفه تی ئه و مه وسوفانه ن. واته: ئه و درکه یه یه که مه بهست لیی خودی مه وسوفه که یه، چه ند سیفه تیک ده گوتری، که ئه و سیفه تانه له شتیکدا هه ن، به هوی ئه و سیفه تانه ده گه یه نه ناسینی خاوه نی سیفه ته کان، به شیکی زور له مه ته له کانی کورد له م جوهره ن. بۆ نمونه:

بوچی نه بی به ساحیی نووره یی نه بیره یی

((عوسمان)) که بۆنی دوو گولی له و نه وه هاره کرد... ل ۳۵.

دهربرینی درکاو: بۆنی دوو گولی له و نه وه هاره کرد

واتای درکاو: دوو کچی له و ماله بۆن خوشه برد

(۱) حفنی محمد شرف، التصوير البیانی، الطبعة الثانية، مكتبة الشباب، القاهرة، ص ۲۲۳. ههروهه ها: د. أحمد هنداوی هیلال، استدراکات (السعد علی الخطیب فی المطول)، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، القاهرة، ۱۴۲۲هـ - ۲۰۰۱م، ص ۲۱۷.

درکه له (بۆنی دوو گۆلی لهو نهوبه هاره کرد) دایه، که به واتای دوو کچی پیغه مبه ر (دروود و سلأوی خوای له سه ر) هاتوو، ئه ویش (پوقیه و ئومموکه لسوم) ن. ئه م دهر برینه درکاوه ی (بۆنی دوو گۆلی لهو نهوبه هاره کرد) بوو ته وه سف بۆ خاوه نه که ی که (دوو کچی پیغه مبه ر) ه، به وهش درکه له مه وسوف به ره م هاتوو.

۳. درکه له هاوگری (الکینایة عن النسبة)

((مه به ست ئه وه یه سیفه تی بۆ مه وسوفی بچه سپینری، ئه و سیفه ته بۆ شتی ده چه سپینری، که پپی ده گات، یان ره تده کریته وه پپی بگات، بۆ ئه وه ی له م ریگه یه وه بۆی بچه سپینری، یان لپی دوور کریته وه))^(۱). بۆ نمونه: (شکو له نیو پو شاک ی فلان دایه و ریز و پیاوه تی له نیو جله کانی فلان دایه)، ئه وهش درکه یه له وه ی فلان شکو دار و خاوه ن ریز و پیاوه تییه. واته: ((مه به ست ئه وه یه راسته وخو مانایه ک له ماناکان به که سیک نه دریت))^(۲)، یان ئه وه یه راسته وخو سیفه تی شتی یان که سیک دهر نه خرئ، به لکو ئه و سیفه ته بخریته پال شتیکی سه ر به ئه و که سه، له م ریگه یه وه سیفه ته که بۆی بچه سپینری. بۆ نمونه:

وه ها بازاری حوسنی گهرمه ((ته و فیق))، وه ک ((عه زیز)) ی خو م
خه ریکی ره وحه بیدا مو شته ری گه ر ماهی که نه عانه... ل ۹۹.

(وه ها بازاری حوسنی گهرمه ته و فیق)، ئه و رسته یه یه که درکه که ی دروست کردوو، واته: ته و فیق به رده وام خه ریکی چاکه کردنه، هو کاری دروست کردنی درکه که زور چاکه کردنی و باشی و جوانییه، که وای له شاعیر کردوو به م شیوه یه بنوسیت، که واشییت لیکچوون له نیوان (ته و فیق) و (عه زیز) دا هیه، ئه وهش درکه یه له هاوگری، چونکه سیفه ته که راسته وخو نه هینراوه و وه کو هو کاریک پیشکه شی (ته و فیق) کراوه.

دهر برینی درکاو: وه ها بازاری حوسنی گهرمه ته و فیق

واتای درکاو: ته و فیق به رده وام خه ریکی چاکه یه

(۱) احمد هندأوی هلال، الکینایة فی لسان العرب لابن منظور، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، القاهرة، ۱۴۲۴هـ - ۲۰۰۳م، ص ۲۵.

(۲) محمد جلال الذهبی، سمات البلاغة عند الشيخ عبدالقاهر، الطبعة الثانية، مطبعة الأمانة، ۳ شارع جزيرة بدران - شبرا مصر، بدون سنة الطبع، ص ۲۷۸.

چەند جۆرىكى دىكەى دركە

۱. دركەى گشتى

((ئەو دركەيەيە، كە بە تىپەرىنى رۆژگار نەتەو بەرھەمى ھىناوہ و ھەموو تاكىكى نەتەو بەكارىدىنى، بەبى ئەوہى جى پەنجەى كەسى بە سەرھوہ بى و بەبى ئەوہى شتىكى تازە تيا بى))^(۱)... واتە: واتاى دركاوہكەى بە تىپەرىنى رۆژگار لاي ھەموو تاكىكى نەتەوہ يەك مەبەست دەگەيىنى.. بۇ نمونە:

خوسرەويكى وا بەنازو عيشوہ ھىند شەكرى شكاند
بووم بە فەرھاد ئاخرى بۇ گفتوگوى شيرىنى ئەو... ل ۸۶.

دەربرىنى دركاو: شەكرى شكاند

واتاى دركاو: قسەيەكى كرد

(شەكرى شكاند) دركەيىكى گشتىيە و ھەموو نەتەوہ بەكارىدىنى، پەندىكى باوہ، ئىتر چ

شتىكى نوئى تيا نىيە.

تابووتى توى كە دى وەتەن ئەمرو بە چاوى خوى
پشتى شكا كە عەشرەتى ساحىب نىشانى كورد... ل ۱۰۸.

دەربرىنى دركاو: پشتى شكا

واتاى دركاو: زەرەرو زيانيان پىكەوت و تووشى بەلا بوون

(پشتى شكا) دركەيىكى گشتىيە و ھەموو نەتەوہ بەكارىدىنى، شتىكى نوئى تيا نىيە.

۲. دركەى خەبەرى

((ئەو دركەيەيە كە لە ناواخنى خويدا خەبەرىك پىشكەش دەكات و وەكو رستەيىكى خەبەرى دەخرىتە روو))^(۲).. واتە: واتا دركاوہكەى خەبەرى شتىكىمان پىدەدات.. بۇ نمونە:

ئىتر بۇ خاترى رىشى سى شىخى ((ضياءالدين))

علاجى! روو رەشم، موستەغرىقى عىسيانەكەى خوت ھات... ل ۲۷.

(۱) ئىدرىسەبدوللامستەفا، لايەنەرەوانىيىبەكانلەشيعريكلاسيكوردىدا، ل ۲۱۶.

(۲) سەرچاوەپيشوو، ل ۲۱۹.

دەربەری درکاو: روو رەشم

واتای درکاو: تاوانبار و گوناھکار و شەرمەزارم

دەربەری درکاو لێرەدا بە شیوازی خەبەری هاتووہ (روو رەشم)

بۆ نەمانی مەزالیم، سوارانی جەنگی

تەپلی بازیان لێدا بە شوخ و شەنگی... ل ۱۴۴.

دەربەری درکاو: تەپلی بازیان لێدا

واتای درکاو: جەنگیان راگەیاندا

دەربەری درکاو لێرەدا بە شیوازی خەبەری هاتووہ (تەپلی بازیان لێدا).

۳. درکەوی مەرجی

((ئەو درکەویە کە لە ناواخی خۆیدا زیاتر لە مەبەستیک پیشکەش دەکات و وەکو

رستەییکی مەرجی دەخریتە روو))^(۱)، واتە: دەربەری درکاو بە شیوازی مەرجی دەخریتە

روو.. بۆ نمونە:

زمانت بگرە تا پاپۆری ئیمان سەلامەت بێ

پەنا بە خوا لە گێژی حیددەتی دەریایی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)... ل ۴۳.

دەربەری درکاو: زمانت بگرە

واتای درکاو: قسەوی غەلەت و زیاد نەکە

دەربەری درکاو لێرەدا بە شیوازی مەرجی هاتووہ (زمانت بگرە) ئەمە بوو تە فرمانی

مەرج و ئەگەر پوونەدات، ئەوا وەلامی مەرج کە (ئیمان سەلامەت بێ)یە، هەر پوونادات.

۴. درکەوی فرمانی

ئەو درکەویە، کە فرمانی شتیکت پێ دەکات.. بۆ نمونە:

خاکی بەرپیی ئەو بە ((بێخود)) گەر بە ریفەت تالی

دەس بە داوین کرتنی بۆ بانی عیرفان سوللەمە... ل ۹۹.

(۱) ئیدریسە بدوللامستەفا، لایەنەرەوانیژییەکانلە شیعریکلاسیکی کوردیدا، ل ۲۲۰.

ئەم دېرە دوو دركەى تىدايه، ھەردووكان فرمانين.. ئەوانيش برىتینه له:

درکەى يەكەم:

دەربېرىنى دركاو: خاكى بەرپىي ئەوبە

واتاى دركاو: خزمەتكارىيە

درکەى دووھم:

دەربېرىنى دركاو: دەس بە داوین گرتنى

واتاى دركاو: لە تۆوہ ئومیدمە سەر بکەوم و نەكەوم، ھەر دوو دركەكان بە شىوازی

فرمان ھاتوونە.

باسى چوارەم: جوانى و گرنكى دركە

ھەر ھونەرئىك لە ھونەرەكانى رەوانىيىژى كە دروست بوو، چەند سوڊىكى ديارىكراوى ھەيە، جىگەى خۆى لە ئەدەب و زماندا گرتوو، دركەش وەك ھەر ھونەرئىكى رەوانىيىژى چەند جوانى و گرنكى ھەيە، گرنگترىنيان لەم خالانەى خوارەوہ دەخەينەرۆو:

۱. ئەو واتاىەى لە رىگەى (درکە) دەردەبېرىت كارىگەرتر و بەھىزترە لەو واتاىەى، كە بەشىوہىيىكى راستەوخۆ دەردەبېرىت، بۆ نمونە: كە دەگوتريت (دەستى خۆى گەزت)، دركە بۆ واتاى پەشىمان بوونەوہ دىت، ئەمەش كارىگەرى زياترە لەوہى، بە شىوہىەكى راستەوخۆ بگوتراىە.

۲. لە رىگەى (درکە)وہ قسەكەر دەتوانى گوزارشت بە ھەموو شتىك بكات، بەتايبەت ئەو شتانەى ناشىت بە راستەوخۆ لە بارەى ئاساييدا لە كۆرۆ كۆبوونەوہ فەرمىيەكان لەبەر ھەر ھۆيەك بگوتري، وەك رىزگرتنىك لە گوڭر.

۳. شاردنەوہو ئاشكرا نەكردنى واتاى مەبەست و دەرنەبېرىنى بە راستەوخۆى، ئەمەيان يەكئىكە لە گرنگترىن ئەركەكانى دركە كە پەناى بۆ دەبېرىت.

۴. درکه وهک هونه ریک پاریزگاری ئه و هه موو په نده جوان و پر و اتایانه دهکات، که له سه رده مینک له سه رده مه کاندایا به کارهاتوون، بویه شتی جوان و چیژدار دهخاته بهر گوئی گوئیگر.

۵. درکه واتاکان له وینهی جواندا پیشکesh دهکات، ئه مهش بیگومان له تایبه تمه ندییه کانی ئه م هونه ره دایه، هه روهک چون وینه کیشیک وینه یه کمان بو ده کیشیت به شیوازیکی جوان، ئه و درکesh به هه مان شیوه واتایه کمان پیشکesh دهکات به شیوازیکی جوان و سه رنج راکیش.

۶. هونه ری درکه رولیکی گرنگ ده بینیت له دهوله مه ند کردنی فه ره نگی زمان و ئامانجیکه له ئامانجه کانی پوونبیژی، زور کهس ناتوانیت ئه م هونه ره به کاربهینیت مه گهر که سیکي پسپور نه بیت و خاوه نی هه ستیکی ناسک و سه لیه ییکی باش نه بیت، ئه م هونه ره وینهی جوراو جور به جوانترین ده ربین و شیرنترین و اتا پیشکesh دهکات.

به شی پیئجه م: جوانی هونه ره کانی پوونبیژی

۱. پوونکردنه وه

۲. کورتبری

۳. قسه کردن به وینه

بهشی پینجه م: جوانی هونه ره کانی روونبیژی

به هوی هونه ره کانی روونبیژییه وه چه ندین شیوازی جوان دروست ده بیت و قسه که ر پیشکشی به گوینگر ده کات، ئه وانیش بریتینه له: روونکردنه وه، کورتبری، قسه کردن به وینه، که به هموویانه وه (دیوانی بیخود) یان جوانکردوه، مه به ستیش له م سنیانه ئه مانه ی خواره ون:

۱. روونکردنه وه

قسه که روون وئاشکرا بیت واته نه ک ساده بیت، به لام جوانییه کی تیدا بیت خه لکی ئاقل تیگات، هم له زه تی پیدات ئه مهش هونه ره، چونکه ئه گهر دهر برین ساده بوو، هموو زانا و نه زانیک تییده گات، بویه ئه و چیژهی نابیت، به لام ئه گهر دهر برین روون بوو، ئه و چیژیکی هونه ری ده بیت، هونه ره کانی روونبیژی هموویان له و جورهن، که گوتار له راسته و خوی و ساده یی رزگار ده کهن و به رگیکی هونه ری و جوانییه کی ئه ده بییان به به ردا ده کهن، بو نمونه: که گوتمان (گورگه که هه ره شه ده کات).

مه به ست له گورگ له لای هموو ئه وانهی ئاقل و دیدیکی جوانی ناسییان هه یه روونه، که مه به ست گورگی چوار پی نییه، ئاژهل نییه، به لکو که سیکه که سیفاتی درنده ی له گورگ وهرگرتوه، ئه مهش روونکردنه وه یه کی جوانه بو باسی که سیک که به گورگ ده چیت.

۲. کورتبری

هونه ره کانی روونبیژی زورجار به تایبه ت خواستن و خوازه کان، یان ئیدیومه کانیش به کورتی گوزارشت له واتای زورتر ده کهن، که ده لین (شار تیگهی)، مه به ست ئه وه یه خه لکی شار تیگهی، بکه ره که له باره ی دروستدا خه لکه، لبراهه، واته: کورتبری کراوه، به لام واتاش و هکو خوی ماوه ته وه چونکه هموو ئاقل و لیها تووه ک به باشی تیده گات، که مه به ست له م دهر برینه چیه، واته به که مکردنه وه ی وشه، واتا که می نه کردوه.

ئەو دەش كەواتە ئەو ھونەرانەى رەوانىيەى نىوہى مەبەستەكانى رەوانىيەى بەرجەستە دەكەن، كە لە كۆنەوہ زانايانى رەوانىيەى گوتوويانە: (رەوانىيەى برىتيە لە كورتبەرى بى كەم و درىژبەرى بى زيادە).

۳. قسەكردن بە وىنە

ھونەرەكانى رەوانىيەى ھەر ھەموويان برىتینە لە قسەكردن بە وىنە، جا يان بە راستەخۆى وىنەكە دروست دەكەرى وەكو لە ليكچوواندندا ئەو شىوازە بەدەيدەكەين.

بۆ نمونە دەگوتەرى (منداڵەكە لە جوانيدا دەلىى گولە) ئەمە وىنەيەكى ليكچوواندنى رەوانىيەى و راستەخۆيە، يانیش بە ناراستەخۆ وىنەكە بەرەو واتايەكى تەمان دەبات، بۆ نمونە دەلىين (مالىكن دليان گەورەيە)، دليان گەورەيە وىنەى سيفەتيكى ماددى مەوقەكانە وەھامان بۆ وينا دەكات، كە لە رەوانىيەى قەبارەوہ ھەموو ئەندامانى ئەو مالا دليان گەورە بى، بەلام خوينەرى وشيار و خەلكى جوانيناس دەزانى مەبەست قەوارەى دل نى، بەلكو مەبەست ئەوہيە، كە ئەو مالا ھەميشە لە كەموو كوربيەكانى خەلكى چاودەپوشن و تورە نابن، ئەمە واتايەكەيە مەبەستى قسەكەرە، بەلام چۆن گەيشتینە ئەو واتايە كاتىك لە دەربەرىنەكە ورد دەبينەوہ دەبين وىنەيەكى ھونەرى ئىمە گەياندە ئەم واتايە نەوہك وشە ئەو واتايەى بۆ دروست كەردىن، ئەمەش بەرھەمەينانى ئەدەبىيەت (شيعەريەت)ە، كە دەربەرىن و تىكستى ئەدەبى دروست دەكات.

ئەنجام

ئەنجام

لە كۆتايى ئەم نامەيەدا (هونەرى رۈونبىژى لە شىعرەكانى بىخود دا) گەيشتىنە چەند ئەنجامىك، لەمانەى خوارەو كورتىان دەكەينەو:

۱. رۈونبىژى زانستىكى ديارو چرو پرو فرە هونەرى نيو زانستى رۈوانبىژىيە، كە بەھۆيەوھى تاكە واتا بە رېگە و شىۋازى ئەدەبى لە يەكجيا پىشكەش دەكرىت. هونەرى رۈونبىژىش بە راي زانايان لە چوار هونەردا كورتدەكرىتەو، كە لىكچوواندن و خوازە و خواستن و دركەن. (بىخود)يش ئەم زانستەى بە وردى و هونەرىيانە و بە زۆرىكى شىۋاز و پەيوەندى و رېگەى جۆراو جۆر لە شىعرەكانىدا بەرجەستە كردوو، بەھۆيەوھى دەيان وىنەى ئەدەبى كارىگەر و جوان و سەرنجراكىشى بەرھەم ھىناو.

۲. بىخود توانايەكى باشى لە بەكارھىنانى لىكچوواندندا ھەبوو و بايەخىكى زۆرى پىداو و زۆرتىن جۆرى لىكچوواندى بەكارھىناو، بەپىيى بنەرەتە سەرھەكى و ناسەرھەكىيەكان، شەش جۆرو، بە پىيى ئەقلى ھەستى دوو لايەنەكانى لىكچوواندن، چوار جۆر، بە پىيى ژمارەى لىچوو و لەوچوو، دوو جۆر، بەپىيى تاك و كۆى لىچوو و لەوچوو، چوار جۆر، ھەروھەا چەندىن جۆرى لىكچوواندى لىكدراو و پىچراو و بلاو و ئاوەژوو و نائاشكرا و مەرجدار، كە بە ھەموويان دەگەنە (۳۳) جۆر و شىۋازى لىكچوواندن، لە لىكچوواندەكانىشيدا بە زۆرى ئەوزارى بەكارھىناو، بە زياتر لە بىست ئەوزارى لىكچوواندن، كە: ئەو ئەوزارە پىنجى عەرەبى و سىيى فارسى و ئوى كوردى، لە نيو ئەوزارەكانىشدا زياتر بايەخى بە ئەوزارە كوردىيەكان داو، شاعىر بەشدارى باشى ھەيە و چەندىن مەبەستى جوانى پى خزمەتكردوو.

۳. خوازە هونەرىكى فراوانى ھونراوھەكانى ئەم شاعىرەيە، دروستكردنى خوازە بەرھەمى ئەقلى تىژ و خەلكى بە توانايە، لاي بىخود (سىزە) شىۋازى خوازە سوودى لىوەرگرتوو، كە برىتىنە لە پەيوەندىيەكانى: كەرتى، گشتى، رابردوويى، ھاوسىيەتى، كاتى،

شوینی، بەرکاری، ئاوەلناوی، ژمارەیی، تاییبەتکردن، ھۆیی، سەرچاوەیی، خاوەندارییەتی. بە شیۆەییەکی گشتی ھەست و داھینانی خوازە لای بیخود ئامادەییەکی بەرچاوی ھەییە لە دروستکردنی وینە شیعرییەکانیدا.

٤. خواستن کە بە ھونەرئیکی بەرز و کاریگەری شیعری دادەنریت، لە کۆن و نویدا پەییوھندی بە ئەزموون و پاشخانی زانستی و ھونەری و ئاگایی شاعیرەوھەییە، ھونەرئیکە توانای بەرھەمھینانی شیعرییەتی ھەییە، لقیکی گەورەیی خوازەیی زمانییە، گەلی شیۆواز و جۆری لیکراوھتەوھ، بیخودیش گرنگی زۆری پیداوھ، وینەیی خواستنی بەھیز و پھنگینی بەرھەمھیناوھ، بە بەرچاوگرتنی گەلی ھۆکار، جۆرەکانی خواستن دەستنیشان دەکری، لای ئەم شاعیرە ئەوھیی بەدیکار، بە بەرچاوگرتنی وشەیی خواستراو: خواستنی تاکە وشە، دوو جۆرە: بنجی و شویئیکەوتەیی بە دیکار، لەگەل خواستنی پستەیی لیکدراو، بە بەرچاوگرتنی دوو لایەنەکانی خواستن (لیخواستراو و بۆخواستراو)یش دوو جۆری دیکەیی خواستنی ئاشکرا و خواستنی درکاو بە دیکارون، بە بەرچاوگرتنی بۆگونجاوھکان سی جۆری خواستن بە دیکار، ئەوانیش بریتینە لە خواستنی پھەا، خواستنی پالیۆراو، خواستنی پەتی بە بەرچاوگرتنی ھەستی و ئەقلی دوو لایەنەکانی خواستنی سی جۆری، خواستنی ئەقلی ھەستی، خواستنی ھەستی ھەستی، خواستنی ئەقلی ئەقلی، نمونەیان بۆ دۆزراوھتەوھ، بە بەرچاوگرتنی گونجاوی و نەگونجاوی دوو لایەنەکانی خواستن، دوو جۆری: خواستنی گونجاوی و خواستنی نەگونجاوی بە دیکارون، ئینجا خواستنی گشتی و خواستنی پاستەقینە، کە بە ھەموویان دەگەنە (١٦) جۆرو شیۆازی خواستن لای ئەم شاعیرە بەدیکاروھ.

٥. دوا ھونەری زانستی پوونییژی درکەییە، ئەم ھونەرھش بەو ھۆییە ھونەری بەکارھینانی تەکنیکی کورتبیری و ئاماژەیی خیرا و واتای بەھیزتر و کاریگەرترە لەو واتایەیی، بە شیۆەییەکی پاستەوخوا دەرخیتەرپوو، درکە خوازەییە لە ئاستی پستەدا، لای ئەم شاعیرە گرنگی زۆری پیدراوھ، چەندین جۆری درکە وھکو: درکە لە سیفەت و لە مەوسوف و لە

ھاوگری به چەندین ریگه و شیوازی گشتی و فرمانی و خەبەری و مەرجی بەرھەمھینراوہ،
بە ھەموو ئەوانەش (۷) جۆر و شیوازی درکەمان لای ئەم شاعیرە بەرجەستە کردووہ و
ھۆنراوہکانیان لە ڕووی واتاوہ کاریگەر و بەھێزتر کردووہ.

۶. لیکدانەوہ و شیکردنەوہی شیعەرەکانی بیخود لە ریگە ی ئەم ھونەرانیوہ تیگەیشتن
ئاسان دەکات و چێژی شیعری دەبەخشیت، شاعیر جوانترین وینە ی لە ریگە ی ئەو
ھونەرانیوہ بنیات ناوہ و ڕوونکردنەوہ و کورتبەری لە مەبەستەکانی خو ی لە ریگە ی ئەم
ھونەرانیوہ ڕوونبێژی بەرجەستە کردووہ.

سەرچاوه كان

سه‌رچاوه‌کان

قورئانی پیروژ

فهرموده‌ی پیغه‌مبهر (ص)

یه‌که‌م: به زمانی کوردی

أ. کتیب

۱. ئه‌ره‌ستۆ (۲۰۱۱)، هونه‌ری شیعر، وهرگیترانی له ئینگلیزییه‌وه: عه‌زیز گه‌ردی، چاپی دووهم، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی.

۲. ئه‌فلاتون (۲۰۱۱)، سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌کانی ئه‌فلاتون، وهرگیترانی: عیمران هاواری، به‌رگی سینیهم، چاپی یه‌که‌م، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی.

۳. ئیدریس عه‌بدوڵلا (۲۰۱۰ - ۲۰۱۱)، شیواز و شیوازگه‌ری، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی روژه‌ه‌لات، هه‌ولیر.

۴. ئیدریس عه‌بدوڵلا مسته‌فا (۲۰۱۱)، لایه‌نه‌ ره‌وانیژییه‌کان له شیعرێ کلاسیکی کوردیدا به‌ نمونه‌ی حه‌مدی و حاجی قادری کۆبی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولیر.

۵. ئیدریس عه‌بدوڵلا (۲۰۱۲)، شیواز، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولیر.

۶. ئیدریس عه‌بدوڵلا (۲۰۱۳)، کۆوانه‌کانی ره‌وانیژی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی روژه‌ه‌لات، هه‌ولیر.

۷. بورهان محمد امین (۲۰۰۲)، ته‌فسیری ئاسان بو تیگه‌یشتنی قورئان، چاپی سینیهم، له‌ بلاوکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی روژنیر له سلیمانی - هه‌ولیر.

۸. حوسین محه‌مد عه‌زیز (۲۰۰۴)، یاقووت و زم‌ووتی کوردی (ئایین و فه‌لسه‌فه)، به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ی شقان.

۹. ده‌ریا جه‌مال هه‌ویزی (۲۰۰۹)، وینه‌ی روونییژی له کۆمه‌له‌ شیعرێ (شه‌هید به‌ ته‌نیا پیاسه‌ ده‌کات)ی قوبادی جه‌لیزاده‌دا، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی، سلیمانی.

۱۰. ره‌فیع حلمی (۱۹۸۸)، شعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، المکتبه‌ الوگنیه، بغداد.
۱۱. مه‌لا سامان هه‌له‌بجه (۲۰۱۴)، گولستان (ژیانی ناووداران و شاعیرانی کورد)، چاپی یه‌که‌م، کتبخانه‌ی هه‌ژار موکریانی، هه‌له‌بجه.
۱۲. سه‌ردار ئه‌حمد سه‌سه‌ن گه‌ردی (۲۰۰۴)، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له‌ شیعی‌ری کوردیدا (۱۹۷۰ - ۱۹۹۱)، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
۱۳. سدیق بۆره‌که‌یی (سه‌فی زاده) (۲۰۰۸)، میژووی وێژه‌ی کوردی، به‌رگی دووهم، چاپی دووهم، ده‌زگای چاپ و بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
۱۴. شوکور مسته‌فا (۲۰۱۱)، ئه‌ندیشه‌ و هونه‌ر له‌ پیشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تیدا، چاپی دووهم، ده‌زگای توێژینه‌وه‌و بلاو کردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولێر.
۱۵. عه‌بدولرهباق بيمار (۲۰۰۶)، خویندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی هه‌له‌به‌ستی کوردی، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر.
۱۶. عه‌بدوللا سه‌راج (۲۰۰۸)، با له‌ هونه‌ر بگه‌ین، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی خانی - ده‌وک، هه‌ولێر.
۱۷. عه‌زیز گه‌ردی (۱۹۷۲)، ره‌وانیژی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، پرونیژی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی دار الجاحظ، بغداد.
۱۸. عه‌زیز گه‌ردی (۱۴۲۳ک - ۲۰۰۲ز)، ره‌وانیژی بو پۆلی دووهمی په‌یمانگاکانی مه‌له‌بندی مامۆستایان، پۆلی پینجه‌می په‌یمانگاکانی پینگه‌یانندی مامۆستایان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.
۱۹. عه‌لاه‌دین سه‌جادی (۲۶۶۷ک - ۱۹۶۷م)، ئه‌ده‌بی کوردی و لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردی، چاپخانه‌ی مه‌عارف، بغداد..
۲۰. عه‌لاه‌دین سه‌جادی (۱۹۸۶)، خوشخوانی (گوزاره‌کاری، ره‌وانکاری، جوانکاری)، چاپخانه‌ی زانکوی سه‌لاه‌دین

۲۱. کامل حسن عزیز البصیر (۱۴۰۳ ک - ۱۹۸۳ز)، ره‌خه‌سازی میژوو و په‌یره و کردنی، چاپخانه‌ی کوری زانیاری عیراق، به‌غداد.

۲۲. که‌مال مه‌مه‌ند میراوده‌لی (۱۹۷۹)، فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر (ئیستاتیکا)، مطبعه‌ مدیریه دار الکتب للطباعه والنشر، به‌غداد.

۲۳. لیو تولستوی (۲۰۰۹)، هونه‌ر چیه‌یه؟، وه‌رگیترانی: هه‌ژار ره‌حیمی، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای توژیینه‌وه و بلاو کردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولیر.

۲۴. مارف خه‌زنه‌دار (۲۰۱۰)، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی شه‌شه‌م، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

۲۵. بابه شیخی مه‌ردوخ رۆحانی (۲۰۱۱)، میژووی ناودارانی کورد، وه‌رگیترانی: ماجد مه‌ردوخ رۆحانی، به‌رگی دووهم، چاپی یه‌که‌م، له‌ کتیبه‌کانی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولیر.

۲۶. محمد سعید ابراهیم محمدی (۱۳۶۴)، گه‌شتی له‌ علمی به‌لاغه (معانی، بیان، بدیع، عروض، قافیه)، ان‌ربایجان غربی، مه‌باد.

۲۷. موحسین ئه‌حمه‌د مصطفی گه‌ردی (۲۰۱۳)، به‌هاری ره‌وانیژی (واتاناسی، پروونیژی، جوانکاری)، چاپی یه‌که‌م، نارین بو چاپ و بلاوکردنه‌وه، هه‌ولیر.

۲۸. موعته‌صه‌م ساله‌یی (۲۰۰۷)، ئه‌ده‌ب و هونه‌ر، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی پروون، سلیمانی.

۲۹. نه‌وزاد که‌له‌هور (۱۴۲۹ ک - ۲۰۰۸ز)، ره‌هه‌ندی ئایین له‌ شیعی کلاسیکی کوردی کرمانجی خواروو، چاپی یه‌که‌م، نوسینگه‌ی ته‌فسیر بو بلاوکردنه‌وه و راگه‌یاندن، هه‌ولیر.

۳۰. هه‌ژار فه‌قی سلیمان حسین (۲۰۱۴)، پروونیژی له‌ شیعی مه‌حوی دا، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.

ب. فه‌ره‌نگ:

۳۱. گیوی موکریانی (۱۹۹۹)، فه‌ره‌نگی کوردستان، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

۳۲. شیخ محمدی خال (۱۳۸۳هـ - ۱۹۶۴م)، فرههنگی خال، جزمی دووهم، چاپخانهی کامهرانی، سلیمانی.

۳۳. شیخ محمدی خال (۱۳۹۶هـ - ۱۹۷۶ز)، فرههنگی خال، جزمی سییه‌م، چاپخانهی کامهرانی، سلیمانی.

۳۴. هه‌ژار (۱۳۹۱)، هه‌نبانه بۆرینه، فرههنگی (کوردی - فارسی)، چاپی هه‌شته‌م، سروش، تهران.

ت. نامه‌ی ئەکادیمی:

۳۵. عه‌بدول سه‌لام سالار عه‌بدول‌په‌حمان (کانوونی دووهمی ۲۰۰۰)، هونه‌ری ره‌وانیژی له شیعی‌ری نالیدا، نامه‌ی ماسته‌ر، پیشکه‌شکراوه به کۆلیژی زمانی زانکۆی سلیمانی.

۳۶. نه‌وزه‌ت ئەحمه‌د عوسمان (جه‌مادی ئاخیری ۱۴۱۲هـ - کانوونی یه‌که‌می ۱۹۹۱م)، پوونبیژی له شیعی‌ری کلاسیکی کوردیدا به نمونه‌ی مه‌لای جزیری و نالی، نامه‌ی ماسته‌ری پیشکه‌شکراوه به به‌شی کوردی کۆلیژی ئادابی زانکۆی سه‌لاحه‌ددین.

پ. دیوانی لیکۆلینه‌وه:

۳۷. مه‌لا مه‌حمودی مفتی، ناسراو به بیخود (۱۹۷۰)، دیوانی بیخود (کوردی و فارسی)، کۆکردنه‌وه و ریکخستن و له‌سه‌ر نویسی: محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپخانه‌ی سلمان الاعقمی، به‌غدا.

۳۸. مامۆستا مه‌لا مه‌حمودی مفتی، ناسراو به (بیخود) (۱۳۸۶)، دیوانی بیخود، کۆکردنه‌وه و ریکخستن و له‌سه‌ر نویسی: موحه‌مه‌دی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم، چاپی یه‌که‌م، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

ج. گۆفار:

۳۹. سه‌ردار ئەحمه‌د گه‌ردی (۱۹۹۷)، ئەوزاری لیکچوواندن له شیعی‌ری کوردیدا، گۆفاری کاروانی ئەکادیمی، ژماره: (۲)، به‌رگی یه‌که‌م، هه‌ولێر.

٤٠. سهردار ئەحمەد گەردی (٢٠٠١)، لیکچوواندن و پۆلی له دروستکردنی وینەیی هونەری له شیعەرەکانی (ئەحمەد موختار بەگی جاف)دا، گۆڤاری زانکۆی سلیمانی، ژمارە: (٥)، سلیمانی.

٤١. م. عبدالسلام سالار (کانونی یەکەمی ٢٠٠٣)، پەیبەردن بە جیاوازیی نیوان چەند هونەریکی رەوانییژی، گۆڤاری زانکۆی سلیمانی، بەشی B، ژمارە: (١٢)، سلیمانی.

٤٢. مارف خەزنەدار (١٩٧٨)، وشەو تەعبیری تازە له شیعەری بیخود، گۆڤاری کۆلیجی ئەدەبیات، زانستگای بەغدا، ژمارە: (٢٢)، چاپخانەیی دار الجاحظ، بەغدا.

دووهم: بە زمانی عەرەبی:

کتیب:

٤٣. ابن عبدالله أحمد شعيب (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، بحوث منهجية في علوم البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار ابن حزم للطباعة ونشر، بيروت - لبنان.

٤٤. ابن عبدالله أحمد شعيب (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، الميسر في البلاغة العربية، دروس و تمارين، الطبعة الأولى، دار ابن حزم، بيروت - لبنان.

٤٥. العالم العلامة أحمد بن محمد بن علي الفيومي المقرئ (١٩٨٧)، المصباح المنير (معجم عربي - عربي)، مكتبة لبنان، بيروت - لبنان.

٤٦. أبي الحسين أحمد بن فارس بن زكريا (١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م)، معجم مقاييس اللغة، إعتنى به: د. محمد عوض مرعب، الانيسة فاطمه محمد أصلان، الطبعة الأولى، دار إحياء التراث العربي، بيروت - لبنان.

٤٧. للعلامة الامام أبي الحسين احمد بن فارس بن زكريا الرازي اللغوي (١٤١٤هـ - ١٩٩٣م)، صاحبی، حقه: د. عمر فاروق الطباع، الطبعة الأولى، مكتبة المعارف، بيروت - لبنان.

٤٨. احمد مصطفى المراغي (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، علوم البلاغة (البيان و المعاني و البديع)، الطبعة الرابعة، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٤٩. أحمد مطلوب، د. كامل حسن البصير، البلاغة والتطبيق، الطبعة الأولى، مطابع بيروت الحديثة، بيروت - لبنان، بدون سنة الطبع.
٥٠. أحمد مطلوب (١٣٩٥هـ - ١٩٧٥م)، فنون بلاغية (البيان - البديع)، الطبعة الأولى، دار البحوث العلمية، الكويت.
٥١. أحمد مطلوب (١٤٠٠هـ - ١٩٨٠م)، البلاغة العربية (المعاني و البيان و البديع)، الطبعة الأولى، الطبع والنشر محفوظة لدى وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، بغداد.
٥٢. أحمد مطلوب (١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م)، معجم المصطلحات البلاغية و تطورها، الجزء الثاني، مطبعة المجمع العلمي العراقي، بغداد.
٥٣. أحمد مطلوب (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م)، في المصطلح النقدي، مطبعة المجمع العلمي، بغداد.
٥٤. السيد أحمد الهاشمي (١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م)، جواهر البلاغة، الطبعة الرابعة، دار المعرفة، بيروت - لبنان.
٥٥. أحمد هنداوى هلال (١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م)، استدراقات (السعد على الخطيب في المطول)، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، قاهره.
٥٦. أحمد هنداوى هلال (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م)، الكناية في لسان العرب لابن منظور، الطبعة الأولى، مكتبة وهبة، قاهرة.
٥٧. أمين ابو ليل (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م)، علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، الطبعة الأولى، دار البركة للنشر و التوزيع، عمان - اردن.
٥٨. إنعام فوال عكاوى (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، المعجم المفصل في علوم البلاغة (البديع و البيان و المعاني)، مراجعة: أحمد شمس الدين، الطبعة الرابعة (طبعة جديدة منقحة)، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٥٩. الإمام أبي عبدالله بدرالدين بن مالك الدمشقي (١٤٢٢هـ - ٢٠٠١م)، المصباح في المعاني و البيان و البديع، حقق الكتاب وقدم: د. عبدالحميد هنداوى، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٦٠. بدوى طبانة (١٤٠١هـ - ١٩٨١م)، علم البيان، دار الثقافة، بيروت - لبنان.
٦١. بسيونى عبدالفتاح فيود (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م)، علم البيان، الطبعة الثانية، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، قاهرة- مصر.
٦٢. المعلم بَطرس البستاني (١٩٨٧)، محيط المحيط (قاموس مطول للغة العربية)، مكتبه لبنان، بيروت.
٦٣. المعلم بَطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الخامس، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٤. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء السادس، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٥. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء السابع، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٦. المعلم بطرس البستاني (٢٠٠٩)، محيط المحيط (قاموس عصري مطول للغة العربية)، الجزء الثامن، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٧. بلقاسم ساعى (٢٠١٤)، محاضرات في فن البيان و البديع، الطبعة الاولى، دار الكتاب الحديث، قاهره.
٦٨. السيد الشريف الجرجاني أبى الحسن على بن محمد بن على (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، الحاشية على المطول (شرح تلخيص مفتاح العلوم في علوم البلاغة)، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٦٩. جمال إبراهيم قاسم (١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م)، البلاغة الميسرة، الطبعة الاولى، دار ابن الجوزى، مصر - القاهرة.
٧٠. للإمام العَلامة أبى الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور (١٤١٣هـ - ١٩٩٣م)، لسان السان، تهذيب لسان العرب، الجزء الاول، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٧١. الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الرابع، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع.
٧٢. الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الخامس، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع.
٧٣. الإمام العلامة أبي الفضل جمال الدين محمد بن مكرم ابن منظور الافريقي المصرى، لسان العرب، المجلد الخامس عشر، دار صادر، بيروت، بدون سنة الطبع.
٧٤. حامد عبدالهادي حسين (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، البلاغة والمعنى في النص القرآني، دار الكتب والوثائق العراقية، بغداد.
٧٥. ابي على الحسن بن رشيق القيرواني (١٤٠١هـ - ١٩٨١م)، الازدى، العمدة، الجزء الاول، الطبعة الخامسة، دار الجيل، سوريا.
٧٦. أبي هلال الحسن بن عبدالله بن سهل العسكري (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م)، كتاب الصناعتين، (الكتابة و الشعر)، تحقيق: على محمد الجاوى، محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبعة الأولى، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
٧٧. حسنى عبدالجليل يوسف (٢٠٠٧)، علم البيان بين القدماء والمحدثين، الطبعة الأولى، دار الوفاء، الإسكندرية.
٧٨. حفنى محمد شرف (١٩٧٣)، التصوير البيانى، الطبعة الثانية، مكتبة الشباب، القاهرة.
٧٩. حلمى مرزوق، فى فلسفة البلاغة العربية (علم البيان)، دار الوفاء لدنيا الطباعة و النشر، الإسكندرية، بدون سنة طبع.
٨٠. حميد آدم ثويني (٢٠٠٦)، البلاغة العربية المفهوم والتطبيق، دار المناهج للنشر والتوزيع، عمان،.
٨١. خالد إبراهيم يوسف (١٩٩٩)، مداخل كتابة العربية و بلاغتها، الطبعة الاولى، مؤسسه الرحاب الحديثة، بيروت - لبنان.

٨٢. عقيد خالد حمودى العزاوى (١٤٣٣هـ - ٢٠١٢م)، البحث البلاغي عند الاصوليين، الطبعة الاولى، دار العصماء، سوريه - دمشق.
٨٣. الخطيب القزوينى (٢٠١٠)، الإيضاح في علوم البلاغة (المعانى و البيان و البديع)، الطبعة الثانية، المحقق: إبراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٨٤. أبى عبدالرحمن الخليل بن أحمد الفراهيدى (١٩٨١)، كتابُ العين، تحقيق: د. مهدي المخزومي، د. إبراهيم السامرائى، الجزء الثالث، دار الرشيد للنشر، بغداد.
٨٥. راجى الأسمر (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م)، علوم البلاغة (الموسوعة الثقافية العامة)، دار الجيل، بيروت - لبنان.
٨٦. راضى نواصرة (٢٠٠٧)، البلاغة والبيان و فصاحة الكلام عند سيدنا الإمام، مؤسسه حمادة للدراسات الجامعية والنشر والتوزيع، اريد - الاردن.
٨٧. شيخ الإسلام أبو يحيى زكريا الانصاري (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، ملخص تلخيص المفتاح في علوم البلاغة، تحقيق: إلياس قبلان التركي، الطبعة الأولى، دار صادر، بيروت - لبنان.
٨٨. زين كامل الخويسكى، أحمد محمود المصرى (٢٠٠٦)، رؤى في البلاغة العربية (دراسة تطبيقية لمباحث علم البيان)، الطبعة الاولى، دار الوفاء، الاسكندرية.
٨٩. زين كامل الخويسكى، احمد محمد المصرى (٢٠٠٦)، فنون بلاغية، الطبعة الاولى، دار الوفاء لدينا للطباعة و النشر، الاسكندرية.
٩٠. سعدالدين التفتازانى، شرح المختصر، منشورات دار الحكمة، قم - ايران، دون سنة الطبع.
٩١. سعدالدين مسعود بن عمر التفتازانى (١٣٨٧ش.ق)، المطول شرح تلخيص المفتاح، وعلق عليه: أحمد عزو عناية، الطبعة الاولى، دار الكوخ للطباعة والنشر.
٩٢. شرف الدين الحسين بن محمد بن عبدالله الطيبي (١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م)، التبيان في البيان، تحقيق: د. توفيق الفيلى، عبداللطيف لطف الله، الطبعة الأولى، ذات السلاسل للطباعة والنشر، الكويت.

٩٣. الامام الفاضل جامع اشتات الفضائل شهاب الدين ابى الثناء محمود بن سليمان الحلبي الحنفي (١٢٩٨هـ)، حسن التوسل، الطبعة الوهيبية، مصر.
٩٤. فى ادب الكاتب والشاعر لضياءالدين بن الأثير (دون سنة الطبع)، المثل السائر، قدمه و علق عليه: د. احمد الحوفى، د. بدوى طبانه، القسم الاول، دار نهضة مصر للطبع و النشر، الفجالة - القاهرة.
٩٥. فى أدب الكاتب والشاعير لضياء الدين الأثير (١٩٧٣)، المثل السائر، قدمه وعلق عليه: (د. أحمد الحوفى و د. بدوى طبانه)، القسم الثانى، الطبعة الثانى، الطبع والنشر دار نهضة مصر، الفجالة - قاهره.
٩٦. طالب محمد الزوبعي، ناصر حلاوى (١٩٩٦)، البلاغة العربية (البيان و البديع)، الطبعة الاولى، دار النهضة العربية، بيروت.
٩٧. عاطف فضل محمد (١٤٣٢هـ - ٢٠١١م)، البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار المسيرة للنشر و التوزيع، عمان.
٩٨. عبدالحق الكتانى (٢٠١٢ - ٢٠١٣)، المغنى (معجم اللغة العربية)، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
٩٩. عبدالرحمن حسن حبنكه الميداني (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م)، البلاغة العربية (أسسها و علومها و فنونها)، الجزء الثانى، الطبعة الثالثة، دار القلم، دمشق.
١٠٠. الشيخ الامام عبدالرؤوف بن المناوى (١٤١٠هـ - ١٩٩٠م)، التوقيف على مهمات التعاريف، تحقيق: د. عبدالحميد صالح حمدان، الطبعة الاولى، عالم الكتب، القاهرة.
١٠١. عبدالعزيز عتيق، علم البيان، دار النهضة العربية، بيروت - لبنان، بدون سنة الطبع.
١٠٢. الشيخ الإمام أبى بكر عبدالقاهر عبدالرحمن بن محمد الجرجانى النحوى (١٤١٣هـ - ١٩٩٢م)، دلائل الأعجاز، علق عليه: محمود محمد شاكر، الطبعة الثالثة، مطبعة المدنى، مصر.
١٠٣. الشيخ الإمام أبى بكر عبدالقاهر بن محمد الجرجانى النحوى، أسرار البلاغة، قراءة وعلق عليه: محمود محمد شاكر، مطبعة المدنى، القاهرة، بدون سنة الطبع.

١٠٤. أبى الفتح عثمان بن جني، الخصائص، تحقيق: محمد على النجار، الجزء الثاني، الطبعة الرابعة، دار الشؤون الثقافية العامة، العراق - بغداد - اعظمية، دون سنة الطبع.
١٠٥. على الجارم، مصطفى أمين، البلاغة الواضحة (البيان، والمعاني، والبديع)، المكتبة العلمية، بيروت - لبنان، دون سنة الطبع.
١٠٦. على جارم، مصطفى أمين (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، البلاغة الواضحة في البيان و المعاني و البديع، دليل البلاغة الواضحة، حققه و علق: قاسم محمد النوري، الطبعة الاولى، مكتبة دار الفجر، دمشق - بيروت.
١٠٧. أبى حسن على بن عيسى الرماني (١٩٧٦)، النكت في اعجاز القرآن (ثلاث رسائل قي إعجاز القرآن)، حققها و علق عليها: (محمد خلف الله احمد، د. محمد زغلول سلام)، دار المعارف، مصر.
١٠٨. عمر عبدالهادي عتيق (٢٠١٢م)، علم البلاغة بين الأصالة والمعاصرة، الطبعة الاولى، دار أسامة للنشر والتوزيع، الاردن - عمان.
١٠٩. عمر بن علوى بن ابى بكر الكاف (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، البلاغة (المعاني - البيان - البديع)، الطبعة الثالثة، دار المنهاج، المملكة العربية السعودية - جدة.
١١٠. بن عيسى باطاهر (٢٠٠٨)، البلاغة العربية مقدمات و تطبيقات، الطبعة الأولى، دار الكتاب المتحدة، ليبيا.
١١١. فضل حسن عباس، أساليب البيان، الجزء الثاني، دار ابن الاثير للطباعة و النشر في جامعه الموصل، دون سنة الطبع.
١١٢. فضل حسن عباس (١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م)، البلاغة فنونها و أفنانها (علم البيان و البديع)، الطبعة الأولى، دار الفرقان للنشر والتوزيع، عمان - أردن.
١١٣. أبى عبدالله فيصل بن عبره قائد الحاشرى (٢٠٠٦)، تسهيل البلاغة، دار الايمان للطبع والنشر و التوزيع، الاسكندرية.

١١٤. محمد أحمد أبوبكر أبو عامود (١٤٢٠هـ - ٢٠٠٩م)، البلاغة الأسلوبية، الطبعة الأولى، مكتبة الادب، القاهرة..

١١٥. محمد احمد قاسم، محى الدين ديب (٢٠١٠). علوم البلاغة (البدیع و البيان و المعانى)، الطبعة الأولى، المؤسسة الحديثة للكتاب، طرابلس - لبنان.

١١٦. محمد أمين الضناوي (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م)، معين الطالب في علوم البلاغة (علم المعانى - علم البدیع - علم البيان)، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

١١٧. محمد التونجى (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م)، معجم علوم العربية، الطبعة الأولى، دار الجيل للنشر و للطباعة والتوزيع، بيروت - لبنان.

١١٨. محمد جلال الذهبى، سمات البلاغة عند الشيخ عبدالقاهر، الطبعة الثانية، مطبعة الأمانة، ٣ شارع جزيرة بدران - شبرا مصر، بدون سنة الطبع.

١١٩. محمد حسين على الصغير (١٩٨١)، الصورة الفنية في المثل القرآنى، دار الرشيد للنشر، العراق.

١٢٠. محمد حسين على الصغير (١٩٨٦)، اصول البيان العربي (رؤية بلاغية معاصره)، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد - العراق.

١٢١. محمد دياب، حنفى ناصف، سلطان محمد، مصطفى طوم (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م)، شرح دروس البلاغة، شرح: محمد صالح العثيمين، الطبعة الأولى، مكتبة المحمدي، مصر.

١٢٢. محمد ربيع (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، علوم البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار الفكر، عمان - الاردن.

١٢٣. القاضى ابي عبدالله محمد بن سلامة القضاعي (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م)، مسند الشهاب، حققه و خرج أحاديثه: حمدى عبدالمجيد السلفي، المجلد الأول، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت.

١٢٤. محمد سليمان عبدالله الاشقر (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٦م)، معجم علوم اللغة العربية، الطبعة الأولى، دار النفائس للنشر والتوزيع، الادن.

١٢٥. محمد طاهر اللادقي (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، المبسط في علوم البلاغة (المعاني و البيان و البديع)، مراجعة: إبراهيم محمد طاهر اللادقي، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٢٦. محمد على التهانوي (١٩٩٦)، موسوعة كشف اصطلاحات الفنون والعلوم، تحقيق: د. على دحروج، الجزء الاول، الطبعة الاولى، مكتبة لبنان ناشرون، بيروت - لبنان.
١٢٧. أبي بكر محمد بن علي المعروف بابن حجة الحموي (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م)، خزانة الادب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الأول، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٢٨. أبي بكر محمد بن علي المعروف بابن حجة الحموي (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م)، خزانة الأدب و غاية الارب، قدم له: د. صلاح الدين الهواري، الجزء الثاني، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٢٩. ركن الدين محمد بن علي بن محمد الجرجاني (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م)، الإشارات و التنبيهات في علم البلاغة، علق عليه: إبراهيم شمس الدين، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.
١٣٠. محمد علي سلطاني (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٨م)، المختار من علوم البلاغة و العروض، الطبعة الاولى، سوريا - دمشق.
١٣١. محمد مصطفى أبو شوارب، أحمد محمود المصري (٢٠٠٦)، قطوف بلاغية، الطبعة الأولى، دار الوفاء، الإسكندرية.
١٣٢. محمد هيثم غرة (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م)، البلاغة من منابعها، القسم الثاني، البيان و البديع، دار الرؤية، دمشق - سوريا.
١٣٣. الإمام جارالله فخر خوارزم محمود بن عمر الزمخشري (١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م)، أساس البلاغة، قدم له وعلق حواشيه: د. محمد احمد قاسم، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
١٣٤. مسعد الهواري، قاموس قواعد البلاغة و أصول النقد والتذوق، مكتبة الايمان، دون سنة الطبع.
١٣٥. مصطفى الحلوة (١٩٩٣)، محاضرات في البلاغة العربية، الطبعة الاولى، حقوق الطبع محفوظة، عمان.

١٣٦. مهدي صالح السامرائي (١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م)، المجاز في البلاغة العربية، الطبعة الأولى، دار ابن كثير، بيروت - لبنان.

١٣٧. الموسوعة الفلسفية العربية (١٩٨٦)، رئيس التحرير د. معن زياده، المجلد الاول (الاصطلاحات و المفاهيم)، الطبعة الأولى، معهد الإنماء العربي.

١٣٨. وداد نوفل (٢٠١٤)، علم البيان، مؤسسه حورس الدولية، الاسكندرية.

١٣٩. وليد إبراهيم قصاب (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، البلاغة العربية (علم البيان)، الطبعة الثانية، دار الفكر، دمشق - سورية.

١٤٠. السيد الامام الكرام يحيى بن حمزة بن علي بن ابراهيم العلوي اليمنى (١٣٣٢هـ - ١٩١٤م)، الطراز لأسرار البلاغة و علوم حقائق الأعجاز، الجزء الاول، الطبع بمطبعة المقتطف، مصر.

١٤١. يوسف ابو العدوس (١٤٣٠هـ - ٢٠١٠م)، مدخل الى البلاغة العربية (علم المعاني - علم البيان - علم البديع)، الطبعة الثانية، دار الميسرة للنشر والتوزيع و الطباعة، عمان - الاردن.

١٤٢. أبي يعقوب يوسف بن محمد بن علي السكاكي (١٤٣٥هـ - ٢٠١٤م)، مفتاح العلوم، حققة و قدم: د. عبد الحميد هنداوي، الطبعة الثالثة، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

سنيهم: به زمانى فارسى

١٤٣. بهرور ثروتيان (١٣٧٨)، بيان در شعر فارسى، چاپى دوم، تهران.

١٤٤. استاذ علامه جلال الدين همايى (١٣٧٠)، فنون بلاغت و صناعات ادبى، چاپ هفتم، مؤسسسه نشر هما، تهران، تابستان.

١٤٥. سيروس شمييسا (١٣٩٠)، بيان، ويراست چهارم، نشر ميترا، تهران.

١٤٦. محمد حسين محمدى (١٣٩٠)، بلاغت (معانى، بيان، بديع)، چاپى دوم، انتشارات زوار، تهران.

چوارهم: به زمانى ئىنگلىزى

أ. كتيب:

147. Abrams, M.H 1999. Agossary of literary Terms, 7th edn. 1999. United king dom and The united states of America: cornell university public cation.

148. Baldick (2001), Chris, The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms, Oxford: Oxford University Press.

149. LONGMAN (1998), Dictionary of English Language and Gulture, secondeditiong England.

ب. ئهنته رنيت:

150. On line Dictionary, love tak now corporation, 1999/10/17, www.your dictionary. Com.

پينجهم: به زمانى توركى

151. Komisyon (2010), 9.SINIF TÜRK EDEBIYATI, TEK YildizYayinlari, Arrinti BASIMEVI, ANKARA.

152. ÖmerYildz, Mustafa Ekinci, Hamdikoçak, Mehmet ONAY, Şaban TUGLA, Erdal DANACI (2001), EDEBİMETİNLERİ, MİLLİEğitimBasimevi, istanbu.

((Abstract))

(The Art of Clarity in Bekhood's Poems) is the title of this scientific research, which is submitted in partial fulfilment of the requirements for the degree of Master's in Kurdish literature.

In this thesis there is an access to introduce some significant nouns and terms, which occurred in the title, such as: the nouns and terms of Art, Bekhood and Clarity. Sufficient, precise and straightforward information each of these noun and term has been provided.

After that the research came on to its main parts and for this purpose the work is divided into five main parts: the first part is specialised to Simile art. The second part is dedicated to Allegory art. The third part is devoted to Metaphor art. The fourth part is specific to Metonymy art. The last part, which comes after all the other parts, is dedicated to aesthetics of rhetoric arts. It seems that through the Clarityarts many aesthetic forms are made and the speaker offers his/her means to the listener. The Clarityarts consist of: explanatory, brevity, economising in speech and talking in pictures.

As a result, the research after providing enough instances from the verses of Bekhood poems, concludes with several important results, which have been summarised in the following six points:

1. Clarity is a prominent, condensed, rich and poly-art science in the science of rhetoric, through which a single meaning can be offered via different literary ways and means. According to the scientists' believe, Clarity is briefed on four arts:

2. Simile: is one of the old and important arts of literary expressing, Bekhood had a good ability in using simile and used the largest types of simile, which together become (33) types and means of simile.
3. Allegory: is a wide art of this poet's poems, making allegory is the production of open-minded and capable people. Bekhood benefitted from more than (13) types of allegory.
4. Metaphor: in old and modern times is considered as a high, effective poetic art, Bekhood used strong and interesting metaphor images in different ways. All the different types and ways of using metaphor reaches (16) ways and categories.
5. The last art of Clarity is Metonymy: metonymy is allegory at sentence level, Bekhood cared a lot about metonymy and we have noted (7) different categories and ways from his poems.
6. Analysing and interpreting Bekhood's poems through clarity art, will make understanding them easier and give more poetry pleasure.

زانكۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر
Salahaddin University-Erbil

The Art of Clarity in Bekhood's Poems

A Thesis

Submitted to the Council of the College of language Salahaddin
University-Erbil in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
of Master in Kurdish literature

By

Dunya Shahab Ali

B.A. Kurdish literature and Language -2010

Supervised By

Asst. Prof. Dr. Idrees Abdullah Mustafa

Erbil, KURDISTAN

October 2015